POLIROM

Mantak Chia, Doug Hilton

EMDR
ȘI VINDECAREA PRIN TAO

Cum să foloseşti psihologia energetică
pentru a depăşi traumele emoţionale

Table of Contents

Mulţumiri
Cum punem în practică reciclarea emoţională taoistă
Introducere. Elaborarea unei psihologii integrate a energiei
1. Căutarea sensului şi a sănătăţii în lumea modernă
2. Extremele te pot dezechilibra
3. Când îţi foloseşti prea mult capul, îţi poţi ieşi din minţi
4. Trauma şi adicţia nu lasă oamenii „să trăiască bine”
5. O perspectivă fragmentată asupra naturii duce la rezolvarea ineficientă a problemelor
6. Combinarea tehnicii EDMR cu qi gong-ul. O nouă abordare holistă pentru rezolvarea problemelor emoţionale
7. Practici taoiste fundamentale pentru purificarea organelor. Surâsul Interior, Orbita Microcosmică şi Cele Şase Sunete Vindecătoare
8. Reciclarea emoţională taoistă Exerciţii
9. Cum îi ajutăm pe alţii
Anexa 1. Aplicaţii pentru afecţiuni specifice
Anexa 2. Mărturii
Bibliografie
Despre autori
Sistemul şi centrul de instruire Tao Universal
Index

Mantak Chia, Doug Hilton

EMDR
ȘI VINDECAREA PRIN TAO

Cum să foloseşti psihologia energetică pentru a depăşi traumele emoționale

Traducere de Cornelia Dumitru

POLIROM
2017

Mantak Chia and Doug Hilton, *EMDR and the Universal Healing Tao: An Energy Psychology Approach to Overcoming Emotional Trauma*
Copyright © 2014, 2017 by North Star Trust
© 2017 by Editura POLIROM, pentru ediţia în limba română

www.polirom.ro
Editura POLIROM

Coperta: Radu Răileanu
Pe copertă: © Oleksiy Maksymenko

Photography/Alamy Stock Photo

Fotografii (cap. 6-8) de Sopitnapa Promnon

Mulţumiri

Autorii şi personalul Universal Healing Tao Publications implicat în pregătirea şi realizarea volumului *EMDR şi vindecarea prin Tao. Cum să foloseşti psihologia energetică pentru a depăşi traumele emoţionale* îşi exprimă recunoştinţa faţă de numeroasele generaţii de maeştri taoişti care le-au transmis învăţăturile lor preţioase prin viu grai, neîntrerupt, de-a lungul a mii de ani. Îi mulţumim maestrului taoist I Yun (eremitul Un Nor) pentru că ne-a transmis fără rezerve formulele alchimiei interne taoiste.

Le suntem veşnic recunoscători părinţilor şi învăţătorilor noştri pentru numeroasele daruri pe care ni le-au făcut. Amintirea lor aduce bucurie şi satisfacţie în strădaniile noastre necontenite de a înfăţişa sistemul Tao Universal. Pentru aceste daruri, îi vom iubi mereu. Ca întotdeauna, contribuţia lor a fost crucială pentru prezentarea conceptelor şi tehnicilor sistemului Tao Universal.

Dorim să le mulţumim miilor de bărbaţi şi femei anonimi cunoscători ai artei vindecării taoiste, care au dezvoltat multe dintre metodele şi ideile prezentate în volumul de faţă. Le mulţumim pentru încurajarea personală necontenită semenilor noştri taoişti, studenţilor, clienţilor, familiilor şi prietenilor care au inspirat scrierea acestui volum prin dorinţa lor vie de a înţelege reciclarea emoţională taoistă.

Le mulţumim numeroaselor persoane care şi-au adus aportul la forma finală a cărţii: personalului editorial şi de producţie de la Inner Traditions/Destiny Books pentru eforturile de a clarifica textul şi de a realiza o nouă ediţie aspectuoasă a volumului, iar lui Nancy Yeilding pentru redactarea noii ediţii.

Mulţumiri speciale echipei de producţie thailandeze

pentru munca ei la prima ediţie a acestei cărţi: Hirunyathorn Punsan, Sopitnapa Promnon, Udon Jandee şi Suthisa Chaisarn.

Doug Hilton doreşte să le mulţumească: soţiei sale, Ana, pentru toată dragostea şi susţinerea pe parcursul procesului de scriere; maestrului Mantak Chia pentru toate cunoştinţele, înţelepciunea, îndrumarea şi sprijinul său; lui Dell Graff pentru că l-a iniţiat în domeniul consilierii persoanelor cu adicţii; Veronicăi Graff pentru că i-a arătat valoarea tradiţiilor mai vechi; lui Brent Neumann pentru numeroasele conversaţii care l-au pus pe gânduri; Donnei Bourd pentru că i-a prezentat tehnica EMDR şi pentru că l-a sprijinit constant; doctorului Sal Mendaglio pentru că i-a prezentat noţiunea de polarităţi; lui Gerald Hilton fiindcă l-a încurajat şi i-a reamintit fără încetare valoarea antipozilor; lui Edward Gutierrez pentru înţelepciunea şi încurajarea continuă; Juttei şi lui Walter Kellenberger pentru susţinerea lor tăcută şi constantă; lui Gordon Mah pentru că l-a ascultat cu răbdare şi l-a încurajat; doctorului Marshall Wilensky, care i-a predat tehnica EMDR; doctorului Francine Shapiro fiindcă a descoperit EMDR; doctorului Robert Miller pentru că a creat Protocolul Dependenţei Senzaţie-Stare; tuturor maeştrilor taoişti care au contribuit la cunoaştere şi miilor de clienţi care i-au împărtăşit înţelepciunea şi experienţa lor de-a lungul anilor. Mulţumiri speciale îi sunt adresate şi lui William U. Wei pentru răbdarea şi dedicarea în procesul de producţie a ediţiei originale.

Cum punem în practică reciclarea emoţională taoistă

Informaţiile prezentate în acest volum se bazează pe experienţa personală şi pe cunoştinţele autorilor despre reciclarea emoţională taoistă. Practicile descrise sunt utilizate cu succes de mii de ani de taoişti instruiţi individual. Se recomandă ca cititorii să nu aplice practicile, pe ei înşişi sau pe alte persoane, fără a primi informaţii,

instruire individuală şi o certificare din partea unui instructor de reciclare emoţională taoistă atestat, întrucât executarea incorectă a anumitor exerciţii poate cauza leziuni ori probleme de sănătate. Cartea de faţă se doreşte o completare a instruirii individuale oferite de Tao Universal şi un ghid de referinţă pentru aceste practici. Efectuarea acestor practici doar pe baza cărţii se face pe proprie răspundere.

Meditaţiile, practicile şi tehnicile descrise aici nu trebuie utilizate ca alternativă sau substitut pentru tratamentele şi îngrijirile medicale profesioniste. Cititorii care suferă de afecţiuni ce au la bază tulburări fizice, mentale sau emoţionale trebuie să consulte un specialist sau un terapeut profesionist. Asemenea probleme trebuie rezolvate înainte de începerea antrenamentului Tao Universal.

Nici Tao Universal, nici personalul şi nici instructorii săi nu pot fi consideraţi responsabili pentru consecinţele oricărei practici sau utilizări incorecte a informaţiilor conţinute în volumul de faţă. Dacă cititorul efectuează vreun exerciţiu fără a respecta strict instrucţiunile, observaţiile şi avertismentele, responsabilitatea îi aparţine în exclusivitate.

Cartea de faţă *nu* îşi propune să ofere niciun diagnostic, nicio reţetă, niciun tratament medical şi nicio recomandare curativă în legătură cu niciun fel de boală, indispoziţie, suferinţă sau condiţie fizică.

Introducere
Elaborarea unei psihologii integrate a energiei

Doug Hilton

Formarea mea ca psihoterapeut a început în 1984. Pe tot parcursul pregătirii m-au măcinat întrebări care nu au primit niciun răspuns. De exemplu, la primul curs de teorie a personalităţii, profesorul ne-a spus că cei mai mulţi dintre noi studiam psihologia pentru că doream să ne facem bine noi înşine, nu numai să-i ajutăm pe alţii. În

ceea ce mă privea, avea dreptate.

Totuşi, pe măsură ce am lucrat în diverse ramuri din domeniul psihologiei, sănătatea mea mintală ori cea a colegilor mei nu părea să se îmbunătăţească odată cu experienţa. Am început să mă întreb dacă lipsa stării de bine îi caracterizează pe cei care aleg consilierea ca profesie ori dacă e creată sau agravată de activitatea profesională în domeniu. Iar în cazul în care consilierii se îmbolnăvesc din cauza profesiei lor, m-am întrebat cum e posibil acest lucru şi ce este de făcut pentru a-l preîntâmpina.

Tot în acest sens, îmi aduc aminte că în timpul specializării ni s-a spus că la finalul unor zile de consiliere ne vom simţi încărcaţi de emoţiile pacienţilor consultaţi în zilele respective. Profesorul ne-a spus să nu ne încărcăm cu emoţiile clienţilor. Ne-a spus că poate fiecare dintre noi va avea nevoie să stea de vorbă cu un consilier, astfel încât aceste sentimente să nu se acumuleze în noi şi să nu devină de necontrolat. La atât s-a redus formarea noastră în ceea ce priveşte acest aspect important al consilierii. Habar n-aveam cum să mă detaşez, cum să mă protejez ori cum să scap de efectele nesănătoase preluate de la clienţi.

Eram derutat de accentul pus pe minte şi pe creier în multe abordări clasice ale consilierii, deşi, aparent, toată lumea ştie că mintea şi trupul nostru sunt legate între ele. Clienţii mei se plângeau mereu de probleme fizice care păreau legate de dificultăţile lor emoţionale, însă nu ştiam cum să-i ajut. Şi mai greu îmi era să înţeleg de ce tratamentul anumitor probleme, ca adicţiile sau tulburările alimentare, consta în principal în a ţi se spune să gândeşti altfel.

M-a surprins faptul că adesea, în urma consilierii, problemele cu care se confruntau clienţii nu dispăreau. Am fost şi mai şocat de faptul că frecvent erau etichetaţi ca suferind de o tulburare de personalitate şi catalogaţi drept imposibil de ajutat dacă progresul lor nu era rapid şi constant. M-am întrebat de ce în domeniul meu de activitate nu se încerca să se depăşească această situaţie.

Apoi, în 2001, am făcut un curs de formare în desensibilizare şi reprocesare prin mişcări oculare (*Eye Movement Desensitization and Reprocessing* – EMDR), o revoluţie în domeniul consilierii. EMDR a făcut un pas mare în abordarea ciclurilor şi dinamicilor care ne creează provocări concrete. EMDR este o tehnică de consiliere de specialitate utilizată în toată lumea pentru a-i ajuta pe oameni să se debaraseze de sentimentele negative legate de lucruri care li s-au întâmplat în trecut, dar care continuă să-i preocupe. S-a dovedit deosebit de eficientă în tratarea tulburării de stres posttraumatic (TSPT) atât la soldaţii întorşi din război, cât şi la ceilalţi oameni. Nu este complicată în ceea ce priveşte interpretarea, recomandările sau temele pentru acasă. Recunoaşte legătura dintre minte şi trup şi lucrează cu energia (indiferent dacă aceasta este recunoscută oficial sau nu). De-a lungul anilor s-au făcut multe studii despre EDMR, metoda a fost rafinată, devenind un tratament ce oferă rezultate rapide şi permanente pentru majoritatea persoanelor care îl primesc.

Cum funcţionează EMDR

EMDR utilizează seturi de stimulare bilaterală (înainte şi înapoi) a simţurilor în timp ce pacientul se concentrează asupra unor aspecte-cheie ale problemei care trebuie abordată. Iniţial, se realiza prin mişcări oculare, de unde şi originea denumirii. Totuşi, în prezent se face şi prin stimularea simţului tactil – prin tapotarea picioarelor clientului – sau a auzului – pocnind din degete lângă urechile pacientului. A fost conceput şi un aparat electronic care poate produce senzaţii, sunete şi jocuri de lumini ce realizează stimularea.

În protocolul EMDR consilierul îi prezintă clientului metoda, iar problema asupra căreia se va lucra este identificată şi clarificată. Acest pas e urmat de trei etape ale tratamentului: desensibilizarea, în care sentimentele şi impulsurile negative sunt îndepărtate; instalarea pozitivă, care acumulează convingeri pozitive; şi scanarea corporală, axată pe eliminarea oricăror senzaţii fizice

negative rămase.

În concluzie, procedura funcţionează. Odată ce închei toate cele trei etape, sentimentele sau impulsurile negative nu revin. Funcţionează foarte rapid în comparaţie cu majoritatea celorlalte metode de consiliere. Clientul nici măcar nu trebuie să creadă în metodă pentru ca aceasta să fie eficientă.

Stabilirea unor legături dinamice

Învăţarea metodei EMDR mi-a oferit o modalitate cu totul nouă de a-i ajuta pe ceilalţi, ce părea mai holistă şi mai puţin dependentă de interacţiunea dintre clienţi şi mine. Clienţii se vindecau singuri. Eu nu făceam decât să-i ghidez. Simţeam că utilizau o abordare mai satisfăcătoare din punct de vedere clinic. EMDR dă rezultate mai rapide şi mai concrete. Totuşi, întrucât metoda a fost descoperită întâmplător, la cursurile de formare nu ni s-au oferit explicaţii clare despre motivul pentru care funcţionează.

În 2004 am fost la Grădina Tao, frumosul centru pentru sănătate şi instruire creat de maestrul Chia în Thailanda. Îmi făcusem la San Francisco o idee despre ce are el de oferit şi abia aşteptam să învăţ mai multe. Am avut norocul să aflu despre Grădina Tao când am participat la primul curs de formare şi să am posibilitatea de a sta pe toată perioada verii, pentru a afla mai multe. Ca mulţi alţi participanţi, aveam multe întrebări fără răspuns despre viaţa mea şi despre viaţă în general. Am descoperit că maestrul Chia şi sistemul Tao Universal organizat de el ofereau răspunsurile mult căutate.

Pe când mă aflam la Grădina Tao am început să fac legături mintale între domeniul psihoterapiei şi practicile qi gong predate acolo. Aveam impresia că meditaţia pe care o învăţam ar putea avea efecte similare cu ceea ce se petrece în EMDR. Deşi discuţiile anterioare despre EMDR cu persoane care folosesc o altă abordare nu fuseseră constructive, doream foarte mult să ştiu ce credea maestrul Chia despre această tehnică, aşa că l-am abordat emoţionat la sfârşitul unui curs de meditaţie. Când l-am întrebat dacă a auzit despre EMDR, mi-a spus: „Nu. Ce-i

aia?”. Am rămas surprins că nimeni nu-i povestise deja despre metodă. M-am gândit că probabil nu există mulţi consilieri care să-şi pună genul de întrebări pe care mi le puneam eu.

I-am povestit pe scurt despre stimularea bilaterală (înainte şi înapoi) aplicată în EMDR în timp ce clientul se concentrează asupra amintirilor tulburătoare din trecut. El mi-a zis: „A, ştergi emoţiile din jurul problemei”. M-am gândit: „De unde-o fi ştiind?”. Eram şocat. Apoi m-a rugat să merg la el acasă în seara respectivă şi să testez metoda pe el. Am fost şocat din nou.

Am mers la el acasă şi l-am întrebat dacă avea vreo problemă asupra căreia dorea să se concentreze în timp ce aplicam tehnica. A răspuns afirmativ şi mi-a explicat-o. Toţi trecem în viaţă prin lucruri care ne copleşesc, aşa că nu m-a mirat că a găsit o chestiune ce putea fi supusă intervenţiei. Era totuşi o chestiune importantă. Presupunând că avea să fie nevoie de mai mult de o şedinţă, mă gândeam deja când m-aş fi putut întoarce pentru a termina treaba.

Am parcurs procesele preliminare şi apoi am început etapa desensibilizării, partea care elimină sentimentele negative. De obicei, EMDR acţionează rapid în îndepărtarea acestor sentimente. Dacă problema o constituie un singur incident, de multe ori sentimentele negative pot dispărea într-o şedinţă sau două cu o durată de o oră şi jumătate. În acest caz, au dispărut după aproximativ cinci minute. Eram perplex. M-am gândit că emoţiile lui dispăruseră doar pentru o vreme şi că urmau să reapară dacă întrerupeam procesarea, aşa că am continuat. După încă zece minute a trebuit să recunosc că etapa desensibilizării se încheiase. Instalarea pozitivă şi scanarea corporală se încheiaseră şi ele automat. Am discutat despre această experienţă şi maestrul Chia a avut de spus multe lucruri pozitive. Am plecat de la el foarte fericit, dar nedumerit.

A doua zi la prânz, maestrul Chia m-a chemat la masa lui şi mi-a spus: „Ştii, EMDR funcţionează, însă emoţiile se

găsesc încă în organe”. La început am crezut că, într-un fel sau altul, ne scăpase ceva în timpul scanării corporale. Apoi a început să-mi explice din perspectiva energiei cum funcţionează EMDR şi că tehnica validează, de fapt, afirmaţiile formulate de maeştrii taoişti de mii de ani, mai ales pe cele referitoare la mişcările oculare.

Totuşi, după cum a formulat Einstein în celebra lui ecuaţie E = mc2, energia nu poate fi creată sau distrusă. Nu poate fi decât transformată. EMDR elimină legătura dintre minte şi memorie, însă emoţia din jurul problemei tratate nu dispare. Rămâne în organele interne. Să ne-o imaginăm ca pe un computer în care creierul este hardware-ul, organele alcătuiesc software-ul şi în care există legături spre fiecare fişier. EMDR distruge legătura, dar lasă energia în organe. Numele fişierului a fost corupt. Reziduul energetic al problemei respective nu mai ştie încotro să se îndrepte. Se poate duce oriunde. Energia care nu a fost transformată se poate întoarce la tine pe un traseu nou. Energia din organe trebuie să fie transformată şi legată la sol pentru a nu reveni asupra ta.

În timpul discuţiilor cu maestrul Chia, ne-am gândit că sistemul qi gong Tao Universal ar putea ajuta la explicarea, îmbunătăţirea şi transformarea EMDR într-o tehnică pe care lumea să o poată folosi cu încredere şi în mod eficient pentru propria vindecare. Pentru a înţelege cum pot să apară aceste beneficii din combinarea celor două, e important să avem câteva noţiuni de taoism, qi şi qi gong.

Taoismul

Taoismul este o veche filosofie chineză axată pe deprinderea căii de a trăi în armonie cu natura. Lui Lao Zi i se atribuie meritul dezvoltării taoismului şi al scrierii învăţăturilor sale în *Tao te qing*. Practicile taoiste presupun dezvoltarea conştientizării energiilor din noi şi din jurul nostru şi deprinderea celei mai bune modalităţi de a reacţiona la ele. Învăţăturile taoiste pun accent pe echilibru, aşa cum se poate vedea în următoarele două fragmente din *Tao te qing*:

Cerul şi Pământul nu cunosc „omenia”: ele se poartă cu „cele zece mii de fiinţe şi lucruri” la fel cum s-ar purta cu nişte „câini de paie”; Omul Sfânt nu cunoaşte „omenia”: el se poartă cu oamenii la fel cum s-ar purta cu nişte „câini de paie”.

Întinderea dintre Cer şi Pământ se aseamănă, negreşit, cu foalele fierarului: este goală, şi totuşi nesecată! Cu cât se mişcă, cu-atât suflă mai mult aer. Vorba multă împuţinează viaţa: a păstra înlăuntru vidul este mai presus1.

Relaxarea şi detaşarea sunt, de asemenea, noţiuni importante în taoism. În evoluţia sa pe parcursul a mii de ani, sistemul antic al taoismului a cultivat numeroase aspecte legate de sănătate şi de vindecare, ca acupunctura, tai chi, feng shui (arta amenajării casei sau a locului de muncă pentru a crea un flux de energie armonios), I Ching (o metodă prin care energiei universale i se cere îndrumare pentru modul de abordare a evenimentelor viitoare), astrologia chineză şi qi gong.

Qi şi qi gong

Qi (pronunţat „chi”) este energia din jurul nostru şi din noi. Diferite culturi şi sisteme i-au dat un alt nume, dar, aparent, întâlnim un consens că qi există. Ştiinţa occidentală, de pildă, vorbeşte despre energia bioelectromagnetică a corpului. Qi circulă în corpul nostru la toate nivelurile şi prin toate tipurile de ţesut. Sângele urmează calea qi-ului. Există diverse tipuri de qi în corpul nostru, pe planetă şi în univers.

Qi gong se referă la procesul prin care învăţăm cum să ne însuşim aceste energii pentru a ne controla, a ne vindeca, a ne fortifica şi a ne echilibra starea de sănătate la toate nivelurile, astfel încât să creăm mai uşor armonie interioară şi să interacţionăm armonios cu lumea din jur. Ne ajută să înţelegem mai bine care sunt cele mai potrivite moduri de reacţie la împrejurări, astfel încât să nu perturbăm armonia. Când practică qi gong, oamenii

experimentează o stare euforică naturală. Qi este energie relaxată, astfel încât practicanţii se simt calmi şi echilibraţi, dar şi suficient de energici pentru a reacţiona la situaţiile zilei. Persoanele care practică qi gong învaţă să se tempereze, să se relaxeze, să se concentreze, să stocheze energie şi să se comporte astfel încât să nu-şi irosească energia şi să nu o consume prea repede.

Ca multe culturi aborigene şi antice, qi gong se axează pe modul în care omul poate să trăiască în armonie cu natura şi să înveţe de la ea. Numeroase practici qi gong s-au dezvoltat din observarea modului în care reacţionează copiii, animalele şi copacii la condiţiile schimbătoare. Acest tip de lucru cu corpul îţi permite să-ţi depăşeşti parţial rezistenţa la schimbare. De exemplu, ideea de relaxare te poate face să cauţi motive pentru care acum nu e momentul potrivit să te relaxezi, însă respiraţia corectă creează frecvent o stare de relaxare fără niciun fel de obiecţii sau împotrivire.

Axarea pe simptome în medicina occidentală face ca individul să fie tratat adesea de mai mulţi specialişti diferiţi, fiecare cu propria perspectivă (adeseori în contradicţie cu celelalte), şi ca un singur individ să primească multe tratamente, fiecare cu propriile efecte secundare. În schimb, perspectiva oferită de qi gong şi de toate practicile sistemului Tao Universal recunoaşte corpul şi mintea ca formând un singur sistem.

Cum ne-am împărtăşit descoperirile

Din conversaţiile despre EMDR ce au urmat după primul schimb de păreri cu maestrul Chia, amândoi ne-am dat seama că îmbinarea dintre EMDR şi sistemul Tao Universal, bazat pe principii şi practici de qi gong, constituie materia primă pentru elaborarea unei metode noi care poate fi întrebuinţată pentru a-i învăţa pe oameni să se vindece singuri. De-a lungul anilor, am făcut încercări independent, combinând elemente de EMDR cu qi gong, şi ne-am împărtăşit experienţele şi descoperirile în diverse momente. Practica pe care o numim reciclare emoţională taoistă a fost rafinată într-o asemenea măsură

încât este justificat să fie împărtăşită cu restul lumii şi să reprezinte o nouă şi puternică metodă de vindecare.

Probabil te-ai întrebat şi tu: „Cum ne abatem de la calea sănătăţii şi a fericirii?” sau „Cum ne dăm seama că ne-am abătut de la ea?”. În primele cinci capitole este descris modul în care influenţele externe ne pot deruta astfel încât să nu mai ştim cum să trăim în armonie cu lumea. Aceste capitole demonstrează că adeseori gândim şi acţionăm pe căi care ne încurcă şi mai tare, ducând atât la „soluţii” ineficiente şi complicate, cât şi la afecţiuni ca depresia, anxietatea şi trauma.

Cartea de faţă a fost scrisă pentru a explica legăturile energetice dintre tulburările de stare, ca depresia şi anxietatea, şi traume şi adicţii, precum şi pentru a arăta cum poate noua metodă energetică să dizolve şi să transforme aceste legături. Începând cu capitolul 6 vei învăţa cum se pot folosi cunoştinţe din taoism, din sistemul Tao Universal şi din EMDR pentru a crea practici simple, dar eficiente, capabile să anuleze această dinamică, ajutându-te astfel să te vindeci pe tine şi pe alţii pe toate planurile.

Practicile respectă principiile sistemului Tao Universal şi învăţăturile taoiste, care ne ajută să explicăm cum şi de ce funcţionează metoda – pe cale holistică, asupra întregului sistem minte-corp. Citate din *Tao te qing* sunt presărate în pasaje relevante ale cărţii. Observă-ţi reacţiile la ideile prezentate. Ai putea înţelege modul în care ai fost influenţat fără să-ţi dai seama, astfel încât te-ai îndepărtat de natura ta şi de adevăratul tău scop.

Pentru a evidenţia factorii care par importanţi, folosim cuvinte sau sintagme ca „lumea”, „oamenii” şi „societatea modernă” cu referire la tendinţele generale ale unor grupuri, şi nu pentru a sugera că fiecare persoană din lume acţionează la fel. În multe cazuri, ilustraţiile oferă situaţii ultrasimplificate sau exagerate intenţionat, pentru a transmite o anumită idee. Cititorul e rugat să le trateze cu aceeaşi uşurinţă cu care sunt oferite.

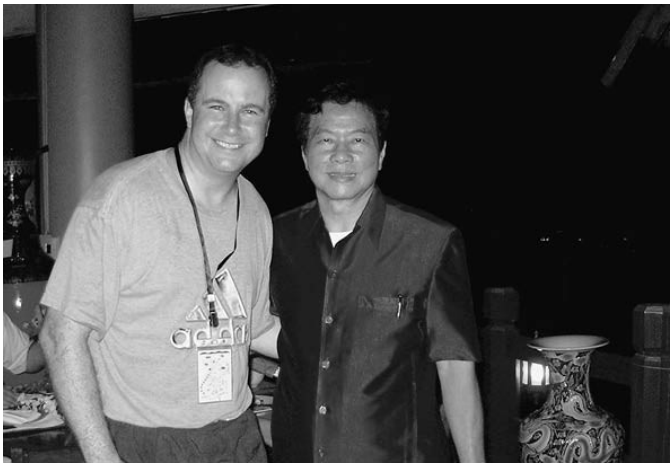

Doug Hilton şi maestrul Mantak Chia la Grădina Tao, la Congresul Tao din 2010

1. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, traducere din limba chineză veche, introducere, comentariu şi note de Ş. Toader, Asociaţia Română pentru Studii Daoiste (ARSD), Bucureşti, p. 9 (n. tr.).

1
Căutarea sensului şi a sănătăţii în lumea modernă

Aparent, toţi căutăm lucruri asemănătoare: pace lăuntrică, control emoţional, modalităţi de a elimina gândurile nedorite, sănătate fizică şi vitalitate, precum şi o înţelegere a principiilor după care funcţionează viaţa şi a celor mai bune căi prin care putem reacţiona la schimbările şi la provocările vieţii. Fiecare dintre noi caută răspunsuri în ritmul şi în felul propriu. În lumea modernă ai foarte multe opţiuni de explorat. Poţi apela la religie pentru răspunsuri, poţi adopta un anumit domeniu ştiinţific sau te poţi orienta spre practici de medicină alternativă sau complementară. Toate aceste opţiuni au propria valoare, bineînţeles, însă e posibil să nu ofere explicaţii şi experienţe suficiente pentru a-l satisface pe individul care

caută. Chiar dacă găseşti un sistem de credinţe satisfăcător şi ştii ce ar trebui să faci, să crezi ori să simţi, se întâmplă adesea să nu ştii cum să pui intenţiile respective în practică. Remediile rapide care dau dependenţă pot părea mai simple şi mai fiabile decât munca necesară pentru a-ţi găsi sau a-ţi crea propria magie în viaţă, însă nu dau aceeaşi satisfacţie durabilă pe care o poate aduce căutarea fericirii autentice.

Cum ne-am rătăcit

În general, cu toţii ştim că ar trebui să facem „ce trebuie”, dar cum ştim ce înseamnă asta în fiecare situaţie? Atunci când suntem confuzi şi încordaţi, prietenii şi rudele ne spun „să fim tari”, „să nu cedăm uşor” şi „să ne ascultăm instinctul”, dar alteori ne spun „să luăm situaţia ca atare”, „să ne detaşăm” şi „să ne punem mintea la contribuţie”. Când ar trebui „să întoarcem şi celălalt obraz” şi când „să nu cedăm teren”? Dacă nu avem o bază formată din cunoştinţe şi practici care să ne ajute să înţelegem ce, cum şi când să facem, chiar şi sfaturile bine intenţionate pot fi foarte derutante. Cum să cultivăm autodisciplina dacă nu ştim cum funcţionează sistemele noastre mentale, emoţionale şi fizice şi nici cum sunt legate de mediul în care trăim şi cum le influenţează acesta?

Când nu ştim cum să ne alegem abordarea, cei mai mulţi dintre noi reacţionează de frică şi se bazează doar pe puterea voinţei şi pe logică în viaţă. Bineînţeles, problemele apar pentru că viaţa nu corespunde întotdeauna voinţei sau ideilor noastre despre cum ar trebui să stea lucrurile. Când exagerăm în hotărârea noastră de a controla lucrurile, tindem să intrăm în lupte pentru putere cu prietenii, şefii, rudele, partenerul de viaţă şi colegii de muncă. Furia, frustrarea, frica, îngrijorarea şi resentimentele se pot acumula pe măsură ce vedem iar şi iar că, indiferent cât de siguri suntem de ideile noastre despre cum trebuie să fie lucrurile, nu vom obţine întotdeauna tot ce dorim. Mai mult, dacă experienţele ne contrazic convingerile despre lume sau despre noi înşine,

ne-am putea simţi copleşiţi. Asemenea sentimente pot duce la anxietate şi la depresie.

Foto 1.1. *Mesajele contradictorii creează confuzie.*

Mass-media ne îndeamnă să recurgem la o sursă exterioară pentru a ne simţi mai bine. Aluziile şi imboldurile sunt peste tot – în reviste, în cărţi, la televizor, pe panourile publicitare şi pe internet. Mesajul te poate încuraja să faci ceva nesănătos, de exemplu, să bei alcool, să iei droguri, să fumezi ţigări, să mănânci excesiv ori să joci jocuri de noroc. Sau te poate încuraja să faci ceva sănătos, de pildă, să citeşti o carte, să te uiţi la o comedie, să-ţi vizitezi prietenii sau să te înscrii la un curs de meditaţie. Chiar dacă avem acces la asemenea surse sănătoase din afara noastră, faptul că tânjim mereu după lucruri tot mai multe şi tot mai bune pentru a ne simţi mai bine nu ne elimină decât temporar stresul şi deruta. Alte mesaje întăresc ideea că acumularea de bunuri ne va face fericiţi, însă nu ne garantează şi că vom avea întotdeauna banii necesari pentru a cumpăra lucrurile respective.

Foto 1.2. *Când încerci să controlezi incontrolabilul, poţi simţi că încerci să împingi la deal un bolovan imens.*

Un alt aspect al societăţii noastre moderne care creşte inconştient nevoia indivizilor de a recurge la soluţii externe pentru propriile probleme este faptul că preţuim corectitudinea. Mass-media strecoară ideea de corectitudine în cultura noastră. Tuturor ne place să auzim poveşti despre binele care biruie răul. Din păcate, combinaţia dintre încurajarea indivizilor de a-şi controla mediul şi destinul prin voinţa lor şi ideea conform căreia corectitudinea este de aşteptat şi de dorit în viaţă duce în mod cert la eşec, la deziluzie şi la senzaţia că eşti depăşit de situaţie.

Foto 1.3. *Societatea ne încurajează să cumpărăm tot felul de lucruri în speranţa că acestea ne vor face fericiţi.*

Uneori, indivizii ajung să facă lucruri nesănătoase, de exemplu, să consume alcool sau droguri sau să joace jocuri de noroc, pentru a face faţă acestor sentimente copleşitoare. Unii devin dependenţi de o substanţă sau de o activitate. Dependenţa şi trauma sunt factori esenţiali şi generalizaţi în majoritatea crimelor şi nedreptăţilor pe care le săvârşim unii împotriva altora. Probabil că cei mai mulţi dintre noi ne-am întrebat la un moment dat: „Ce e în neregulă cu oamenii?”, „De ce nu ne putem înţelege pur şi

simplu unii cu alţii?”. Ne întrebăm de ce au loc atât de multe războaie, înşelătorii şi furturi din motive pecuniare, materiale şi teritoriale. Totuşi, aceste comportamente pot fi considerate produse secundare ale unei lumi ce susţine că acumularea de bunuri este soluţia problemelor noastre.

Multe dintre eforturile noastre formale în direcţia schimbării acestor tipare constau în crearea unor servicii specializate şi locuri de muncă pentru experţi care să abordeze fiecare parte a problemei. Am investit mult timp, energie şi bani în împărţirea problemelor în subcategorii, inventând nume pentru acestea şi creând politici, legi, servicii, programe de formare şi documentaţie aferentă care atestă progresul făcut în rezolvarea chestiunii. Creăm proceduri şi locuri de muncă pentru evaluarea progresului. Restructurăm organizaţii pe baza acestor evaluări. În curând vom avea nevoie de experţi care să ne spună căror experţi să ne adresăm ca să primim ajutor pentru problemele noastre. Oare această abordare ne oferă cu adevărat rezultatele dorite? S-ar zice că nu. Războaiele împotriva infracţionalităţii, drogurilor, terorii şi sărăciei încă nu sunt câştigate. Strategiile noastre pentru a face faţă simptomelor se bazează pe aceleaşi convingeri iniţiale referitoare la logică şi puterea voinţei care au creat, de fapt, aceste probleme.

Foto 1.4. *Aparent, logica şi puterea voinţei sunt utile, însă uneori ne pot duce la soluţii care creează mai multe probleme, de o complexitate mai mare.*

Pe scurt, trăim într-o lume ce pare dominată de ideea de efort pentru a ne alina suferinţa, şi totuşi suferinţa noastră e chiar rezultatul acestui efort. Putem deprinde astfel convingeri şi obiceiuri nesănătoase, ancorate atât de bine în convingerile şi deprinderile noastre individuale, încât nici nu le băgăm de seamă şi nu le punem sub semnul întrebării.

Viaţa într-o societate a soluţiilor rapide

Mijloacele de informare în masă ne bombardează constant cu cele mai recente şi mai rapide moduri de a ne simţi mai bine, de a economisi timp şi de a ne atinge obiectivele. Soluţiile rapide sunt ridicate în slăvi; par să fie extrem de atrăgătoare şi să satisfacă simultan mai multe necesităţi. De exemplu, oamenii fumează ţigări ca să se relaxeze, să fie sociali, să se simtă interesanţi sau sofisticaţi şi să obţină mai multă energie. O asemenea soluţie pare avantajoasă şi eficientă. Nu e de mirare că lumea recurge la soluţii rapide mai drastice şi mai periculoase atunci când cele folosite de obicei nu funcţionează sau când nu are alternative mai sănătoase. Întrebuinţarea soluţiilor rapide ca stil de viaţă creează un tipar paradoxal. Oamenii încearcă să recurgă la soluţii rapide pentru a se relaxa. Însă, dacă această strategie nu funcţionează, nu mai reuşesc să se relaxeze. Atunci tind să încerce soluţii rapide mai periculoase. Astfel de cicluri ar putea fi evitate dacă lumea ar învăţa să facă opusul – mai întâi să se relaxeze şi apoi să termine ce rămâne de făcut.

Foto 1.5. *Adesea, ca să ne bucurăm de momentul prezent, avem nevoie de stimulare artificială.*

Părinţii nu pot contracara complet influenţa societăţii

Adeseori, părinţii sunt consideraţi responsabili pentru evoluţia emoţională şi financiară a copiilor lor de-a lungul vieţii. Totuşi, cum ar putea părinţii să ofere suficientă îndrumare şi influenţă pentru a contracara influenţa diverşilor factori care-i încurajează pe copii să lupte în viaţă şi să-şi măsoare valoarea în funcţie de câte lucruri pot cumpăra, mai ales dacă ţinem cont de faptul că şi părinţii sunt influenţaţi în acelaşi mod? În cazul în care copiii nu înţeleg cum aşteptările societăţii au afectat fericirea părinţilor lor, e uşor să-i învinuiască. Este o ironie că, dacă ai resentimente, acestea îţi consumă energia şi te fac mai slab, iar astfel devii mai vulnerabil şi te simţi depăşit de situaţie sau devii deprimat atunci când te confrunţi cu provocările vieţii.

Foto 1.6. *Părinţii ne influenţează în mare măsură viziunea asupra vieţii, dar şi societatea.*

Goana după realizări în viaţă te poate face să te simţi gol pe dinăuntru

Viaţa într-o societate competitivă

Motorul lumii noastre sunt banii. Unii oameni au mai mulţi bani decât alţii. Fără bani nu putem avea lucrurile pe care le dorim, de aceea ne luăm la întrecere pentru bani, putere şi statut, în speranţa că într-o zi le vom avea. Unii câştigă aceste competiţii, alţii le pierd. Toţi pierdem uneori. Ne dăm seama când pierdem şi de obicei suntem

deprimaţi, cel puţin pentru o vreme. Tindem să ne forţăm ca să facem mai mult şi mai bine, astfel încât să obţinem banii şi lucrurile pe care le vrem. Acest fapt poate crea stres şi anxietate.

Foto 1.7. *În cele din urmă, încercarea de a câştiga, ca stil de viaţă, îi face pe oameni să se simtă dezamăgiţi şi ranchiunoşi.*

Prea mult ataşament, insuficientă detaşare

În cultura noastră consumeristă, toate tipurile de mass-media ne bombardează zi de zi cu mesaje care ne spun că, pentru a fi împliniţi, trebuie să cumpărăm şi să realizăm lucruri. Suntem încurajaţi „să luptăm pentru ce-i al nostru". În consecinţă, în cele din urmă ne agăţăm de bunurile noastre. Un asemenea ataşament creşte probabilitatea de a ne agăţa şi de alte lucruri din viaţa noastră, de pildă, de oameni, de emoţii şi de propriul punct de vedere. Detaşarea li se poate părea inutilă sau indezirabilă celor care acţionează astfel. Totuşi, vom pierde inevitabil anumite lucruri. Nu vom obţine întotdeauna ceea ce dorim. Prin urmare, dacă nu am învăţat să ne detaşăm ori să apreciem valoarea detaşării, suntem mai expuşi riscului de a ne simţi copleşiţi atunci când viaţa nu ne oferă lucrurile pe care le dorim sau pe care credem că ar trebui să le avem. Un obiectiv comun în renunţarea la adicţie este „detaşarea cu dragoste". Deşi

sună atractiv, multe persoane nu ştiu să pună în practică acest obiectiv. E dificil să renunţăm la ataşamente dacă o mare parte din stilul nostru de viaţă presupune şi eforturi.

Lao Zi ne arată o altă cale în capitolul 9 din *Tao te qing*:

A păzi cu străşnicie bunuri şi a le spori nu este mai presus de a înceta la vremea cuvenită. Îngrijind de săbii şi ascuţindu-le nu le vom putea avea la veşnicie. Când aurul şi jadul umplu odăile, nu se va putea găsi nimeni care să le poată străjui. Cunoscând îndestularea şi mărirea, de te vei arăta trufaş, tu singur îţi vei pricinui prăpădul.

Desăvârşindu-ţi lucrarea, numele tău se va face cunoscut, iar tu să te retragi – acesta este Tao al Cerului1.

Cunoaşterea procesului firesc al schimbării

Din cauza gândirii liniare, a vieţii extreme şi a grabei, mulţi oameni tind să-şi formeze aşteptări nerezonabile de la ei înşişi şi de la viaţă. Se aşteaptă ca schimbările să se petreacă repede şi uşor, chiar şi atunci când încearcă să schimbe o problemă care le-a afectat ani la rând viaţa sub numeroase aspecte. Au tendinţa de a aştepta ca schimbarea să se petreacă liniar, fără suişuri şi coborâşuri. Adeseori se axează prea mult pe rezultat, şi nu pe proces, şi de aceea nu îşi atribuie meritul eventualelor progrese făcute până când nu-şi ating obiectivele. Iată ceea ce numim perfecţionism. Perfecţioniştii consideră că greşelile le reflectă defectele de caracter, şi nu prilejuri de a învăţa şi de a creşte. De asemenea, cei care nu înţeleg procesul firesc al schimbării îşi formează o gândire defectuoasă în ceea ce priveşte controlul pe care îl au sau pe care ar trebui să-l aibă asupra întâmplărilor din propria viaţă. Trebuie să se relaxeze şi să se bucure de proces, inclusiv de suişurile şi coborâşurile fireşti, inerente învăţării unui lucru nou.

Foto 1.8. *Lupta şi lăcomia în viaţă duc în cele din urmă la nefericire, dacă nu ştii şi cum să te detaşezi ori să renunţi atunci când dorinţa de a avea mai mult îşi pierde sensul.*

Toate aceste concepţii greşite despre procesul firesc al schimbării ne duc pe calea dezamăgirii şi cresc riscul de a ne simţi în cele din urmă copleşiţi de viaţă. Pentru cei aflaţi în această situaţie, obsesia şi ruminarea sunt adesea strategii de coping. Ei încearcă să găsească o soluţie, însă gândirea lor liniară îi ţine într-o buclă fără ieşire. Însă, în timp ce se zbat să găsească o soluţie, energia toxică se acumulează în corp. Teama creată de lipsa cunoaşterii sau a încrederii în ordinea naturală a lucrurilor poate creşte probabilitatea de a recurge la activităţi şi la substanţe care vor genera, de fapt, mai mult haos şi mai multă confuzie.

Foto 1.9. *Relaxează-te şi bucură-te de ce se întâmplă.*

Devalorizarea şi ignorarea necesităţii de a renunţa

Într-o lume care consideră că acumularea de bunuri este măsura succesului şi a valorii în viaţă, e firesc să adoptăm o abordare ce susţine acest obiectiv. De obicei, încercăm să mergem direct spre obiectivele pe care ni le-am propus şi să considerăm orice obstacole ivite în cale drept probleme sau ameninţări. Situaţiile în care nu putem menţine calea directă spre ele sunt privite ca un eşec personal. Începem să credem că ruşinea şi învinovăţirea sunt imbolduri necesare pentru a ne învăţa lecţia şi a ne descurca mai bine data viitoare. Totuşi, ruşinea şi învinovăţirea ne subminează încrederea în noi şi sporesc şansele să obţinem în continuare rezultate nesatisfăcătoare. Trebuie să înţelegem că toţi creştem şi învăţăm în ritmul propriu, cu suişuri şi coborâşuri pe parcurs. Toţi avem puncte forte şi neajunsuri. Există anumite lucruri pe care poate nu vom fi niciodată în stare să le realizăm. Renunţarea are legătură cu acceptarea realităţii şi a propriilor limite în ce priveşte controlul asupra noastră şi a situaţiilor cu care ne confruntăm, şi nu

cu lenea sau slăbiciunea.

Foto 1.10. *Poate că nu vom fi în stare niciodată să facem anumite lucruri.*

Nu ne concentrăm suficient asupra prezentului

Setea de succes material ne încurajează firesc să ne concentrăm asupra viitorului. Prea multă axare pe viitor poate genera îngrijorare, ceea ce ne face să ne bucurăm mai puţin de momentul prezent. Dacă nu ne axăm pe prezent, concentrarea şi controlul asupra prezentului sunt limitate. Lipsa de concentrare asupra prezentului duce la şi mai puţin succes în îndeplinirea obiectivelor noastre. Atunci apar sentimentele negative legate de succesul nostru limitat, ceea ce ne atrage atenţia din nou asupra trecutului. Dacă nu te concentrezi asupra prezentului, rămâi cu sentimente negative.

O atitudine din care lipseşte recunoştinţa

Fără o bază spirituală care să-l canalizeze, consumerismul ne poate face vulnerabili la metodele sofisticate de publicitate, care sugerează că nu putem fi fericiţi dacă nu achiziţionăm toate produsele noi de pe piaţă. Apoi descoperim inevitabil că bucuria deţinerii acestor produse e de scurtă durată. Adoptarea unui asemenea stil de viaţă ne limitează bucuria pentru lucrurile pe care le avem deja, în special pentru acele aspecte din viaţa noastră care nu sunt bunuri materiale.

Foto 1.11. *Progresul de ultimă oră nu creează întotdeauna mai multă fericire.*

Strategii de succes *versus* strategii falimentare

Confundarea asertivităţii cu agresivitatea

În logica abordării noastre societale care presupune acapararea, lupta şi acumularea, redefinim adesea asertivitatea drept capacitatea de a-i determina pe oameni să facă ce vrem, în loc să le comunicăm pur şi simplu ce dorim sau de ce avem nevoie. Astfel, devenim inconsecvenţi în ceea ce priveşte convingerile noastre despre puterea personală. Ajungem să acţionăm ca şi cum ar trebui să obţinem orice vrem şi să ne simţim vinovaţi şi ruşinaţi în caz contrar. De asemenea, tindem să simţim furie, frustrare şi resentimente faţă de persoanele şi situaţiile care nu se supun voinţei noastre. De obicei, încercarea de a ne impune voinţa prin constrângere şi manipulare duce la şi mai multă frustrare, întrucât ceilalţi pot alege întotdeauna să spună „nu”.

Foto 1.12. *Convingerile dezechilibrate despre*

puterea personală pot duce la furie, frustrare şi resentimente faţă de persoanele şi situaţiile care nu se supun voinţei noastre.

Abuzul de voinţă

Putem influenţa anumite aspecte din viaţa noastră prin eforturi, dar pe altele nu le putem controla. În general, diferenţa constă în faptul că avem control asupra noastră, dar nu şi asupra altora. Dacă cineva s-a hotărât să nu facă ce vrem noi, atunci controlul nostru e foarte limitat. Puterea voinţei nu poate depăşi limitele fizice sau aspectele practice ale unei situaţii.

Dacă ai un stil de viaţă materialist, nu te atrage ideea de a recunoaşte că nu poţi obţine mereu ceea ce vrei. Drept urmare, tinzi să ignori realitatea limitelor propriei influenţe şi să abuzezi puterea voinţei în moduri agresive şi manipulatoare.

Declanşarea accidentală a sistemelor noastre de apărare

Dacă nu ştim cum să abordăm obiceiurile proaste, ne folosim adeseori contextul cerebral în încercarea de a câştiga bătălia dintre conştient şi inconştient. Totuşi, când încercăm să ne convingem pe noi înşine să facem ceva, deşi avem anumite rezerve la un nivel mai profund, ne activăm accidental sistemele de apărare pentru a nu acţiona conform dorinţelor noastre conştiente.

Să ne imaginăm pe cineva care se teme de înălţime şi îşi spune să privească în jos de pe un zgârie-nori. Cu cât încearcă să o facă, cu atât îi vin în minte motive să nu privească. Persoana respectivă ar putea gândi: „Te-ai ţicnit? Chiar mi-e frică!”. Lucrul cu corpul dă rezultate mai bune în multe cazuri, deoarece aceleaşi sisteme de apărare nu se declanşează la fel de uşor. Sistemul Tao Universal şi *Tao te qing*, pe care se bazează, descriu o abordare mai sănătoasă, care „depăşeşte puterea voinţei”:

În vechime, cei meniţi să se desăvârşească prin Tao erau neştiuţi, însă atotştiutori; atât de adânci, cu neputinţă

de a fi cunoscuţi.

Numai şi numai din pricină că nu puteau fi cunoscuţi, iată de ce atât de greu le pot da o înfăţişare!

Erau prevăzători, ca atunci când se trece, în timpul iernii, un puhoi.

Temători – temându-se parcă de vecinii din jur.

Respectuoşi, asemenea unui oaspete.

Neîncordaţi, aidoma gheţii topindu-se.

Neprefăcuţi: erau asemenea lemnului nelucrat.

Cuprinzători: asemenea văilor dintre munţi.

Nedesluşiţi – păreau înceţoşaţi!

Cui îi este cu putinţă ca din tulburare să capete netulburarea, limpezindu-se încetul cu încetul?

Cui îi este cu putinţă ca-n nemişcare fiind, întruna să lucreze, încetul cu încetul împlinindu-se?!

Cel care păzeşte acest „Tao” nu caută să strălucească; numai şi numai din pricină că nu caută a străluci, iată de ce îi este cu putinţă să se arate neînsemnat, iar nu ca unul proaspăt încununat de izbândă2.

Figura 1.13. De multe ori, puterea voinţei se întoarce împotriva ta atunci când te forţezi să faci ceva pentru care nu eşti încă pregătit.

1. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 13 (n. tr.).

2. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 19 (n. tr.).

2
Extremele te pot dezechilibra

Am putea face o analogie între cursurile de apă de pe pământ şi sistemele energetice din corpul nostru: acestea sunt ca un sistem de cursuri de apă de diferite forme şi mărimi, ca oceanele, fluviile, lacurile şi pâraiele. Gândeşte-te ce se întâmplă cu toate aceste cursuri de apă pe măsură ce afli informaţii despre fiecare dintre următorii factori.

Căutarea fericirii poate duce la un stil de viaţă nesănătos şi extrem

În lumea modernă, agitată în care ne zbatem să câştigăm destui bani pentru a cumpăra cea mai recentă invenţie care ar trebui să ne facă viaţa plăcută ori să economisească timp, stresul se poate transforma cu uşurinţă în senzaţia că suntem depăşiţi de situaţie.

Comportamentul şi dorinţele extreme sunt valorizate în societatea modernă. Expresii comune ca „Ori fă ceva memorabil, ori nu mai face nimic” şi „Câştigă cine adună cele mai multe puncte când şi-a pierdut viaţa” sunt exemple în acest sens.

Astfel de idei îi încurajează pe oameni să aprecieze mai mult rezultatele exterioare decât pacea interioară şi să năzuiască la o viaţă lipsită de echilibru. Uneori chiar se sugerează că obţinerea rezultatelor exterioare aduce pacea interioară. Totuşi, ştim cu toţii că nu ni se garantează aşa ceva şi că „mai mult” şi „mai mare” nu înseamnă întotdeauna „mai bine”. De fapt, tipul de luptă, de lăcomie şi de competiţie ce apare atunci când oamenii cred că aceasta este singura sau cea mai bună cale pentru a fi fericiţi creează adesea prea mult stres şi nu le permite să se bucure în mod firesc de viaţă.

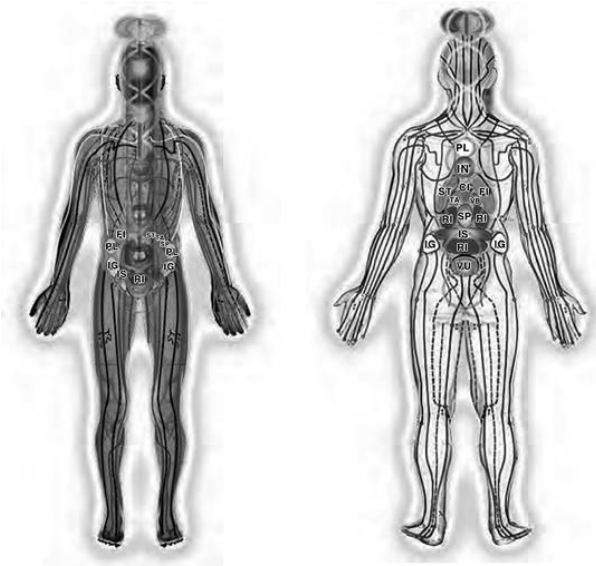

Figura 2.1. *Sistemele energetice din corpul omenesc sunt asemenea râurilor, lacurilor, pâraielor şi oceanelor*.

Graba

Când suntem în situaţii dificile, mulţi dintre noi se grăbesc să clarifice lucrurile înainte ca situaţia să se înrăutăţească. Din păcate, astfel cresc şansele să ne simţim în cele din urmă depăşiţi, nu neapărat pentru că situaţia se agravează, ci pur şi simplu fiindcă e mai stresant să încerci să gestionezi o situaţie dificilă dacă te grăbeşti decât dacă îţi iei un răgaz. Un posibil slogan util de ţinut minte ca să nu cazi în capcana grabei este „Dacă te stresezi, regresezi”. De obicei, când suntem stresaţi, avem reacţiile care ne sunt cele mai familiare. În asemenea momente nu am încerca ceva nou, fiindcă s-ar putea dovedi şi mai stresant. Vechile noastre căi familiare de a face faţă situaţiei sunt în general cele învăţate de timpuriu în viaţă, când aveam mai puţine cunoştinţe şi mai puţină experienţă. Aşadar, atunci când ne stresăm în plus grăbindu-ne, nu ne facem un bine.

Foto 2.2. *Ne bazăm prea mult pe tehnologie, „mai mult” şi „mai rapid” pentru a ne îmbunătăţi viaţa.*

Învăţarea dependentă de stare

Un alt concept care ne poate ajuta să înţelegem de ce răgazul este de fapt mai bun atunci când ne confruntăm cu situaţii dificile este învăţarea dependentă de stare. Tindem să ne amintim ceea ce am învăţat în momentul în care avem aceeaşi stare ca atunci când am învăţat prima oară lecţiile respective. Dacă ai deprins multe dintre cele mai bune strategii de coping într-o stare de calm, probabil că ţi le vei aminti tot într-o stare de calm. De obicei, la serviciu sau la şcoală învăţăm lucruri când suntem calmi. Dacă mai târziu adoptăm un stil de viaţă frenetic sau haotic, ne va fi mai greu să accesăm informaţiile necesare pentru a funcţiona la randament maxim, inclusiv faptul că suntem mult mai eficienţi dacă ne păstrăm calmul.

Foto 2.3. *Învăţarea dependentă de stare se referă la tendinţa oamenilor de a uita ceea ce ştiu atunci când au o stare diferită de cea în care erau în momentul dobândirii cunoştinţelor respective*.

Dacă te stresezi prea mult, e posibil să nu-ţi poţi accesa cele mai bune informaţii şi strategii. Atunci când se ceartă, cuplurile sunt adesea dezorientate de această dinamică. În toiul certei, partenerii tind să reacţioneze în moduri care nu îi caracterizează şi care chiar depăşesc anumite limite pe care şi-au promis că nu le vor depăşi.

Supraîncălzirea

Atunci când ne grăbim, când gândim prea mult, când ne forţăm să obţinem ultimele gadgeturi şi bunuri şi când ducem un stil de viaţă extrem, corpul nostru intră în stări conflictuale şi se supraîncălzeşte. Oamenii stresaţi acumulează prea multă căldură în cap. Nu pot să gândească limpede şi nici să doarmă bine. Supraîncălzirea poate contribui la ceea ce numim *burnout*. Se pare că intuim că acest lucru este adevărat. Spunem că creierul nostru e „prăjit” atunci când suntem prea stresaţi şi nu putem gândi limpede.

Prea multă căldură în jumătatea superioară a corpului ne poate împiedica să gândim limpede sau să ne calmăm. S-ar părea că toţi suntem conştienţi într-o anumită măsură că relaxarea şi „răcorirea” sunt noţiuni legate între ele. Când nu putem dormi bine ori când nu putem gândi clar, tindem să luăm decizii proaste, iar comportamentul nostru lasă de dorit, ceea ce atrage consecinţe indezirabile care, la rândul lor, ne stresează şi mai mult ca să rezolvăm problemele create de deciziile şi comportamentele nepotrivite. Îngrijorarea cauzată de noile probleme şi încercarea de a le rezolva pot crea şi mai multe conflicte şi încălzire. Iată un cerc vicios. De asemenea, acest tip de încălzire poate stimula sau agrava hiperactivitatea.

Foto 2.4. *Ritmul frenetic generează prea multă căldură, care afectează negativ capacitatea noastră de a fi eficienţi.*

Prea multă tensiune

Multă lume lasă relaxarea mai ales pentru concedii şi vacanţe. Astfel, în timpul concediilor şi vacanţelor nu numai că eşti presat să te detensionezi, aşa cum ai nevoie, dar relaxarea devine un moment, în loc să fie un proces continuu. Atunci când credem în expresii ca „fără efort nu obţii nimic”, „munca înainte de distracţie”, „fii mai bărbat” şi „muncesc cu gândul la weekend”, s-ar zice că am adoptat un stil de viaţă în care refacerea forţelor se numără printre ultimele noastre priorităţi, nefiind îngăduită decât după ce ne-am atins obiectivele, indiferent care ar fi ele. Însă, când devenim tensionaţi, tindem să fim mai puţin eficienţi, aşa că o astfel de abordare creşte probabilitatea să ne simţim frustraţi şi depăşiţi de situaţie.

În termeni taoişti, mulţi oameni au un stil de viaţă dezechilibrat prin faptul că acordă prea multă importanţă aspectului yang (agresiv, activ) al vieţii şi prea puţină aspectului yin (de refacere, de receptare). Să ne gândim la această situaţie ca la un cont bancar. Dacă retragi mai mulţi bani decât ai, vei da de necaz, aşa cum spune clar

Lao Zi în capitolul 26 din *Tao te qing*.

Grija este rădăcina nepăsării; netulburarea este stăpâna nesăbuinţei.

De aceea, Omul Sfânt cutreieră din zori şi până-n seară, însă nu îşi părăseşte poverile. Deşi are în stăpânire privelişti semeţe şi lăcaşuri ale desfătării, el este nepăsător.

Cum şi-ar îngădui atunci „stăpânul a zece mii de care” să nesocotească ţara prin purtarea sa?! Dacă va nesocoti ţara, atunci îşi va pierde dregătorii; dacă va fi nesăbuit, atunci îşi va pierde domnia1.

Prea multă încordare

Se acordă multă importanţă aspectului fizic, mai ales muşchilor lucraţi în zona abdominală. Este în regulă să fim supli şi să avem corpul bine lucrat, iar contractarea musculaturii e necesară în timpul exerciţiilor fizice, însă cei care stau încordaţi tot timpul se vor simţi obosiţi şi stresaţi în cele din urmă. Canalele energetice din corp sunt ca nişte furtunuri minuscule pentru grădină. Dacă răsuceşti furtunul, jetul de apă se blochează.

Organele interne sunt responsabile pentru procesarea alimentelor şi lichidelor. Ca să-şi îndeplinească funcţia, trebuie să fie relaxate şi să se poată mişca liber. Este o ironie că, dacă îţi ţii abdomenul prea încordat, durează mai mult ca mâncarea să treacă prin procesul de digestie. Astfel, creşte probabilitatea ca hrana să fie stocată sub formă de grăsime. Persoanele care obişnuiesc să stea încordate sunt mai puţin eficiente în celelalte activităţi zilnice şi devin lente şi iritabile, întrucât fac eforturi să-şi depăşească constrângerile energetice. Din această cauză, ele s-ar putea simţi deprimate, anxioase şi chiar depăşite de situaţie.

Când se nasc, oamenii sunt moi şi slabi, iar când mor, sunt tari şi puternici. Când răsar, plantele sunt moi şi

plăpânde, iar când mor, sunt veştede şi tari.

Prin urmare, cel tare şi puternic se-ndreaptă către moarte, iar cel moale şi slab se-ndreaptă către viaţă.

De aceea, dacă oştirea este puternică, ea nu va birui, dacă arborele este puternic, el poate fi îmbrăţişat cu amândouă mâinile.

Ceea ce este puternic şi mare se găseşte jos, iar ceea ce este moale şi slab se găseşte sus (*Tao te qing*, capitolul 76)2.

Lipsa de conştientizare a corpului

Deşi corpul nostru este important pentru noi, iar starea lui poate afecta măsura în care ne bucurăm de viaţă, mulţi dintre noi nu şi-l cunosc încă foarte bine. Dacă ai fi într-o încăpere plină de oameni, de exemplu, şi i-ai întreba dacă ştiu unde se află splina în corp, mulţi vor răspunde negativ. Atunci când nu ne cunoaştem corpul sau nu ni-l conştientizăm, nu ştim cum să ne îngrijim cel mai bine, mai ales în ceea ce priveşte prevenţia.

Trăim prea acaparaţi de simţuri

Ne putem simţi depăşiţi de situaţie şi dacă ne axăm prea mult pe lumea materială pe care o percepem cu ajutorul ochilor, nasului, gurii şi limbii, fără a acorda suficientă atenţie laturii spirituale şi energetice a vieţii aflate la baza ei. Lupta şi competiţia pot deveni un stil de viaţă. Dacă urmărim să avem bani, bunuri, cuceriri, statut şi putere, ne-am putea simţi neîmpliniţi. Cu toţii pierdem, facem greşeli şi îmbătrânim. Goana necontenită după succesul material poate duce la îmbătrânire prematură şi atacuri de cord. Putem deveni foarte obosiţi şi nefericiţi dacă alergăm după lucruri care sperăm că ne vor face fericiţi. O viaţă fără sensul ce poate fi aflat prin simţuri devine în cele din urmă nesatisfăcătoare, după cum spune limpede Lao Zi:

Cele cinci culori orbesc ochii omului, iar cele cinci sunete îi asurzesc urechile; cele cinci gusturi îi strepezesc gura, iar goana-n lung şi-n lat şi vânătoarea călare îi

smintesc sufletul: obiectele preţioase îl împing pe om la ucidere.

Prin urmare, Omul Sfânt se îngrijeşte de pântece, iar nu de ochi. Aşadar, el leapădă acest din urmă lucru, alegându-l pe cel dintâi3.

Dacă încercăm să nu dăm prea mare importanţă satisfacerii simţurilor şi să ne amintim că ele sunt doar filtre ale realităţii, şi nu realitatea în sine, poate că nu ne vom lăsa acaparaţi de luptele pentru putere cu persoanele şi situaţiile din viaţa noastră. Este mult mai uşor să creăm un mediu frumos şi cuprinzător în noi înşine decât să încercăm să-l cumpărăm.

Foto 2.5. *„M-am plictisit. Ce mai urmează?”*

Dacă ne axăm pe lucruri strălucitoare şi colorate, zgomotoase, gustoase şi frumos mirositoare pentru a fi fericiţi, am putea deveni obosiţi şi nefericiţi. Atunci când ne folosim prea mult simţurile, ele nu reuşesc să se odihnească. Cheltuim energie în încercarea de a gusta aceste desfătări senzoriale, însă de obicei, ulterior, nivelul energiei noastre scade brusc. Stimularea senzorială în exces ne poate înviora pe moment, dar ne epuizează mai târziu. Expunerea frecventă la stimulare excesivă poate face ca simţurile să fie indiferente la minunile din viaţa de zi cu zi şi poate duce la dependenţa de substanţe şi de activităţi palpitante. Acest fapt creează o spirală descendentă a depresiei, pe care o tratăm folosind

stimularea, urmată de o prăbuşire când dispar efectele medicaţiei. Dacă de obicei îţi suprastimulezi simţurile, îţi va fi greu să apreciezi liniştea de zi cu zi.

Foto 2.6. „În sfârşit, am întâlnit o femeie stabilă, sănătoasă la cap, bună la suflet, atentă şi amuzantă. Doar că e tare plicticoasă.”

Adaptarea exagerată

Oamenii sunt făcuţi să se adapteze la circumstanţe. Pe măsură ce ne îndepărtăm de starea noastră naturală pentru a răspunde la cerinţele vieţii cotidiene, stresul, frustrarea şi suprastimularea inerente acestui stil de viaţă încep să pară fireşti. Un stil de viaţă mai lent, nu chiar extrem ni se pare plictisitor. Ne obişnuim cu un parcurs cu suişuri şi coborâşuri dramatice. Acest parcurs ne solicită foarte mult sistemele interne. Începem să simţim că ne oboseşte şi avem nevoie de senzaţii şi mai tari pentru a ne reface temporar forţele. Între timp, toxinele se acumulează pe măsură ce ne forţăm să ne depăşim limitele naturale.

Acţionăm împotriva firii

Pentru a ţine pasul cu ritmul frenetic şi aşteptările vieţii moderne, adeseori adoptăm un stil de viaţă nefiresc pentru corpul nostru. Mâncăm şi bem la repezeală în timpul mesei, ne trezim mai devreme decât ar vrea corpul nostru şi folosim substanţe excitante precum ţigările, cofeina şi alcoolul ca să ne prelungim activitatea chiar şi după ce corpul este epuizat. Drept rezultat, suntem mai

vulnerabili ca oricând la surmenare, la depresie, la anxietate sau la sentimentul că suntem depăşiţi de situaţie.

Scoatem mai mult decât punem înapoi

Când ne stresăm, corpul ne pregăteşte pentru fugă ori pentru luptă. Aceasta este reacţia de tip „luptă sau fugi”. În asemenea momente, rinichii ni se contractă asemenea muşchilor, iar diafragma se încordează la baza cutiei toracice, în partea din faţă a corpului. Din această cauză, respiraţia completă devine dificilă. Partea superioară a cavităţii abdominale este contractată, astfel încât aerul nu prea are unde să intre. Chiar şi după ce trece ameninţarea, corpul tinde să rămână într-un fel de „cod galben”, respirând superficial. Poate rămâne în această stare săptămâni, luni sau chiar ani. Între timp, nu se curăţă adecvat şi de aceea toxinele şi tensiunea se acumulează în interior.

Foto 2.7. *„Şeful nu poate aştepta până mâine. Cred că iar lucrez până târziu diseară.” Persoanele care se forţează prea mult recurg în cele din urmă la substanţe excitante ca să funcţioneze în continuare.*

Într-un fel sau altul, mulţi dintre noi duc la extrem sensul unor principii precum „Ce ţie nu-ţi place altuia nu-i face” şi „E mai bine să dai decât să primeşti”, într-atât încât acestea au ajuns să însemne că este o dovadă de egoism să primeşti de la alţii sau să-ţi porţi de grijă. Însă a-i mulţumi pe alţii poate crea dependenţă. Acest lucru te epuizează şi cei pe care vrei să-i mulţumeşti nu mai reuşesc să înveţe să se descurce singuri. În cele din urmă,

prea mult sacrificiu de sine te face să te consumi fizic, emoţional, mintal şi spiritual. Şi dacă o ţii tot aşa prea mult timp, nu vei mai fi în stare nici să-i ajuţi pe alţii. Ca să nu ajungi în această situaţie, programele în 12 paşi invocă adesea necesitatea unei abordări de tip „mai întâi sinele propriu”, şi nu de tip egoist.

Îndepărtarea de natură duce la deprinderi nefireşti

Viaţa modernă dominată de tehnologie ne ajută să ne protejăm de aspectele dure ale naturii, precum furtunile şi frigul, dar şi să ne rupem de natură în general. Cu excepţia evadărilor în weekend şi în vacanţe, de obicei nu avem contact cu natura. Dăm mulţi bani şi muncim pe brânci ca să evadăm din viaţa citadină, care ar fi trebuit să ne protejeze în faţa naturii. Atunci când ne întoarcem în natură, regăsim pacea şi ritmul vieţii. Când suntem departe de ea, uităm şi uneori recurgem la stimulente ca să ne mişcăm mai repede decât ciclurile vieţii, astfel încât să le-o luăm înainte. Din păcate, acest fapt duce deseori la nerăbdare, frustrare şi greşeli din neglijenţă, ceea ce ne intensifică dorinţa de „a evada”.

Foto 2.8. *O viaţă echilibrată şi fericită presupune pauze regulate de la aspectele precipitate şi complicate ale vieţii noastre.*

Prea obosiţi pentru a creşte şi pentru a urma un curs firesc în viaţă

Dacă ne forţăm să ne depăşim limitele fireşti în căutarea a ceea ce ni s-a spus că ne-ar face fericiţi, suportăm consecinţe care ne pot face să ne simţim îmbătrâniţi înainte de vreme. Ne-am putea simţi obosiţi, iar atunci, chiar dacă realizăm că trebuie să ne schimbăm

stilul de viaţă, e posibil să nu avem rezerve de energie pentru a face schimbările necesare.

De asemenea, definirea succesului în funcţie de rezultatele externe ne afectează priorităţile. În mod conştient sau nu, dacă suntem prinşi în goana după bani, statut, avere şi faimă, în general credem că nu avem timp sau energie pentru a acorda atenţie corpului sau emoţiilor noastre. Dacă în perioadele dificile apelăm la „soluţii rapide" precum alcoolul, drogurile sau jocurile de noroc, căile noastre energetice se blochează cu toxine şi se umplu de energie slabă şi stagnantă, motiv pentru care ne e şi mai greu să ne atingem obiectivele.

Imaterialul devine material

Multe persoane nu ştiu despre toxinele care se acumulează în corp sau nu le acordă suficientă atenţie. Toxinele pot ajunge în noi prin aerul respirat, prin alimentele şi lichidele ingerate, prin emoţiile noastre şi emoţiile celorlalţi. Toate ocupă spaţiu energetic înăuntrul nostru. Toxinele ne înfundă meridianele, traseele energetice din corp. Din această cauză, ne simţim tot mai blocaţi şi mai afectaţi pe plan fizic, emoţional, mintal şi spiritual. Atunci apar diverse afecţiuni cronice. Ne simţim împovăraţi de viaţă şi ni se pare că mai e puţin şi trecem de pragul suportabilităţii. În cele din urmă, devenim mai temători şi mai iritabili şi, ca o ironie, acest fapt creşte probabilitatea ca toxinele emoţionale să se acumuleze. Intrăm într-un cerc vicios.

Şi capacitatea noastră de a gândi limpede şi rapid este afectată. Aparent, toţi ştim asta într-un fel sau altul. Când ne referim la persoane care nu gândesc cum trebuie folosim adeseori termeni ca „opac" şi „încuiat". Dacă nu înţelegi legătura dintre toxine şi sentimentele negative, eşti mai predispus să recurgi la ceva extrem, eventual care dă şi dependenţă, pentru a te simţi mai bine, iar astfel în sistemul tău se acumulează şi mai multe toxine.

Foto 2.9. *Viaţa la extrem duce la acumularea toxinelor. Acumularea toxinelor duce la prestaţii şi rezultate mai slabe şi adesea la automedicaţie în încercarea de a face faţă sentimentelor negative.*

Lipsa cultivării autodisciplinei

Cum deprindem moduri în care să ne relaxăm, să ne concentrăm şi să ne urmărim ideile? Asemenea abilităţi sunt rareori înnăscute. Dacă nu ne antrenăm în acest sens ori, mai rău, dacă ni se dau exemple necorespunzătoare de autodisciplină în copilărie, suntem mai predispuşi să recurgem la soluţii rapide. Dacă nu ne putem controla pe noi înşine, vom încerca să controlăm persoanele şi lucrurile din jurul nostru. Totuşi, nu numai că este imposibil să controlăm evenimentele din afara noastră, dar adesea oamenii se vor încăpăţâna şi vor face contrariul a ceea ce vrem. Astfel, ne vom simţi lezaţi, sentimente care se vor acumula înăuntrul nostru în timp.

Foto 2.10. *„Linişteşte-te odată! Ce-i cu tine?” De multe ori, persoanele care nu au învăţat să se autodisciplineze încearcă să controleze persoanele şi situaţiile din jurul lor.*

Stimularea în exces ne poate deprima

În societatea modernă, stimulentele sunt peste tot. Oamenii se folosesc de cofeină, nicotină, metamfetamină, jocuri de noroc, sex, cumpărături, cocaină şi de tot felul de reţete medicale pentru a-şi menţine stilul de viaţă frenetic. Bineînţeles, există şi reversul medaliei. Prăbuşirea resimţită după dispariţia efectelor stimulentelor te face să te simţi şi mai rău decât înainte de a le fi luat. De asemenea, dacă folosim stimulente constant, ajungem să le percepem tot mai puţin efectele dorite, până când nu le mai simţim deloc. Astfel se creează o altă spirală descendentă vicioasă, întrucât cauţi un sentiment care îţi scapă tot mai mult.

Foto 2.11. *Ne adaptăm la nivelul de stimulare pe care o folosim pentru a fi funcţionali. Cu timpul, abia mai observăm efectele stimulentelor, de aceea avem nevoie de mai mult. Este foarte uşor să pierdem din vedere măsura în care stimulentele ne alimentează viaţa de zi cu zi.*

Mass-media rapidă

Diverse tipuri de imagini şi de informaţii mediatice ne bombardează în lumea modernă. Informaţia ne este servită rapid şi în culori vii, ca să ne putem concentra asupra întregului mesaj fără a ne plictisi sau a ne distrage. În consecinţă, puterea de concentrare a multora dintre noi devine foarte slabă. Ne este greu să ne concentrăm la nevoie, ceea ce duce la rezultate mai slabe în îndeplinirea diverselor sarcini, iar astfel creşte riscul de a deveni deprimaţi, stresaţi, depăşiţi de situaţie. Obţinerea rapidă a lucrurilor are un preţ. Ne pierdem capacitatea de a aştepta şi de a ne concentra asupra a ceea ce vrem.

Lipsa cunoştinţelor despre gestionarea energiei sexuale

Sexul vinde. Toată lumea ştie asta. Prin urmare, o mare parte din mass-media foloseşte stimularea sexuală pentru a vinde produse şi a promova idei care alimentează cultura noastră materialistă. Sexul este unul dintre impulsurile noastre primare. E cea mai bună energie a

noastră, cea care poate crea viaţă. Cu toate acestea, majoritatea dintre noi nu ştim cum să ne reglăm energia sexuală sau cum să o împărţim avantajos cu restul sistemelor noastre. Pentru mai multe informaţii despre cum se pot realiza aceste lucruri, citeşte unul dintre volumele dedicate temei de maestrul Mantak Chia, menţionat în bibliografie. Dacă nu ştiu cum să-şi regleze energia sexuală, oamenii sunt vulnerabili la campaniile mediatice care asociază stimularea şi satisfacţia sexuală cu diverse produse de care nu au nevoie, de fapt, pentru a fi fericiţi.

Lipsa cunoştinţelor despre dopamină

Dopamina este un neurotransmiţător care se formează în mod natural în creier, secretat atunci când suntem stimulaţi. Ajută la reglarea dispoziţiei. Totuşi, mulţi nu ştiu că, dacă ne îngăduim prea mult anumite activităţi, în creier se secretă mai multă dopamină decât avem nevoie. Excesele de mâncare, de jocuri de noroc, de sex, de conflicte interpersonale şi de cumpărături sunt exemple de activităţi care pot afecta nivelul de dopamină din creier. În cele din urmă, creierul va vrea mai mult din acea senzaţie plăcută. Dacă oamenii nu sunt conştienţi de această legătură, ar putea crede că nu e nimic rău în a-şi îngădui mai mult şi ar putea căpăta o dependenţă sau o adicţie. În plus, din cauza aceleiaşi lipse de informare, vor tinde să schimbe o dependenţă cu o alta, chiar dacă renunţă la a-şi îngădui prea mult dintr-o activitate care produce dopamină. Dacă nu realizează că alte activităţi au acelaşi efect, riscă să repete iar şi iar aceeaşi problemă. Adesea, cei aflaţi în această situaţie cred în mod eronat că au o personalitate cu tendinţe spre adicţie. Experienţa unui val de emoţie creat de un comportament extrem îi va încuraja pe oameni să trăiască în stil extrem.

Foto 2.12. *Dacă nu ştiu cum se poate reduce, creşte şi satura nivelul de dopamină din corp, oamenii sar adesea de la o substanţă sau de la o activitate la alta în căutarea aceleiaşi stări euforice. În imagine, o familie aflată la shopping savurează îngheţată.*

1. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 30 (n. tr.).

2. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 80 (n. tr.).

3. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 16 (n. tr.).

3
Când îţi foloseşti prea mult capul, îţi poţi ieşi din minţi
Gândirea liniară şi luptele pentru putere

De asemenea, ne putem simţi depăşiţi de situaţie din cauza viziunii noastre despre viaţă. Deşi logica şi raţionalitatea pot juca un rol important în viaţă, de exemplu, în matematică şi în afaceri, uităm cu uşurinţă că interacţiunile dintre indivizi şi mediu sunt guvernate mai degrabă de cicluri. Întrucât fiecare dintre noi poate să aibă

o perspectivă unică asupra situaţiilor şi fiecare se poate concentra asupra unui anumit aspect dintr-o situaţie, oricare individ îşi poate forma o opinie unică despre un set de circumstanţe. Prin urmare, e simplu să ne certăm între noi în legătură cu cine are opinia corectă. E adevărat şi că două persoane pot să adopte poziţii opuse faţă de aceeaşi temă, dar să aibă dreptate amândouă.

De pildă, un cuplu se poate certa fiindcă unul dintre parteneri ar merge prea des la bar. Ca să nu complicăm descrierea, să presupunem că persoana acuzată în cazul de faţă este soţul. Soţul s-ar putea plânge că motivul pentru care merge la bar este că are o soţie foarte cicălitoare. La rândul ei, nevasta ar putea susţine că îl cicăleşte fiindcă el frecventează mereu barul. Cine are dreptate? Amândoi, probabil. Totuşi, ei se alimentează negativ reciproc. De fapt, fiecare contribuie la înrăutăţirea situaţiei şi se comportă ca şi cum ar exista un singur răspuns corect şi o singură soluţie, astfel încât fiecare încearcă să-şi învingă partenerul cu propria logică. Situaţia devine o luptă pentru putere pentru a stabili cine are dreptate, când, de fapt, nu greşeşte niciunul. În loc să coopereze pentru a repara legătura dintre ei şi pentru a-şi transforma fricile legate de ceea ce se întâmplă cu relaţia lor, fiecare reacţionează faţă de celălalt de pe o poziţie de autosuficienţă şi intră într-un ciclu vicios, fără ieşire. Pe măsură ce se luptă între ei, reacţiile lor la ce spune şi ce face celălalt devin extreme. În cele din urmă, dacă nu ieşi din această dinamică frustrantă, te vei simţi depăşit de situaţie.

E uşor să declanşezi o astfel de dinamică, dar greu să o înţelegi. Dacă vrei o experienţă similară, dar fără urmări neplăcute, ia o cutie de şerveţele de hârtie şi ţine-o de un capăt. Dă celălalt capăt al cutiei altcuiva. Explică-i că respectiva cutie reprezintă legătura dintre voi doi. Apoi, prefaceţi-vă că aveţi poziţii opuse într-o anumită chestiune. Amândoi aveţi argumente valabile pentru a vă susţine punctul de vedere şi amândurora v-ar plăcea să îl convingeţi pe celălalt să vă accepte viziunea asupra

disputei. Pentru a ilustra fizic dorinţa de a vă convinge reciproc, fiecare va trage de cutia cu şerveţele şi va încerca să-l facă pe celălalt să vină spre el. Probabil că, imediat ce celălalt începe să tragă, vei trage şi tu mai tare de capătul tău, ca să nu-ţi pierzi poziţia. În consecinţă, şi celălalt va trage de cutie şi astfel intraţi într-o luptă pentru putere în care amândoi trageţi mai tare decât intenţionaţi la începutul exerciţiului. Nu uitaţi că acum vă bateţi pe o cutie de şerveţele şi că lupta pentru putere nu are o miză reală. E posibil ca la un moment dat cutia să se rupă din cauza tensiunii, ceea ce simbolizează ruperea legăturii dintre voi doi.

Foto 3.1. *E uşor să intri în lupte pentru putere, dar adesea greu să le rezolvi paşnic*.

De ce s-a întâmplat asta? Pentru că sunteţi oameni răi? Nu. Pentru că aveţi o mare nevoie, nerealistă, de control? Nu. S-a întâmplat pur şi simplu fiindcă amândoi sunteţi oameni. Cu toţii avem capacitatea de a ne concentra asupra unor aspecte diferite ale aceleiaşi chestiuni şi nu ne place să ni se spună cum să le privim. Acest tip de situaţie dificilă se poate manifesta în multe feluri. Oamenii se pot război pe multe teme: dacă să se certe mai departe sau nu, dacă să se căsătorească sau nu, dacă să-i facă celuilalt reproşuri pe marginea comportamentului său, cine ar trebui să aibă controlul asupra banilor în gospodărie sau dacă ar trebui să facă sex sau nu. Luptele pentru putere pot fi şi interioare. Toţi

avem stări contradictorii uneori. Putem întâlni un exemplu de luptă lăuntrică în cazul unei serate dansante pentru adolescenţi. Un tânăr nerăbdător să invite la dans o anumită fată se poate simţi constrâns să nu rişte şi să o invite pe alta de la care are mai multe şanse să primească un răspuns afirmativ.

Cum ieşi dintr-o luptă pentru putere? În cazul disputei legate de cutia cu şerveţele, dacă tragi mai tare, încercând să îl obligi pe celălalt sau partea din tine pe care vrei să o controlezi, probabil că lupta va continua. Dacă laşi cutia din mână – ceea ce în viaţa reală ar însemna să cedezi pur şi simplu în faţa celuilalt sau impulsului contrar din interiorul tău –, există riscul ca celălalt să-şi impună voinţa, iar tu să te retragi simţindu-te învins sau nemulţumit. Frica, mândria şi nevoia de control ne blochează. Acum încearcă să nu mai ţii cutia strâns. De obicei, şi celălalt va slăbi automat strânsoarea. Atunci te poţi relaxa mai mult, la fel şi celălalt, iar în cele din urmă amândoi veţi ţine cutia fără încordare. Cu alte cuvinte, sentimentele sunt esenţiale în interacţiunile umane, şi nu în a stabili cine are dreptate.

Exerciţiul de mai sus funcţionează în cazul unei lupte pentru putere pe o cutie cu şerveţele şi pe o problemă inexistentă, însă cum rezolvi situaţia când între tine şi cineva la a cărui părere ţii există o problemă reală şi personală? Vom trata mai detaliat această provocare când vom prezenta tehnica creată pentru declanşarea şi menţinerea sistemului natural de procesare internă. Deocamdată, să ne relaxăm, admiţând că nu este întotdeauna posibil să deţinem controlul, şi să căutăm căi pe care să acceptăm ideile altora, pe care să găsim punctele asupra cărora opiniile opuse pot cădea de acord şi pe care să facem compromisuri.

În general, mediul în care trăim nu ne specializează în dinamica relaţiilor. Învăţăm majoritatea informaţiilor despre cum să ne descurcăm în viaţă de la părinţi, şcoală şi prieteni, dar probabil că niciunul dintre aceştia nu înţelege cum funcţionează relaţiile interumane dacă nu

lucrează în domeniul psihologiei. Dacă nu ştim ce rol joacă ciclurile şi paradoxurile în relaţiile noastre cu alte persoane şi cu natura, probabil ne vom simţi tot mai frustraţi în timp ce facem eforturi să cucerim firescul în loc să-l luăm ca atare. Ce faci, de pildă, dacă vrei să creezi o conexiune cu cineva pe o temă sensibilă şi, cu cât încerci să abordezi persoana respectivă în legătură cu tema, cu atât te respinge?

Gândirea în alb şi negru

Poate din cauză că, în general, simţim nevoia de a da răspunsul corect la şcoală şi la serviciu şi fiindcă părinţii ne-au învăţat cum „trebuie" să procedezi, ne formăm frecvent viziuni în alb şi negru asupra lumii. Din acest motiv, avem impresia că şi pentru rezolvarea problemelor interpersonale există tot o singură cale, ceea ce, bineînţeles, nu este adevărat. Acest tip de gândire poate duce la intoleranţă, la a-i judeca pe alţii şi chiar la bigotism. De asemenea, ne predispune la dezamăgire şi chiar la sentimentul că suntem depăşiţi de situaţie, deoarece ne vom confrunta inevitabil cu situaţii care ne vor pune sub semnul întrebării viziunea preconceptă asupra realităţii. Confruntarea cu excepţii de la regulă în viaţă şi cu zonele gri ale problemelor noastre poate fi o oportunitate de a evolua, însă numai dacă suntem dispuşi să acceptăm că ele pot exista.

Foto 3.2. *Doar fiindcă un individ vede o situaţie în alb*

şi negru nu înseamnă că aşa o vor vedea toţi ceilalţi implicaţi.

De fapt, viaţa abundă în nuanţe şi paradoxuri, aşa cum arată Lao Zi în capitolul 2 din *Tao te qing*:

Pe Pământ toţi ştiu că frumosul este frumos, astfel devine el urât! Toţi ştiu că bunul este bun: iată cum devine el potrivnicul său!

Prin urmare, fiinţa şi nefiinţa se nasc una pe cealaltă, ceea ce este anevoios şi ceea ce este lesnicios se alcătuiesc reciproc, ceea ce este lung şi ceea ce este scurt se desluşesc unul prin celălalt, ceea ce este sus şi ceea ce este jos se sprijină unul pe celălalt, sunetele creează laolaltă muzica, iar ceea ce se găseşte înainte şi ceea ce se află înapoi îşi fac loc unul altuia.

De aceea Omul Sfânt înfăptuieşte lucrările ce aparţin non-acţiunii şi făureşte învăţătura dată fără vorbe. „Cele zece mii de fiinţe şi lucruri" propăşesc, iar el nu se pune în calea lor; le naşte, însă nu caută să le stăpânească; le creează, însă nu atârnă de ele; îşi desăvârşeşte lucrarea, însă nu o ia în stăpânire: numai şi numai pentru că nu o ia în stăpânire, meritul său rămâne cu el1.

În afară de tratatul *Tao te qing* sau de volume ca *The Dance of Deception* de Harriet Goldhor Lerner, găsim mai rar ghiduri utile despre paradoxuri şi cicluri.

Gândirea negativă

Suntem influenţaţi din multe direcţii – şcoala, părinţii, familia, prietenii şi mass-media – să identificăm problemele şi apoi să le căutăm cele mai eficiente soluţii. Identificarea problemelor devine o obişnuinţă şi poate duce la tendinţa de a ne concentra asupra aspectelor negative. Axarea pe aspectele negative poate crea depresie, anxietate şi sentimentul că suntem depăşiţi de situaţie, privându-ne de ocazia de a le vedea şi de a le experimenta pe cele pozitive.

Foto 3.3. *Gândirea negativă ne poate priva de ocazia de a vedea şi de a experimenta partea pozitivă a situaţiilor din viaţa noastră.*

Îi apreciem pe descurcăreţi, dar nu şi pe înţelepţi

În societatea modernă, mulţi oameni măsoară succesul în funcţie de banii şi de bunurile dobândite. Pentru multe grupuri, nu prea contează cum şi-au obţinut indivizii posesiile, atât timp cât le au. Înţelepciunea necesară pentru a trăi cu mai puţin şi pentru a fi recunoscători, pentru a le ierta celorlalţi greşelile faţă de noi şi pentru a acţiona astfel încât să ocrotim planeta nu este la fel de apreciată. Înţelepciunea spirituală nu există automat în noi. Trebuie să fie cultivată. Cei care nu trăiesc în circumstanţe ce încurajează creşterea spirituală au mai multe şanse să intre în goana după avere şi să fie vulnerabili la stresul şi la dezamăgirea inerente acesteia.

Foto 3.4. *Adesea, ceea ce crezi că îţi trebuie ca să fii fericit şi ceea ce-ţi aduce fericirea sunt de fapt două lucruri foarte diferite*.

După cum spune Lao Zi în capitolul 3:

Dacă nu-i vom mai venera pe cei vrednici şi virtuoşi, îi vom face pe oameni să nu mai lupte pentru mărire.

Dacă nu vom mai preţui obiectele greu de căpătat, îi vom face pe oameni să nu se mai dedea tâlhăriei; dacă nu vom lăsa vederii obiecte la care se poate râvni, vom face ca sufletele oamenilor să nu mai fie tulburate2.

Confuzia dintre minte şi creier

De multe ori, în societatea modernă presupunem că mintea şi creierul sunt unul şi acelaşi lucru. Totuşi, numeroase practici antice şi chiar studiile moderne recunosc că mintea înseamnă mai mult decât creierul. Mintea reprezintă câmpul energetic al conştientului la care avem acces. Mintea şi trupul sunt legate între ele şi se pot influenţa reciproc. De asemenea, mintea se poate racorda la cunoaşterea universală. Carl Jung, unul dintre părinţii psihologiei moderne, a numit această cunoaştere universală „inconştient colectiv”. Când nu sunt conştienţi de conexiunea dintre propria minte şi cunoaşterea universală, oamenii îşi subapreciază sau îşi ignoră

cunoaşterea intuitivă şi reacţionează în viaţă bazându-se exclusiv pe „fapte”, lucrurile pe care le pot percepe cu cele cinci organe de simţ. Acest fapt le limitează capacitatea de a trăi în armonie cu mediul înconjurător. Ei nu-şi dau seama că nu sunt eficienţi decât atunci când au dovezi evidente, astfel încât recunosc cu greu că trebuie să-şi schimbe abordarea.

Nu ne folosim îndeajuns ce de-al doilea creier

În lumea modernă, majoritatea dintre noi ne folosim mult creierul. Ne folosim creierul ca să ne amintim listele cu „lucruri de bifat” şi să ne dăm seama ce e de făcut în toate situaţiile pe care viaţa ni le scoate dinainte. Termenul *burnout* este utilizat frecvent în societatea modernă; înseamnă că stresul de zi cu zi ne-a obosit prea mult, fizic şi mental, pentru a ne îndeplini îndatoririle obişnuite. În prezent, ştim că activitatea creierului poate consuma până la 80% din energia corpului nostru.

Foto 3.5. *„Nu pricep ce-i atât de grav în a bea şi apoi a te urca la volan. Am făcut-o de multe ori şi n-am avut niciun accident.”*

Nu crede tot ce gândeşti.

Când ne zbatem să rezolvăm cât mai bine o situaţie, mulţi prieteni şi rude ne sugerează „să ne ascultăm instinctul”. În sistemul Tao Universal subliniem importanţa lucrului cu *dan-tien*-ul inferior, un centru energetic major situat la aproximativ două degete sub ombilic şi la trei degete în interiorul corpului. Studiile medicale occidentale curente confirmă că zona inferioară a abdomenului poate

într-adevăr să funcţioneze ca un al doilea creier. Aparent, cortexul nostru cerebral este capabil să gândească, motiv pentru care îndeplineşte mai bine sarcini precum memorarea unor liste şi rezolvarea ecuaţiilor matematice. Acesta are tendinţa de a împărţi realitatea în bucăţi pentru a o înţelege.

Al doilea creier al nostru pare capabil să gândească, să simtă şi să intuiască; prin urmare, ar fi mai apt să aleagă modul în care reacţionăm la dificultăţile vieţii. Al doilea creier poate accepta realitatea fără a trebui să o divizeze. Concentrarea asupra celui de-al doilea creier canalizează energie în acest centru energetic major, reducând probabilitatea să ajungem în *burnout*. De asemenea, ne orientează atenţia şi energia spre centrul corpului, iar astfel ne simţim siguri şi echilibraţi. Pe de altă parte, ignorarea instinctului poate duce la confuzie şi la rezultate mai puţin satisfăcătoare. (Mai multe informaţii despre cel de-al doilea creier şi despre cum să lucrăm cu energia lui se găsesc în volumul *Tan Tien Chi Kung* de Mantak Chia.)

Foto 3.6. *„Iar l-am prins înşelându-mă. Instinctul îmi zice să-i dau papucii, dar raţiunea îmi zice că nu voi găsi niciodată un bărbat perfect, mai ales la vârsta mea.” Ignorarea instinctului poate duce la confuzie şi la rezultate nesatisfăcătoare.*

Procesele din subconştient ne pot distrage de la realitate

Cum funcţionăm

Stările noastre emoţionale sunt oarecum guvernate de inerţie. Odată ce ne-am pus în mişcare, tindem să o ţinem în aceeaşi direcţie. De exemplu, cei mai mulţi dintre noi au observat că, dacă începem să gândim negativ, de obicei găsim şi alte lucruri despre care să gândim negativ. În cele din urmă, acest tip de gândire creează o stare negativă. Dacă nu putem opri această tendinţă, negativitatea devine un mod de a privi lumea şi poate duce la furie, la depresie şi la resentimente. Repetiţia consolidează conexiunea dintre idei, stări şi experienţe. Imaginează-ţi-o asemenea unor fire întinse pe rând între o stare şi un gând negativ sau o activitate nesănătoasă care se repetă. Mănunchiurile mai groase sunt conexiunile stabilite mai frecvent.

Negarea

Mulţi dintre noi am fost educaţi să credem că nu e în regulă să avem sentimente negative sau că ele sunt un semn de slăbiciune. De aceea, ne reprimăm sentimentele şi încercăm să le ignorăm, sperând că vor dispărea. Însă ele nu dispar. Se acumulează înăuntrul nostru, creând frică, griji şi resentimente. Dacă nu ne dăm seama sau dacă uităm că nimic şi nimeni nu e perfect, tindem să ne ruşinăm de propriile sentimente negative şi încercăm să le ascundem. În public pretindem că ne simţim bine, dar ne întrebăm de ce nu suntem şi noi „normali”, aşa cum par să fie toţi ceilalţi.

Foto 3.7. *Repetarea gândurilor şi deprinderilor nesănătoase le consolidează înăuntrul nostru. Cu timpul, ele pot deveni reacţii automate pe care nu le mai putem controla.*

Negarea este de fapt un proces natural care ne ajută să controlăm cantitatea de informaţii primite simultan despre mediul nostru. Dacă nu ne simţim bine, e firesc să ne îndreptăm atenţia spre exterior. Sistemul nostru de negare acţionează ca o cutie de siguranţe. Cu cât primim informaţii pe care nu vrem să le acceptăm, cu atât se sting luminile. Sperăm că, atunci când dăm de necaz, ne vom trezi la realitate, însă frecvent se întâmplă exact invers. Adesea, cei dragi vor să te tragă de mânecă atunci când aluneci la vale într-o astfel de spirală, dar asta nu ar face decât să te apese şi mai mult şi să alimenteze spirala.

Foto 3.8. *„Soţia mea a spus că mă părăseşte dacă nu petrec mai mult timp acasă. Sunt sigur că e doar obosită. Şi prima mea soţie voia la fel de mult când era obosită.” Dacă nu suntem pregătiţi să vedem adevărul situaţiilor în care ne aflăm, probabil că vom avea parte de surprize neplăcute mai târziu.*

În societatea de azi se dezvoltă şi ceva ce s-ar putea numi „negarea New Age”. Aceasta presupune că individul acceptă numai aspectele pozitive ale vieţii sau pretinde că totul merge ca pe roate de teamă că acceptarea a ceva

negativ va atrage energie şi rezultate negative. Această abordare poate crea rezultate ironice. Întrucât încearcă să vadă totul într-o lumină pozitivă, omenii nu sunt pregătiţi pentru lucrurile negative care se petrec inevitabil sau nu reacţionează eficient la ele. Negarea care-şi depăşeşte scopul firesc, de a ne feri de efectele dăunătoare ale întâmplărilor vieţii, va duce în cele din urmă la tipul de rezultate negative pe care încercăm de fapt să le evităm.

Nu vizualizăm suficient

Multă lume nu-şi dă seama că multe dintre lucrurile la care ne gândim trebuie transpuse în imagini înainte de a le putea înţelege la un nivel mai profund. O altă informaţie conexă pe care mulţi nu o au este că trupul nostru reacţionează la ceea ce vizualizăm ca şi cum lucrul respectiv ar fi real, indiferent dacă imaginile din mintea noastră corespund sau nu realităţii. Vrei dovezi? Imaginează-ţi un lac superb într-o zi însorită şi caldă. Apa reflectă razele soarelui. Auzi sunetele şi simţi miresmele naturii care te înconjoară. Simţi aerul şi razele soarelui pe trupul tău. Cum te simţi? Observă că n-a trebuit să pleci nicăieri ca să trăieşti starea de relaxare şi de mulţumire.

Când nu înţeleg cum funcţionează vizualizarea, oamenii o întrebuinţează adesea în moduri care de fapt le agravează problemele în loc să le amelioreze. De exemplu, mulţi oameni îşi spun să se „oprească” ori să evite să facă ceva – să nu mai consume alcool, droguri ilegale, să nu mai joace jocuri de noroc sau să nu mai facă exces de orice altceva. Atunci când gândeşti astfel, zonele mai profunde ale minţii realizează o imagine a activităţii pe care vrei să o eviţi sau să nu o mai faci. Apoi elimină imaginea respectivă pentru a finaliza comanda „stop” sau „nu face”. Această modalitate de a transmite mesajul este derutantă şi declanşează tocmai lucrul nedorit, înainte ca intenţia completă a mesajului să fie comunicată. Repetarea constantă a acestei greşeli poate favoriza gândirea obsesivă sau o poate chiar declanşa.

Talentul de a vizualiza creează provocări

Dislexia este o problemă mult mai răspândită decât

îşi închipuie multă lume. Majoritatea oamenilor ştiu că dislexicii întâmpină adesea probleme în a învăţa să citească în copilărie. Mulţi cred că există un singur tip de dislexie, cel care te face să încurci literele când scrii. Însă există numeroase tipuri de dislexie. Ronald Davis, autorul volumului *The Gift of Dyslexia*, arată că persoanele care suferă de dislexie au o capacitate de vizualizare puternică. Cum anumite cuvinte, de pildă, „un”, „o” şi „nişte”, nu au traduceri vizuale, ele îi blochează pe dislexici. Acest tip de dificultate poate crea frustrare pe tot parcursul vieţii pentru o persoană care nu înţelege de ce se chinuieşte şi cum să evite problema. Dacă aceste frustrări şi dezamăgiri nu sunt rezolvate, ele se pot acumula în interior într-atât încât povara lor emoţională devine copleşitoare.

Foto 3.9. *Substanţele şi activităţile ce dau dependenţă sunt utile uneori persoanelor care au probleme de concentrare, însă, bineînţeles, pot crea ulterior probleme şi mai grave*.

Aparent, unele substanţe şi activităţi ce dau dependenţă, de exemplu cocaina şi jocurile de noroc, le creează dislexicilor impresia că se concentrează mai bine. Senzaţia că te concentrezi mai bine poate întări ideea de a continua să recurgi la ele.

Înţelegerea greşită a transei

Din păcate, reprezentările transei în filme, în show-uri de televiziune şi în spectacole cu hipnoză pe scenă lasă publicului impresii false despre transă şi utilitatea sa. În

general, lumea crede că se intră greu în transă şi că numai specialiştii în domeniu o pot face. Totuşi, oricine poate intra într-o stare de transă. De asemenea, se zice şi că hipnotizatorii au o putere nelimitată asupra subiecţilor lor. În realitate, orice hipnoză este autohipnoză, deci hipnotizatorul doar ghidează subiectul în procesul de atingere a unei stări de transă. Intri în transă atunci când nivelurile conştiente şi cele inconştiente ale conştiinţei se amestecă, nu numai atunci când le accesezi pe cele inconştiente. Întrucât mintea conştientă este în continuare accesibilă, nu vei face lucruri cărora li te opui, chiar dacă eşti în transă.

Foto 3.10. *Dacă nu înţelegem cât de vulnerabili suntem când mintea ia o pauză, putem deveni vulnerabili la anumite activităţi ce dau dependenţă.*

Unii cred că nu pot intra în transă deoarece sunt prea inteligenţi ori au o voinţă prea puternică, dar, de fapt, toţi intrăm în transă în fiecare zi. Un exemplu banal este momentul când suntem pe cale să adormim. Adeseori, în clipa respectivă ştim că aproape am adormit. Corpul nostru e relaxat şi încălzit, nu ne vine să ne mişcăm prea mult, iar mintea trece de la gândurile conştiente la un fel de flux al conştiinţei în vis. Aceasta este transa. Conştientul şi subconştientul se întrepătrund. Un alt exemplu banal este atunci când mergem undeva pe jos sau cu maşina, dar ne dăm seama că nu ne putem aminti tot ce am făcut pentru a ajunge acolo, fiindcă pe drum mintea

noastră s-a dus spre altceva.

De fapt, este uşor să intri în transă. Conştientul nostru e făcut în aşa fel încât nu poate prelua decât între şapte şi nouă informaţii deodată. Dacă încercăm să-l încărcăm cu mai mult, de obicei mintea visătoare iese la suprafaţă şi atunci intrăm în transă. Să ne gândim la un copil pe care cantitatea de informaţii primite într-o oră de curs la şcoală îl copleşeşte. În cele din urmă, copilul începe să viseze cu ochii deschişi şi să se uite pe fereastră. Acum ne dăm seama cât de uşor pot intra oamenii în transă, având în vedere cantitatea de informaţii oferită de stilul nostru modern de viaţă. Odată intraţi în transă, suntem mai influenţabili, deci scade capacitatea noastră de a analiza critic mesajele primite de la alte persoane şi din mass-media. Dacă nu ştim cum să utilizăm transa pentru a ne antrena zonele mai profunde ale minţii să combată influenţele nedorite ori să ne propulseze spre obiectivele noastre, creşte probabilitatea să întâmpinăm dificultăţi când vrem să preluăm controlul asupra propriei vieţi într-un sens sănătos şi productiv.

Sănătate *versus* narcisism

În capitolul 24, Lao Zi ne aminteşte:

Cel înălţat pe vârfuri nu va sta ferm, cel care calcă cu paşi mari nu va înainta.

Cel care se scoate pe sine la iveală nu va fi cunoscut; cel ce socoate că are vreun merit nu va fi lăudat; cel ce socoate că este-nsemnat nu va dăinui.

Dinaintea lui Tao, acestea sunt ca rămăşiţele de hrană, ori ca negii… Iată de ce omul înzestrat cu Tao se ţine departe3.

Totuşi, pentru a nu fi acuzaţi că sunt egoişti sau că „umblă cu nasul pe sus”, mulţi dintre noi s-au obişnuit să nu-şi recunoască deschis cele mai bune calităţi sau realizări. Acest obicei ne poate face să ne minimalizăm sau

să ne ignorăm automat momentele de glorie şi să respingem subtil sau direct laudele şi complimentele din partea celor din jur. Astfel, stima noastră de sine poate să scadă, iar probabilitatea de a recurge la o altă sursă exterioară care să ne ajute să ne simţim bine poate să crească. Multe dintre lucrurile pe care le cumpărăm şi pe care le facem vor deveni plictisitoare şi neplăcute cu timpul. Din acest motiv, am putea căuta încontinuu ceva nou care să ne facă să ne simţim bine în loc să ne bucurăm pur şi simplu că trăim şi să ne sărbătorim succesele.

Foto 3.11. *Dacă nu ne putem îngădui să ne simţim bine în propria piele, tindem să adăugăm surse externe de amuzament şi de distracţie.*

Foto 3.12. *„Cum ai obţinut mărirea de salariu?” Celălalt spune: „I-am explicat la nesfârşit că sunt cel mai bun angajat din birou, până m-a crezut”.*

În lumea noastră competitivă şi materialistă,

persoanele care se pricep să se laude au un avantaj. Persoanele modeste nu se pricep la fel de bine în acest sens. Narcisismul este răsplătit şi, în consecinţă, lăudabil. Narcisismul presupune un simţ supradezvoltat al sinelui, care maschează o nesiguranţă de fond. Avantajele materiale îi pot distrage pe narcisişti de la durerea emoţională care altminteri i-ar împinge să-şi reechilibreze eul.

Problema perfecţionismului

Mulţi oameni nu-şi dau seama că abordarea lor faţă de viaţă este una perfecţionistă. Ei cred că un perfecţionist este cel care face totul perfect. Acesta nu este un perfecţionist, ci o persoană perfectă. Perfecţionismul înseamnă să nu-ţi îngădui să te simţi satisfăcut şi nici să-ţi asumi meritul pentru propriile realizări până când nu le-ai dus la bun sfârşit sau nu le-ai desăvârşit.

Mulţi oameni sunt educaţi să creadă că cel mai bun mod de a se motiva pentru a-şi atinge obiectivele constă în a-şi da toată silinţa şi în a nu se simţi mulţumiţi până nu ating perfecţiunea într-un anumit domeniu. Aparent, această convingere e sănătoasă, dar nu-ţi permite să te bucuri de etapele parcurse pentru atingerea obiectivului şi nici să-ţi asumi meritul dacă nu se poate să-ţi realizezi scopul decât parţial. Perfecţionismul poate fi o capcană. Cei care adoptă o astfel de abordare vor constata inevitabil că nu pot face lucrurile perfect întotdeauna. Atunci, se află în pericolul de a-şi dezvolta o stimă de sine scăzută sau chiar ura faţă de sine, fapt care creşte probabilitatea ca în cele din urmă să cadă în depresie.

Foto 3.13. *Tatăl ei zice: „Poate că la anul te descurci mai bine”. Ea îşi spune: „Niciodată nu voi fi suficient de bună”.*

De asemenea, perfecţionismul te poate face să te simţi imperfect sau nevrednic în adâncul sufletului, chiar dacă ceilalţi consideră că ţi-ai pus ordine în gânduri; creşte nivelul de anxietate, pe care s-ar putea nici să nu-l observi. Din acest motiv, poţi fi critic faţă de alţii şi faţă de tine însuţi, deoarece cauţi cauza pentru care nu te simţi cum trebuie, indiferent cât ai încerca. Orientarea spre exterior te poate împiedica să-ţi conştientizezi sentimentele de ruşine adânc înrădăcinate. Din cauza ruşinii e dificil să fii responsabil, să înveţi lecţii din experienţele trăite.

Când ruşinea se combină cu perfecţionismul, simţi că se dă o luptă pentru putere între dorinţa de a fi perfect şi dorinţa de a nu schimba nimic. Tensiunea dintre aceste două extreme îţi poate bloca progresul. Te temi că vei greşi şi că nu eşti perfect. În plus, observi că nu faci progrese sau că nu-ţi iese perfect. Adesea, părerile negative pe care ţi le-ai format despre tine se consolidează astfel.

Înţeleptul descris de Lao Zi în capitolul 73 ne oferă un exemplu mai chibzuit:

A şti, arătându-te neştiutor, înseamnă a fi desăvârşit. A nu şti, socotindu-te ştiutor, înseamnă a fi suferind. Numai şi numai socotind suferinţa drept un neajuns, astfel

vei fi ferit de suferinţă. Omul Sfânt nu este suferind, căci el socoate suferinţa drept neajuns, iată de ce nu este suferind4.

1. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 6 (n. tr.).
2. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 7 (n. tr.).
3. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 28 (n. tr.).
4. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 75 (n. tr.).

4
Trauma şi adicţia nu lasă oamenii „să trăiască bine”
Trauma experienţelor prea greu de acceptat

Ţi s-au întâmplat anumite lucruri în trecut care te supără şi acum, ceea ce te deranjează? Anumite energii sunt prea întunecate şi prea grele pentru a se risipi uşor. Uneori în viaţă trecem prin experienţe prea dure, prea bizare sau prea teribile pentru a le digera uşor. Anumite întâmplări din viaţă sunt „prea greu de înghiţit”, cum se zice. Din moment ce mulţi dintre noi nu ştiu nici măcar cum să-şi proceseze emoţiile eficient şi complet, este posibil şi ca acestea să se acumuleze de-a lungul timpului, creând o povară emoţională întunecată, grea, toxică, prea mare pentru a fi procesată, chiar dacă, iniţial, evenimentele acumulate nu erau extreme. E cert însă că, la un moment dat, în interior se blochează prea multă energie întunecată şi grea, suprasolicitându-ne sistemele naturale de procesare a emoţiilor.

Când ne simţim depăşiţi de situaţie, în interiorul nostru are loc o polarizare. Separăm automat incidentul de imaginea de sine. Facem distincţie între „eu” şi „nu eu”. Totuşi, în adâncul sufletului ne întrebăm sau credem adesea că, dacă am fi fost mai buni, problema nu ar fi

apărut. Aparent, ne rămâne fie să facem în continuare diferenţierea şi să ne considerăm victime, cu învinovăţirea sau ruşinea de rigoare, fie să recunoaştem că problema a apărut pentru că avem anumite neajunsuri ca oameni. Niciuna dintre opţiuni nu este tentantă, de aceea, în multe cazuri, oscilăm între cele două fără să ne putem hotărî, crezând uneori că problema ne reflectă pe noi ca oameni, iar alteori considerându-ne victime. Nu mai reuşim să scăpăm de această dilemă fiindcă nu pare să existe un mod viabil de a o rezolva. Tot acest proces se derulează dincolo de conştientul nostru. Experienţa nedigerată ocupă spaţiu energetic în interior.

Foto 4.1. *Unele experienţe sunt atât de dureroase şi de umilitoare, încât nu suntem în stare să le acceptăm.*

Foto 4.2. *Sentimentele toxice legate de evenimentele sfâşietoare din trecut pot deveni energie întunecată, grea*

în noi şi în jurul nostru.

De exemplu, în multe cazuri, copiii abuzaţi sexual se consideră răi sau murdari. Dacă persoanele importante pentru ei validează cu compasiune suferinţa provocată de abuz, îi vor ajuta să o proceseze şi să se considere „normali”. Pe de altă parte, dacă prietenii sau rudele importante le spun că nu s-a întâmplat sau că nu aşa s-a întâmplat, ori îi învinovăţesc, probabil că aceşti copii se vor simţi şi mai rău.

Ce ne spune apa

Masaru Emoto este un cercetător japonez celebru pentru cărţile lui despre mesajele apei. El a expus sistematic molecule de apă la înregistrări audio ale unor fraze fie pozitive, fie negative, apoi a fotografiat ce se întâmplă cu acestea. Schimbările petrecute în moleculele de apă sunt spectaculoase. Cercetările lui sugerează că ceea ce gândim despre noi înşine şi despre viaţă în general are un efect profund asupra funcţionării noastre la nivel molecular.

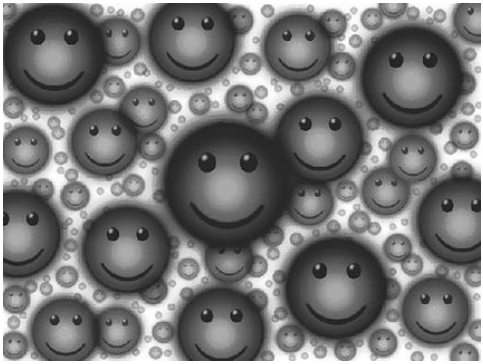

Foto 4.3. *Corpul uman este alcătuit în principal din apă. Moleculele noastre de apă sunt afectate în mare măsură de ceea ce gândim despre noi înşine şi de felul cum vorbim cu noi înşine*.

Polarităţi şi comparaţii

Pentru a înţelege cum procesăm experienţele şi cum se blochează în noi experienţele toxice sau care ne

covârşesc, trebuie să introducem un concept nou – polarităţile. În taoism ele sunt exprimate prin yin şi yang, care se referă la dualitatea modului în care trăim realitatea. Percepem viaţa ca fiind alcătuită din diverse perechi de elemente opuse, de exemplu negru şi alb, pozitiv şi negativ, dur şi moale. Taoismul ne învaţă că ambele aspecte ale vieţii sunt inerente existenţei noastre. Avem nevoie de partea neagră pentru a aprecia şi a înţelege partea albă. Totuşi, puţini oameni au perspectiva utilă din *Tao te qing*, capitolul 28:

Dacă vei cunoaşte tăria, păzind însă blândeţea, vei fi precum e valea pentru cele aflate sub Cer. Fiind vale pentru semeni, virtuţile veşnice ale lui Tao nu te vor părăsi şi te vei înapoia la pruncie.

De vei cunoaşte partea-i albă, păzindu-i însă partea neagră, vei fi o pildă pentru cei aflaţi sub Cer. Fiind pildă pentru semeni, virtuţile veşnice ale lui Tao vor fi fără păcat, iar tu te vei înapoia la Unitate.

De vei cunoaşte măreţia-i, păzindu-i însă umilinţa, vei fi precum e valea pentru cele aflate sub Cer. Fiind vale pentru semeni, virtuţile veşnice ale lui Tao vor fi atunci îndestulate şi te vei înapoia la începuturi.

Când buşteanul este despicat, el se preschimbă-n lucruri; când Omul Sfânt este numit dregător, el devine mai-mare peste semeni. Astfel, domnia va fi desăvârşită, fără dezbinare[1].

Facem comparaţii pentru a înţelege lumea care ne înconjoară. Făcând comparaţii între trecutul şi prezentul nostru, între prezent şi viitor, între lumea ideală şi realitate, între sinele ideal şi cel concret, precum şi între toate celelalte experienţe, suntem capabili să găsim asemănări şi deosebiri. În timp ce oscilăm inconştient, asemenea unui pendul între cele două elemente, ne dăm seama prin ce se aseamănă şi prin ce se deosebesc, până

când le percepem ca pe un nou concept ce poate fi comparat cu o nouă experienţă.

În paranteză fie spus, acest concept ne poate ajuta să înţelegem de ce, deşi există peste două sute de abordări psihoterapeutice recunoscute formal, numeroase cercetări au constatat că ele sunt, practic, la fel de eficiente. Conceptul de polarităţi poate sugera că fiecare dintre aceste abordări tratează, în mod conştient sau nu, o polaritate diferită. De pildă, se poate ca psihanaliza să se ocupe de polaritatea trecut-prezent, pe când terapia cognitiv-comportamentală să se axeze mai mult pe polaritatea gânduri-sentimente.

Polarităţile se formează între cunoştinţele pe care le avem deja şi experienţele noi. Tendinţa noastră naturală este de a încerca să explorăm noua experienţă până rezonează cu cunoştinţele existente. De exemplu, se întâmplă frecvent ca, atunci când ne facem o nouă cunoştinţă, să remarcăm prin ce ne deosebim de aceasta. Cu timpul, totuşi, pe măsură ce cunoaştem persoana respectivă, descoperim tot mai multe asemănări, până când „tu” şi „eu” arată mai mult ca un „noi”. Apoi, „noi” poate fi comparat cu persoane pe care le cunoaştem ulterior.

Simptomele unui bagaj emoţional prea mare

Când te simţi depăşit de ceva ce ţi s-a întâmplat ţie însuţi sau în jurul tău, ţi se modifică perspectiva asupra vieţii. De asemenea, se pare că tot atunci ţi se deschid alte niveluri de conştiinţă, dar adesea nu ştii cum să controlezi această conştiinţă. Eşti mai conştient de cât de fragilă este viaţa şi uneori poţi stabili cu alţii legături mai profunde decât cele realizate de majoritatea oamenilor. Acesta poate fi un adevărat dar, odată ce înveţi să îl accepţi şi să lucrezi cu el. Până atunci însă, te face să te simţi şi mai afectat de ce se întâmplă în jurul tău.

Persoanele care duc poveri emoţionale grele le simt greutatea. Adeseori se simt fragile, slabe şi excesiv de sensibile, oscilând între depresie şi anxietate în timp ce se zbat să se menţină în stare de funcţionare în viaţa de zi cu

zi. La fel ca în cazul unei greutăţi fizice mari, în cele din urmă, oamenii se prăbuşesc sub greutatea energiei emoţionale. Chiar dacă mai târziu se vor reface, se pot simţi în continuare anxioşi deoarece ştiu că se pot prăbuşi din nou. Povara trecutului continuă să îi apese. Nu e vina lor. Nu au un defect şi nici nu sunt „bunuri cu defecte”. Pur şi simplu, simt efectele fireşti ale sentimentului că sunt depăşiţi de viaţă, iar costul emoţional al experienţelor lor a ajuns atât de semnificativ, încât a devenit fizic. Imaterialul a devenit material.

Foto 4.4. *Sentimentele neclarificate ne supraîncarcă şi ne blochează sistemul de procesare emoţională*.

Dacă acumulăm prea multe toxine, capacitatea noastră de a le transforma sau de a le elimina nu va mai funcţiona. Ajungem asemenea unui motor cu carburatorul înfundat sau asemenea unui râu îndiguit. În cele din urmă, ceea ce se petrece în interior devine insuportabil. Dacă nu ştim cum să facem faţă în alt mod situaţiei, începem să ne îndepărtăm atenţia de la propriul corp şi să ne concentrăm mai mult asupra gândurilor. Pierdem legătura cu ce se întâmplă în interiorul nostru şi recurgem tot mai mult la suprimarea şi la negarea emoţiilor şi durerii fizice pentru a ne gestiona lumea interioară.

Interacţiunea dintre traumă şi dependenţă

Spirala coboară tot mai adânc

De fiecare dată când o persoană care a suferit o experienţă traumatizantă trăieşte noi experienţe

asemănătoare, energia negativă pare să se adauge în plan emoţional şi energetic la experienţa iniţială, creând un bagaj mai întunecat şi mai împovărător. Dacă acest lucru se întâmplă suficient de frecvent, persoana respectivă se va simţi apăsată emoţional, fizic şi spiritual. Astfel, poate ajunge la depresie clinică şi la tulburări de anxietate.

Dacă nu ştii sau nu înveţi cum să echilibrezi energia respectivă şi dacă descoperi o substanţă sau o activitate care dă dependenţă, ce pare să îţi înlăture temporar simptomele şi să te distragă de la amintirea incidentelor, atunci devii vulnerabil la a dezvolta şi o adicţie. Unii indivizi se îndreaptă spre stimulente ca jocurile de noroc, nicotina, cafeaua sau cocaina, pe când alţii preferă „sedative" ca alcoolul, analgezicele eliberate cu reţetă sau heroina. Efectul înlăturării subite a simptomelor face o impresie puternică asupra noastră. Este foarte convingător. Totuşi, e asemenea unui cal troian: la început soluţia pare grozavă, însă după dispariţia efectului cauzează mai multe probleme decât existau iniţial. Energia întunecată solicită întregul sistem energetic şi oamenii devin treptat tot mai obosiţi. Apoi creşte probabilitatea să se orienteze spre mai multe soluţii rapide.

Cu cât apelezi la ceva care dă dependenţă, cu atât creşte probabilitatea să alegi alte asemenea activităţi pentru a-ţi îmbunătăţi starea sufletească atunci când oboseşti şi te prăbuşeşti. Să ne gândim la exemplul extrem al oamenilor străzii. Adeseori îi vedem bând cafea, fumând şi mâncând fast-food. Oamenii sunt buni în esenţa lor dacă sunt sănătoşi şi curaţi, dar manifestă tot mai multe comportamente din sfera adicţiilor pe măsură ce sistemul lor energetic devine toxic.

Foto 4.5. *O dependenţă se naşte dintr-un sistem toxic şi epuizat, ce are nevoie de tot mai multă stimulare pentru a se menţine în stare de funcţionare.*

Dependenţa secătuieşte corpul

Ne naştem cu o cantitate limitată de energie. Jumătate din energia noastră e pusă deoparte ca energie cotidiană. Rinichii stochează 25% din energia noastră necesară vieţii. Restul de 25% este stocat în organele sexuale. Când eşti împovărat de emoţii şi de experienţe neprocesate, apoi foloseşti ceva ce dă dependenţă pentru a face faţă poverii, organele tale interne se dezechilibrează şi slăbesc. Corpul reacţionează la prezenţa substanţei ce dă dependenţă sau la efectele unei astfel de activităţi ca la o otravă şi emite un fel de cod galben de alertă care activează glandele suprarenale. Acesta induce în eroare corpul să creeze o reacţie de tip „luptă sau fugi”. Apoi, glandele suprarenale transmit rinichilor mesajul să producă mai multă energie. Pe moment, te simţi foarte bine, însă după ce această senzaţie dispare, te simţi epuizat.

Dacă nu ştii cum să-ţi recapeţi energia într-un mod sănătos ori dacă acest tipar s-a înrădăcinat prea adânc, vei reveni la substanţa sau la activitatea ce dă dependenţă. Acest ciclu te secătuieşte tot mai mult. Energia sexuală este prima care se epuizează. Apoi, după ce organele sexuale sunt secătuite de qi, energia este atrasă din rinichi. Când rinichii secătuiesc la rândul lor, energia va fi drenată din creier. Atunci îţi va fi greu să gândeşti

limpede, ceea ce creşte probabilitatea să faci alegeri nesănătoase. Iată de ce atâtea celebrităţi din showbiz mor de tinere. Le aclamăm şi le sărbătorim când consumă enorm de multă energie pentru a ne distra. Totuşi, ele nu-şi pot menţine la nesfârşit un asemenea nivel de energie şi recurg inevitabil la stimulente artificiale pentru a da acelaşi randament energetic. Apoi, le pasc aceleaşi primejdii care pândesc pe toată lumea. Cum spune Lao Zi în capitolul 44:

Ce este mai aproape, tu însuţi sau mărirea? Ce e mai însemnat, tu însuţi sau câştigul? Ce e mai demn de a îngrijora, a pierde sau a căpăta?

Prin urmare, precupeţind peste măsură, vei îndura mari pierderi, negreşit; agonisind neîntrerupt, vei pierde, negreşit, la fel de mult.

Dacă vei şti când este-ndeajuns, nu vei cunoaşte înjosirea; dacă vei şti când se cuvine să-ncetezi, primejdia te va ocoli – astfel vei vieţui îndelung2.

Când în rinichi nu mai este energie, celelalte organe sunt atrase în ciclul distrugător până când toate se dezechilibrează şi se umplu de toxine. În această fază apar toate emoţiile şi stările negative produse de fiecare organ: graba, nerăbdarea, ura şi cruzimea din inimă; gândirea negativă, gândirea în exces şi îngrijorarea din splină; necazul, tristeţea, supărarea şi depresia din plămâni; frica, anxietatea, fobiile şi trauma din rinichi; furia, frustrarea, gelozia, invidia şi ruşinea din ficat. Acesta este grupul de tulburări de personalitate pe care programul în 12 paşi îl numeşte „Lunecos”: un termen care ne aminteşte că nu suntem aceeaşi persoană când avem un sistem curat, treaz şi echilibrat cu cea care are o dependenţă.

Foto 4.6. *Dependenţa secătuieşte rinichii, organele sexuale şi creierul.*

Când ai un declic din cauza unei persoane, a unui loc sau a unei situaţii care îţi aminteşte de starea legată de energia interioară nerezolvată, retrăieşti acele emoţii, care, la rândul lor, declanşează din nou codul galben de alertă. Acest proces poate să te ducă la un declin rapid şi să te împiedice să găseşti energia necesară pentru a face schimbări sănătoase numai prin puterea voinţei.

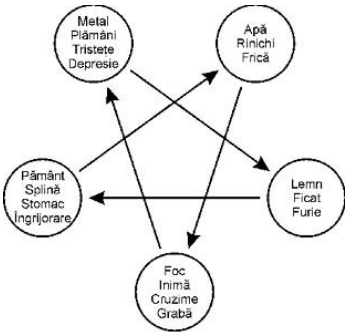

Figura 4.7. *Ciclul distructiv al organelor interne*

De asemenea, povara energiei indecise tinde să creeze o reacţie automată în care personalitatea se scindează pentru a te proteja de sentimentele şi amintirile nedorite. Apoi, experienţele copleşitoare se menţin doar într-o parte a identităţii, iar restul psihicului rămâne intact. Totuşi, scindările blochează comunicarea între aspectele diferite ale personalităţii. Din această cauză,

comunici în moduri derutante şi suporţi consecinţe pe care nu le înţelegi.

În cele din urmă, acţiunile repetitive, gândurile obsesive şi impulsurile interioare, dacă sunt alimentate continuu, creează trasee energetice care devin mai dense şi mai puternice până când corpul le acceptă ca pe o nouă parte a sa. Astfel, în matricea ta energetică apare un fel de nou tatuaj energetic, ce are o nouă ordine de zi, bazată pe energia toxică a fiecăruia dintre organele dezechilibrate şi toxice. Spre deosebire de intenţiile persoanei în care s-a creat şi adesea în opoziţie cu acestea, holograma adicţiei minte, înşală, manipulează, fură şi acţionează în moduri autodistructive. În rândul celor care urmează programe de recuperare, aceste evenimente sunt considerate un comportament ce dă dependenţe. Sistemul de procesare emoţională controlat de organele noastre interne este dezechilibrat şi plin de toxine. Nu te poţi dezvolta din punct de vedere emoţional până când sistemul nu-şi recapătă sănătatea.

Prăbuşirea

În rândul celor care urmează programe de recuperare, a atinge punctul în care nu mai poţi suporta să trăieşti atât de nesănătos se numeşte de obicei „a ajunge în punctul cel mai scăzut”. Dacă încă îţi tratezi sentimentele cu substanţa sau cu activitatea ce dă dependenţă, nu ajungi să-ţi dai seama că este imperativ să faci nişte schimbări sănătoase. Între timp, nu te poţi maturiza emoţional, astfel încât, chiar dacă nu utilizezi activ ceva ce dă dependenţă, comportamentul tău pare inadecvat, haotic şi dezorganizat. Sistemul tău încearcă să elimine toxinele şi să se reechilibreze, ceea ce necesită un efort suplimentar. El creează fricţiune şi căldură. Căldura se ridică şi se blochează în creier. În consecinţă, persoanele astfel afectate au probleme în a se concentra ori în a se calma.

Foto 4.8. *Dependenţa se agravează pe măsură ce o întreţii. În cele din urmă, îţi creezi un stil de viaţă în care recurgi în mod curent la stimulente şi la calmante pentru a-ţi regla stările*.

Foto 4.9. *Conexiunile energetice creează furtuni interioare pe măsură ce substanţele care dau dependenţă sunt folosite pentru tratarea sentimentelor, gândurilor şi amintirilor negative*.

Neştiind cum să-şi gestioneze emoţiile în mod sănătos, oamenii tind să recurgă alternativ la substanţe şi activităţi ce dau dependenţă cu efect stimulativ şi cu efect calmant. Îşi fac un tipar sau un ritual al utilizării stimulentelor şi calmantelor de diverse tipuri, încercând să-şi creeze un cocktail al echilibrului. Acesta însă are efectul opus. Nu face decât să mărească amploarea pendulării între emoţii extreme. Putem observa cum începe să se dezvolte acest tipar în cazul unui individ care foloseşte ţigările sau cafeaua pentru a se energiza în

timpul zilei şi alcoolul sau medicamentele eliberate cu reţetă noaptea, pentru a se calma şi a adormi.

Foto 4.10. *Lumea îi judecă adesea pe cei care se luptă cu o dependenţă. Experienţa de a fi judecat nu face decât să intensifice ruşinea pe care aceştia încearcă să o trateze recurgând la ceva ce dă dependenţă*.

Energia indecisă ne poate afecta la toate nivelurile. Ne creăm, adesea la un nivel nu cu totul conştient, păreri negative şi iraţionale despre noi înşine, ca: „Sunt un ratat”, „Nu merit să fiu fericit”, „Nu sunt bun de nimic”, „Nu-mi pot susţine afirmaţiile”, „A fost vina mea”. Această energie ne afectează şi emoţional, aşa că ne tulburăm când ne gândim la incidentele cu care e asociată şi ne simţim mai puţin conectaţi la viaţa de zi cu zi în restul timpului. Ne poate afecta fizic, în sensul că simţim durere sau tensiune în anumite puncte sau zone ale corpului de fiecare dată când ne amintim de problema respectivă.

De fiecare dată când trăieşti ceva similar cu amintirile păstrate de-a lungul căii dependenţei, poţi simţi necesitatea imperioasă de a reveni la adicţie, te poţi gândi la aceasta sau îţi poate lipsi. În rândul celor care urmează programe de recuperare, aceste evenimente sunt numite „declanşatori”. Când nu mai eşti capabil să te opui constant acestor impulsuri, eşti considerat dependent, iar pentru a ocoli calea dependenţei trebuie să-ţi revizuieşti complet stilul de viaţă. Dependenţa este şi un continuum. Cei care îşi alimentează dependenţa mai intens într-un

interval mai lung de timp trebuie să facă şi mai multe eforturi pentru a-i inversa efectele suficient cât să-şi recapete controlul asupra vieţii.

Foto 4.11. *Pe măsură ce devii tot mai dependent de ceva ce duce la adicţie, încrederea că altceva te-ar putea ajuta se şubrezeşte treptat*.

Între timp, celor din jur le e greu să înţeleagă cum de respectivii indivizi au devenit atât de nesănătoşi şi de ineficienţi, iar de aceea tind să-i judece. De multe ori sunt numiţi „rataţi” şi „delăsători”. Oamenii simt că sunt judecaţi şi condamnaţi de cei din jur, chiar dacă se află într-o stare de dependenţă activă. Acest lucru însă nu îi trezeşte la realitate, cum ar spera ceilalţi. Dimpotrivă, le întăreşte sentimentele de învinovăţire şi de ruşine şi chiar le intensifică, fapt ce le creează un bagaj emoţional şi mai mare, de care trebuie să scape înainte de a deveni tipul de persoană care nu ar putea fi judecată în acest sens.

Acumularea de blocaje în sistem îţi limitează sentimentele de bunăstare şi de încredere în tine. Dacă nu ştii cum să-ţi refaci legătura cu tipul de credinţă pe care l-ai avut altădată sau dacă nici măcar nu ştii că trebuie să ţi-o refaci, te axezi tot mai mult pe soluţii externe. Axarea pe exterior duce la şi mai multe blocaje.

Dinamica dependenţei

Codependenţa

Persoanele îngrijorate pentru cineva care suferă de o dependenţă dezvoltă anumite tendinţe, mai ales dacă cel

dependent le afectează viaţa în mod direct, prin consecinţele comportamentului său. „Codependenţa” se referă la tendinţa oamenilor de a pune nevoile altora înaintea nevoilor proprii şi de a încerca să-i controleze pe ceilalţi prin manipulare. De asemenea, persoanele codependente tind să se îngrijoreze pentru cele dependente, ceea ce devine un obicei.

Este ca şi cum ar călători în aceeaşi maşină cu persoana dependentă, care conduce haotic. Tendinţa firească a codependenţilor este de a încerca să apuce volanul sau de a ţipa la şofer să fie mai atent. În final, aceştia devin obsedaţi de o persoană la fel cum dependentul este obsedat de un drog sau de o activitate. În rândul celor care urmează un program de recuperare se spune că în spatele oricărui individ dependent există un codependent. Când stările le sunt modificate chimic, fiind dominaţi de negare, dependenţii cred că ceilalţi sunt sursa problemelor lor şi încearcă să-i facă să se schimbe. Bineînţeles, nu îi putem forţa pe oameni să se schimbe dacă nu vor s-o facă, deci această abordare e sortită eşecului şi, în cele din urmă, duce la şi mai multe griji, frustrări şi resentimente.

Foto 4.12. *Dacă te concentrezi prea mult asupra altora şi dacă te neglijezi, vei avea resentimente. Acestea te consumă până când sistemul tău cere o destindere*.

Cei care suferă de dependenţe dezvoltă şi tendinţa de a încerca să controleze lucruri care nu ţin de ei, izvorâtă

frecvent din aşteptările lor cu privire la modul în care „ar trebui” să fie viaţa. Când viaţa nu este aşa cum cred ei – fapt întâlnit adesea –, indivizii se pot frustra şi pot dezvolta resentimente. Acestea pot eroda starea emoţională şi spiritul unei persoane ani de zile. Bineînţeles, în această situaţie, individul va dori, mai devreme sau mai târziu, să-şi alimenteze dependenţa ori să se întoarcă la ea pentru a se destinde.

„Gică contra”

Având căile energetice înfundate, întunecate şi lente şi organele atât de slăbite, oamenii ajung să acţioneze contrar tiparelor lor fireşti, chiar şi atunci când nu îşi alimentează activ dependenţele. De asemenea, iau atitudine atunci când alţii încearcă să-i determine să se schimbe. Sintagma „Gică contra” se referă la tendinţa persoanelor dependente de a face opusul a ceea ce li se spune să facă, mai ales dacă îndemnul vine din partea unor persoane aflate pe o poziţie de autoritate faţă de ele. Uneori, traumele care au jucat un rol în dezvoltarea dependenţelor la anumiţi indivizi au implicat o figură de autoritate. Unele persoane au un lung istoric în care alţii au încercat să le facă să fie ceea ce nu sunt, iar asta le doare. Acest tip de reacţie poate fi favorizat chiar de resentimentele faţă de cei care încearcă să le facă să caute ajutor atunci când nu sunt pregătite.

Unicitate cronică

Deşi individul dependent poate trece prin faze de negare, la un anumit nivel el este conştient că acţionează altfel decât multă lume din jur. Totuşi, adesea nu conştientizează faptul că toţi cei care suferă de o dependenţă sunt la fel de unici ca şi el. De asemenea, nu-şi dă seama că multe dintre efectele comportamentului său ce dă dependenţă pot fi inversate. După ce individul nu-şi mai alimentează dependenţele, refacerea celulelor poate dura chiar şi doi ani. Purificarea şi reechilibrarea adecvată a sistemelor îl pot ajuta să readucă virtuţile în organe. Dacă nu-şi dă seama de realitate, aşteaptă un tratament special sau unic din partea celor care îl ajută să facă faţă

nevoilor lui „unice”. Astfel apar frustrarea şi resentimentele, existând posibilitatea să izbucnească şi certuri şi lupte pentru putere, ceea ce îl poate face pe dependentul în curs de recuperare să recurgă din nou la metode nesănătoase sau care creează dependenţă pentru a se simţi mai bine.

Foto 4.13. *Sintagma „unicitate cronică” se referă la tendinţa persoanelor dependente de a crede că situaţia lor este prea diferită pentru ca tratamentele şi soluţiile utile în cazul altora să le fie de folos*.

Nu îţi dai seama când „te joci cu focul”

„A te juca cu focul” este o altă expresie din comunitatea celor care urmează programe de recuperare în 12 paşi şi se referă la riscul de a declanşa impulsul de a reveni la activităţile ce dau dependenţă făcând lucruri aparent fără vreo legătură cu aceasta. De exemplu, când ai probleme cu jocurile de noroc, cum ar fi aparatele cu fise, presupui că poţi juca în siguranţă alte jocuri de noroc, ca loteria sau pocherul, deoarece nu ai o problemă legată de acestea. Dacă joci acele jocuri de noroc, nu vei avea neapărat o nouă problemă. Totuşi, între aparatele cu fise şi alte jocuri există o legătură conceptuală, ce se poate reactiva la un nivel inconştient dacă joci celelalte jocuri. Apoi, vrei să revii la aparatele cu fise.

Dacă nu înţeleg cum funcţionează acest mecanism, indivizii pot constata că recuperarea dintr-o dependenţă poate fi o luptă foarte derutantă. Adesea se învinovăţesc

fiindcă alunecă din nou spre comportamentele adictive şi se consideră slabi sau proşti. Le e ruşine, iar astfel apare un alt sentiment negativ care se acumulează în interior. În mod ironic, această acumulare contribuie la dorinţa de a reveni la activitatea ce dă dependenţă, de a face ceva care să-i ajute să se simtă mai bine.

Foto 4.14. *„Joaca cu focul" avertizează că înlocuirea unei dependenţe cu o alta, aparent mai puţin periculoasă, poate trezi dorinţa de a reveni la dependenţa iniţială.*

Ignorarea sindromului de sevraj postacut

Detoxifierea după dependenţă poate implica durere fizică, senzaţie de greaţă, transpiraţie, dureri de cap, vomă, tulburări de somn, oboseală şi iritabilitate. Mulţi oameni cred că detoxifierea după dependenţă durează de la câteva zile la câteva săptămâni după încetarea adicţiei active. Totuşi, există efecte post-şoc ce continuă să apară

timp de aproximativ doi ani. Aceste efecte şi momentele în care survin se numesc „sindrom de sevraj postacut”. Ele tind să apară la intervale de câte trei şi de câte şase unităţi de timp, după ce nu-ţi mai alimentezi dependenţa. Trei săptămâni, şase săptămâni, trei luni, şase luni, un an şi doi ani sunt în general momentele când percepi aceste efecte.

În astfel de momente, nu simţi întotdeauna nevoia directă de a reveni la dependenţă. În schimb, te simţi „decuplat”, iritabil şi nefericit. Odată ce conştientizezi acest concept, e uşor să-i observi efectele. Cu toţii cunoaştem persoane care s-au lăsat de fumat, de pildă, şi care într-o bună zi au spus: „Nu ştiu ce s-a întâmplat. A fost bine vreo trei săptămâni, apoi m-am apucat iar”. Programul în 12 paşi utilizează descrierea „neliniştit, iritabil şi nemulţumit”. Senzaţiile neplăcute caracteristice sindromului de sevraj postacut sunt temporare şi durează câteva zile, dacă ştii să le recunoşti şi să treci peste ele. Dacă nu înţelegi ce se întâmplă, poţi recurge din nou la dependenţă pentru a le face să dispară.

Renunţi la un val de senzaţii în schimbul altuia

Unii observă că stilul curent de viaţă le creează prea multe probleme şi hotărăsc să facă o schimbare. Totuşi, dacă nu înţeleg mecanismul prin care au fost condiţionaţi spre un comportament de dependent, nu fac decât să schimbe o activitate ce dă dependenţă cu alta. Unii au probleme cu alcoolul, apoi se dedică muncii ca să se îndepărteze de alcool, doar pentru a-şi da seama mai târziu că au devenit obsedaţi de muncă. Sau, de exemplu, te laşi de fumat şi apoi începi să mănânci prea mult. Acest tip de substituire nesănătoasă perpetuează acumularea toxinelor în corp. Oamenii nu-şi dau seama că, de fapt, toxinele trebuie eliminate mai întâi din sistem şi apoi corpul trebuie să se regenereze astfel încât să se obişnuiască cu stările euforice fireşti, de exemplu cele create de o porţie bună de râs, fără a încerca să înlocuiască un tip de euforie extremă cu un altul.

Figura 4.15. *E uşor să eliminăm o dependenţă şi să creăm alta.*

Lucrurile care pot da dependenţă sunt peste tot

Din păcate, cei care caută o sursă externă de pace lăuntrică chiar şi temporară au la dispoziţie diverse opţiuni accesibile imediat. Chiar dacă aici menţionăm numai alcoolul, substanţele ilegale, diverse tipuri de jocuri de noroc, cofeina şi ţigările, este evident că în societate există numeroase posibilităţi de a dezvolta o dependenţă. Această diversitate creşte probabilitatea ca la un moment dat oamenii să încerce ceva care le va da dependenţă şi, în cele din urmă, le va lua pacea interioară.

Genetica energiei

Rezultatele unor cercetări susţin ideea că poate exista o predispoziţie genetică la dependenţe, în special la dependenţa de alcool. Totuşi, aspectul genetic ar putea fi chiar mai complicat şi mai hotărâtor decât indică studiile. Prin cercetările sale sistematice, Bruce Lipton, autorul volumului *The Biology of Belief*, arată nu numai că genele ne afectează modul de gândire, ci şi că opiniile noastre ne pot afecta genele. Aplicând acest concept la dependenţe, putem afirma că punctele de vedere ale unui părinte dependent ar putea afecta opiniile copilului său chiar înainte ca acesta să se nască. Dacă afirmaţia noastră este valabilă, atunci efectele stilului de viaţă modern asupra părinţilor poate creşte şansele ca urmaşii lor să devină dependenţi.

Cum abordăm ciclurile traumei şi dependenţei

După ce ai citit totul despre ciclurile care pot contribui la crearea unei dependenţe, poate simţi că ţi se învârte capul şi te întrebi cum este posibil să scapi de ceea ce persoanele care urmează un program de recuperare în 12 paşi numesc „panta alunecoasă” spre dependenţă. Totuşi, dacă privim altfel lucrurile, faptul că ştim că am înaintat cât de puţin pe calea spre – sau înapoi spre – o dependenţă ne poate ajuta să nu ne lăsăm furaţi de un fals sentiment de invincibilitate sau de superioritate. Cu toţii trecem prin lucruri greu de depăşit. Nimeni nu e perfect sănătos. Nu putem spune pur şi simplu că o persoană fie este dependentă, fie nu e sau că fie este deprimată, fie nu e. Contează punctul în care ne aflăm fiecare pe calea spre dezvoltarea acestor probleme sau spre recăderea în adicţie.

În conversaţiile de zi cu zi, lumea nu înţelege de obicei toţi factorii şi nici dinamica implicate în aceste probleme. De asemenea, fiecare are propria viaţă de care să se preocupe şi nu vrea să se împovăreze cu problemele altora. Prin urmare, oamenii fac adesea afirmaţii precum „Of, nu te mai gândi” sau „De ce nu te opreşti pur şi simplu?”. Pare simplu, nu-i aşa? E uimitor cât de des facem asemenea afirmaţii fără a avea o metodă clară de a simplifica situaţia în practică precum în teorie.

1. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 32 (n. tr.).

2. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 48 (n. tr.).

5
O perspectivă fragmentată asupra naturii duce la rezolvarea ineficientă a problemelor

Ni se oferă numeroase soluţii împotriva acumulării toxinelor în sistem, însă multe dintre ele reflectă aceeaşi mentalitate de tip „dezbină şi cucereşte” care a dus la

această acumulare.

Necunoaşterea adevăratei naturi a realităţii

Te-ai putea întreba de ce, aparent, problemele enumerate până acum nu sunt recunoscute în general şi de ce nu există tratamente mai eficiente pentru ele. Este important să afirmăm că mare parte din societatea noastră funcţionează în continuare conform fizicii newtoniene. Mulţi uită că fizica cuantică este recunoscută încă de pe vremea lui Albert Einstein. Multe sisteme de gândire şi de vindecare, inclusiv Tao Universal, funcţionează de mii de ani conform fizicii cuantice. În pofida acestui fapt, în general societatea modernă tratează lumea înconjurătoare ca şi cum ar fi materie solidă, deşi ştim de aproape un secol că orice materie este energie, că materia poate acţiona ca o particulă sau ca o undă, în funcţie de aşteptările persoanei care o experimentează, şi că timpul şi spaţiul nu sunt decât concepte pe care le înţelegem datorită modului în care simţurile noastre interpretează realitatea.

Foto 5.1. *De mii de ani există multe aşa-numite sisteme alternative de vindecare, însă, uneori, atenţia acordată de societatea noastră medicinei moderne ne face să trecem cu vederea beneficiile oferite de celelalte abordări*.

Fără conştientizarea şi recunoaşterea pe scară largă ale adevăratei naturi a realităţii, continuăm să ne tratăm sănătatea ca pe o simplă reflexie a aspectelor concrete ale corpului nostru, iar sănătatea mintală ca pe o reflexie a funcţionării creierului. În consecinţă, soluţiile noastre presupun în general medicamente şi intervenţii chirurgicale. Utilizăm soluţii concrete pentru a aborda o versiune concretă a realităţii. Perpetuarea acestei viziuni concrete asupra realităţii lasă controlul asupra sănătăţii

noastre în mâinile experţilor recunoscuţi şi ne reduce capacitatea de a hotărî pentru noi înşine şi de a lua măsuri preventive în viaţa cotidiană.

Lipsa de conştientizare a ştiinţei, spiritualitatea şi conexiunile dintre ele

Ştiinţa şi spiritualitatea sunt de acord că toate lucrurile sunt legate între ele, că există o forţă organizatoare care le afectează pe toate şi că mintea noastră afectează energia din jurul şi din interiorul nostru. Aceste informaţii ne pot ajuta să înţelegem valoarea unor practici ca qi gong-ul, însă, dacă nu le avem, poate că nu vom şti de ce ar trebui să adoptăm o practică spirituală. Pentru mai multe informaţii despre această conexiune, vizionează DVD-ul *What The Bleep Do We Know?!*.

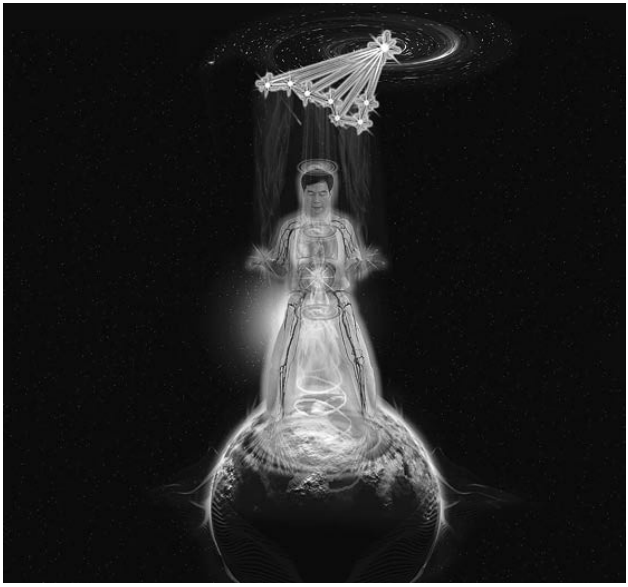

Figura 5.2. *Spiritualitatea poate presupune studierea conexiunilor energetice dintre toate fiinţele vii şi a modului în care se poate lucra cu aceste energii*.

Mulţi oameni consideră că spiritualitatea şi religia sunt unul şi acelaşi lucru. Dacă au avut experienţe neplăcute legate de religie, le pot respinge pe amândouă.

Totuşi, ele nu coincid neapărat. Spiritualitatea poate presupune şi studierea conexiunilor energetice dintre toate fiinţele vii şi a modului în care trebuie lucrat cu aceste energii, fără a pretinde că se ştie cine sau ce le-a creat sau le controlează. Unii oameni consideră că se situează în tabăra oamenilor de ştiinţă şi resping spiritualitatea fără să realizeze că ştiinţa şi spiritualitatea pot indica realităţi similare. Dacă nu înţeleg acest lucru, nu se bucură de capacitatea lor de a-şi considera evenimentele din viaţă utile sau semnificative; nu dispun de un mijloc de a-şi privi viitorul cu speranţă şi cu încredere. Din această cauză, se pot simţi izolaţi şi victime ale evenimentelor dureroase aleatorii şi fără sens ale vieţii. Mai devreme sau mai târziu, acumularea de experienţe dureroase pe care nu le pot accepta sau cărora nu le pot da un sens îi va copleşi. În cele din urmă, vor trebui să găsească moduri prin care să se despovăreze, ajungând, de obicei, la ceva ce dă dependenţă.

Separarea dintre minte, corp şi spirit

În încercarea de a izola zonele pe care trebuie să le vindecăm sau să le îngrijim şi de a face procesul de vindecare mai simplu şi mai precis, profesioniştii şi laicii separă mintea, trupul şi spiritul pentru a se ocupa de fiecare individual. Totuşi, aceste părţi se influenţează reciproc. O abordare ce nu ţine cont de această interacţiune cauzează efecte secundare neanticipate în zonele conexe. De exemplu, persoanele accidentate grav fizic suferă adesea efecte emoţionale serioase mai târziu. Un alt exemplu ar fi faptul că adulţii care au trăit traume multiple în copilărie tind să sufere de dureri cronice. Persoanele dependente sunt afectate fizic, emoţional, mintal şi spiritual de suferinţa lor. Faptul că nu lucrează asupra tuturor nivelurilor şi a interacţiunilor dintre acestea lasă adeseori acumulări nerezolvate de energie toxică la diverse niveluri ale funcţionării corpului.

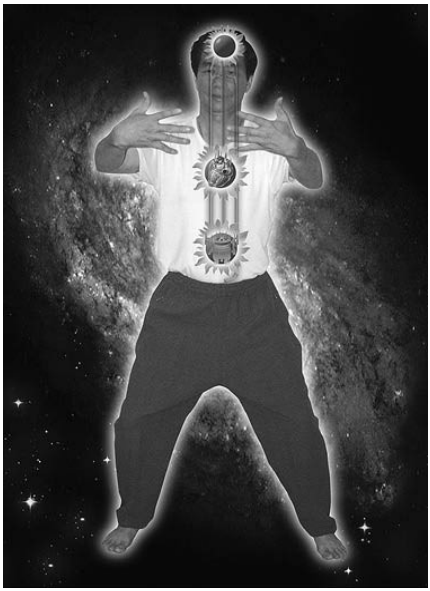

Figura 5.3. *Mintea, corpul şi spiritul sunt conectate între ele.*

Separarea Orientului de Occident

Aparent, convingerile orientale şi cele occidentale despre sănătate şi vindecare funcţionează în moduri conflictuale şi opuse. Occidentul se axează pe aspectele concrete ale realităţii, pe părţile pe care le putem detecta cu ajutorul simţurilor. Orientul acordă mai multă importanţă aspectelor energetice ale realităţii. Totuşi, ambele abordări sunt legitime. Este mai înţelept să ne dăm seama când şi cum să aplicăm fiecare abordare şi cum pot conlucra decât să încercăm să respingem una dintre ele. Însă, dacă nu realizează acest lucru, mulţi oameni utilizează doar cunoştinţele dintr-un singur sistem, chiar şi după ce acesta pare să-şi fi atins limitele în a-i ajuta. Dacă problemele sunt grave, vor ajunge la disperare, ceea ce îi poate duce spre măsuri extreme.

Foto 5.4. *Medicina orientală şi cea occidentală au propriile specialităţi şi succese. Trebuie să le facem să coopereze, nu să încurajăm discriminarea oricăreia dintre ele.*

Importanţa exagerată acordată cercetării cantitative

Când oferi o perspectivă sau o soluţie nouă la o problemă, de obicei ţi se răspunde: „Pe ce studii se bazează?”. În general, tipul de studii la care se referă lumea în astfel de situaţii sunt cercetările cantitative, care analizează problema în condiţii de laborator controlate şi care izolează sau manipulează părţi din ea pentru a testa o anumită teorie sau convingere. Acest tip de cercetare este cu siguranţă valoros şi de-a lungul anilor a produs numeroase descoperiri importante. Totuşi, nu este singurul tip de cercetare. Valoroase sunt şi feedbackul descriptiv al indivizilor incluşi în cercetarea calitativă, studiile de caz şi observaţia sistematică.

Diferitele tipuri de cercetare se pot verifica reciproc. Să nu uităm că cercetarea cantitativă nu este complet obiectivă. Nicio cercetare nu poate fi astfel. Cercetarea se bazează întotdeauna pe ipoteze. Ştim că aşteptările cercetătorului pot afecta rezultatele studiului, indiferent de numărul de elemente de control aplicate. Crearea unor situaţii artificiale şi condiţii controlate poate duce la rezultate ce nu se aplică în situaţii reale. Statisticile pot fi manipulate astfel încât să modifice complet concluziile unui studiu. În consecinţă, cercetările trag multe concluzii

contradictorii.

Ca să ştim cum este mai bine pentru sănătatea şi pentru viaţa noastră, trebuie să nu acordăm atenţie numai rezultatelor cercetărilor cantitative. Dacă ne bazăm numai pe descoperirile metodelor de cercetare curente, pierdem din vedere beneficiile a mii de ani de investigaţii şi studiu. Probabil că, la un moment dat, cei care se bazează doar pe o abordare reducţionistă pentru a înţelege realitatea şi care preferă să utilizeze cercetările cantitative ca unic ghid în viaţă se vor simţi derutaţi şi frustraţi. În cele din urmă, acest tip de sentimente îi poate face pe oameni să se îndrepte spre soluţii nesănătoase pentru a le elimina.

Soluţii ineficiente

Cele mai des întâlnite metode de tratament sunt aplicate conform principalelor perspective asupra depresiei, anxietăţii, traumei şi dependenţelor. Astfel apar soluţiile ineficiente.

Narcisiştii pot să prospere

Într-o lume care preţuieşte datul din coate şi materialismul, este firesc să acceptăm oamenii al căror stil de viaţă reflectă sistemul. Nu lăudăm neapărat trăsături ca narcisismul, determinarea, lăcomia şi frauda, dar, aparent, măcar le tolerăm şi le trecem cu vederea, mai ales dacă persoanele la care le găsim sunt de succes conform standardelor moderne materialiste. Aceasta poate fi o sursă de frustrare şi de resentimente, care îi fac pe cei care nu sunt la fel de egoişti sau de lipsiţi de scrupule să se simtă deprimaţi şi depăşiţi de situaţie.

Foto 5.5. *Persoanele ce reflectă aspectele materialiste şi de tip „eu şi numai eu” ale societăţii moderne par să profite de pe urma acestei atitudini.*

Serviciile guvernamentale profită de pe urma

durerii

Nevoia de multe servicii guvernamentale este alimentată de problemele create de dorinţele şi de nefericirea cetăţenilor. Oamenii au nevoie de permise de conducere şi de certificate de căsătorie. Au nevoie de medici şi de servicii sociale pentru a-şi trata suferinţele, leziunile, dependenţele, conflictele din relaţii şi din familie, traumele şi tulburările de stare. Poate că stilurile de viaţă care creează probleme grave nu provin din serviciile guvernamentale, însă frustrarea oamenilor cauzată de faptul că primesc asistenţă nesatisfăcătoare, derutantă, lentă sau ineficientă din partea acestor servicii, precum şi ideea că plătesc taxe pentru a le menţine pot constitui un alt nivel de bagaj emoţional care îi face să se simtă deprimaţi, anxioşi sau depăşiţi de situaţie.

Oamenii flămânzesc din pricină că dările pe hrană cerute de cârmuire sunt nenumărate, iată de ce flămânzesc.

Poporul este greu de cârmuit din pricină că Suveranul are acţiune, iată de ce este greu de cârmuit.

Oamenii pier lesne din pricină că ei caută cu îndârjire să vieţuiască, iată de ce pier lesne.

Aşadar, numai şi numai a nu acţiona din pricina vieţii, iată ce este mai presus de a preţui viaţa1.

(*Tao te qing*, capitolul 77)

Prea multă importanţă acordată diagnosticării

Multe dintre metodele moderne de vindecare presupun o evaluare şi o diagnosticare completă şi amănunţită a problemei înaintea oricărui tratament. Din punct de vedere teoretic, acest fapt este logic, însă în practică creează adesea atât de multe etape pe care trebuie să le parcurgi pentru a obţine ajutor, încât fie la un moment dat renunţi să mai încerci, fie simptomele se agravează pe parcurs. A-i învăţa pe oameni să fie sănătoşi pare să fie important, dar nu este o practică larg răspândită.

Foto 5.6. *Diagnosticarea este un aspect important al evaluării, dar nu şi un substitut al tratamentului*.

Soluţiile fac parte din problemă

Eficienţa soluţiilor liniare este limitată atunci când se încearcă rezolvarea unor probleme care presupun mai multe niveluri de cicluri şi paradox. De fapt, ele agravează adesea problemele în cauză. Soluţiile liniare implică divizarea problemei în părţi componente şi apoi tratarea simptomelor fiecărei componente cu o anumită soluţie sau set de soluţii. Ca orice alt aspect al naturii, fiecare soluţie va avea avantaje şi dezavantaje. Orice în viaţă are o parte bună şi una proastă. De exemplu, efectele secundare sunt o parte proastă a medicamentelor. O singură problemă poate fi împărţită în mai multe subprobleme, fiecare cu propriile soluţii şi dezavantaje. Drept urmare, soluţiile la o singură problemă creează noi probleme. Un exemplu evident este modul în care folosim tehnologia pentru a economisi timp, doar pentru a constata că trebuie să muncim mai mult pentru a ne putea cumpăra cele mai recente gadgeturi şi să învăţăm mai mult ca să ştim cum se folosesc. Un alt exemplu poate fi birocraţia necesară pentru a beneficia de servicii din partea unui departament guvernamental.

Fiindcă nu înţelegem caracterul ciclic al vieţii, creăm formule şi tipare ce s-au transformat într-un nou ciclu care ne împiedică să le vedem pe celelalte. Trebuie să învăţăm de la Lao Zi (capitolul 36):

De vei voi să micşorezi un lucru, întâi şi-ntâi să îl măreşti.

De vei voi ca să slăbeşti un lucru, întâi şi-ntâi să-l întăreşti.

De vei voi să îi stârneşti căderea, întâi şi-ntâi să îl ridici.

De vei voi să-l faci să piardă, întâi şi-ntâi să-i dăruieşti.

Iată ce se cheamă „profund” şi „limpede”.

Ceea ce este blând şi moale biruieşte ceea ce este tare şi puternic. Peştelui nu-i este cu putinţă să părăsească adâncurile; în ţară, armele ascuţite nu se cuvine să fie arătate oamenilor2.

Este util să analizăm natura omului, dar este important şi să o reasamblăm în teoriile noastre, astfel încât întreaga experienţă să fie explicată. Altminteri, soluţiile noastre vor reflecta problemele inerente situaţiilor pe care încercăm să le rezolvăm. Să ne imaginăm, de pildă, că încercăm să folosim o formulă pentru a ne găsi sufletul-pereche.

Multe soluţii sunt derutante şi neplăcute

Mulţi experţi din sistemul liniar explică prin propriul jargon tehnic problemele existente şi cum trebuie rezolvate. Dacă pacienţii sau clienţii lor nu au aceeaşi pregătire, probabil că nu vor înţelege de ce au nevoie şi cum îi va ajuta tratamentul. Din cauza limbajului derutant, oamenii obişnuiţi nu mai ştiu cum să se trateze.

Adesea, remediile presupun administrarea unor substanţe cu gust neplăcut, tratamente foarte dureroase sau cu efecte secundare. Tratamentele sunt administrate în medii ce par sterile şi deprimante. Nu e de mirare că de multe ori sistemul corp-minte nici nu le tolerează.

Foto 5.7. *Jargonul tehnic nu face decât să-i deruteze pe oameni şi riscă să le creeze impresia că nu ştiu ce este bine pentru ei.*

Majoritatea soluţiilor actuale nu sunt suficiente pentru a rezolva probleme cronice

De multe ori, metodele moderne nu reuşesc să elimine afecţiuni ca depresia, anxietatea, dependenţele, cancerul şi durerea cronică. Aparent, acestea sunt influenţate de mai mulţi factori şi afectează mai multe niveluri ale funcţionării. Totuşi, nu toţi aceşti factori se tratează cu metode moderne – de exemplu, acumularea de toxine şi trauma suferită de ţesuturi după o intervenţie chirurgicală. Din moment ce problemele fizice pot fi create sau agravate parţial de condiţia psihică a persoanelor afectate, nu e de mirare că abordările reducţioniste care tratează doar simptomele fizice încă nu au găsit o cale de a vindeca definitiv asemenea afecţiuni.

Prea multe tratamente se axează mai degrabă pe simptome, şi nu pe sursa problemei. O metodă de tratament ce presupune să tratezi separat fiecare simptom sau arie de funcţionare necesită mult timp, efort şi bani. Gândiţi-vă cât de mulţi specialişti şi câte abordări ar fi necesare pentru a răspunde de toate aspectele interconectate ale omului.

Foto 5.8. *Soluţiile funcţionează cel mai bine dacă nu te copleşesc pe parcursul tratamentului.*

Lipsa sprijinului inspirat şi informat

În mod firesc, celor dragi le e greu să înţeleagă cum devii traumatizat sau dependent. Nu sunt conştienţi de toţi factorii implicaţi. De asemenea, sunt condiţionaţi de convingerea că sistemul curent funcţionează optim. Prin urmare, în loc să conteste şi să schimbe aspectele sistemului care contribuie la problemele cu care se confruntă cei dragi, ajung să-i judece pe cei care suferă din cauza efectelor adverse ale acestuia. Concomitent, persoanele pe care încearcă să le ajute par să se opună propriei ameliorări. Nu este simplu să încerci să oferi soluţii concrete unei persoane deprimate, traumatizate sau dependente, chiar dacă eşti plin de compasiune.

Multe afecţiuni nu sunt uşor de remediat cu ajutorul logicii. Ar fi bine dacă oamenii „s-ar deştepta”, „ar creşte”, „s-ar lumina” ori „s-ar trezi” pur şi simplu, însă povara dinamicii din trecut şi din prezent îi pune la pământ. Faptul că se simt neînţeleşi şi judecaţi de alţii intensifică adesea ruşinea resimţită de cei traumatizaţi şi dependenţi. Se simt imperfecţi la un anumit nivel şi de multe ori îşi formează convingerea greu de distrus că nu sunt la fel de buni sau de valoroşi ca toţi ceilalţi. Din acest motiv, le este greu să creadă că se pot schimba şi, bineînţeles, să acţioneze pentru a descoperi că sunt în stare să se schimbe.

Foto 5.9. *Soluţiile trebuie să vină din înţelegere şi din compasiune.*

1. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 79 (n. tr.).

2. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 40 (n. tr.).

6
Combinarea tehnicii EDMR cu qi gong-ul
O nouă abordare holistă pentru rezolvarea problemelor emoţionale

Capitolele anterioare ne oferă o imagine realistă a modului în care ciclurile negative pot inversa circulaţia firească în sistemul nostru energetic, generând un flux de energie întunecat, tulbure, lent, dens şi stagnant care blochează curgerea liberă a energiei de care avem nevoie pentru a ne simţi bine şi plini de viaţă. Dacă te afli în această situaţie, la un moment dat te simţi obosit, supărat, deprimat, anxios şi ai senzaţia vagă că îţi lipseşte ceva. Instinctul tău se împotmoleşte. Cum poţi preveni asta? Cum te poţi vindeca de un amestec atât de complex de probleme prezente la atât de multe niveluri funcţionale?

Noua noastră abordare a autovindecării ţine cont de ciclurile şi de acumulările energetice care pot apărea şi oferă instrucţiuni concrete, pas cu pas pentru a ne explora mecanismele naturale de vindecare, astfel încât să eliminăm şi să transformăm blocajele din traseele

energetice, precum şi pentru a prelua controlul asupra propriei stări de bine. Această abordare nouă – pe care o numim „reciclarea emoţională taoistă” – rezultă din combinaţia între EMDR, desensibilizarea şi reprocesarea prin mişcări oculare, şi sistemul Tao Universal de principii şi practici qi gong.

Integrarea elementelor protocolului EMDR în sistemul qi gong Tao Universal permite un reglaj fin important al acestei tehnici. Noua abordare pune mai mult accent pe corp şi oferă un mod mai sistematic de procesare completă a bagajului emoţional stocat în cursurile de energie ale corpului. Abordarea e integrată clar şi formal în sistemul existent de cunoştinţe ce alcătuiesc Tao Universal.

Această integrare şi sinteză le permite practicienilor să înţeleagă mai bine cum funcţionează EMDR şi că utilizarea continuă a abordării în combinaţie cu alte obiceiuri sănătoase poate crea o stare de bine durabilă. Ca parte a unui stil de viaţă sănătos, noua abordare poate fi folosită individual, ca formă de autovindecare. Se potriveşte atât în prevenţie, cât şi în tratament. De asemenea, poate fi utilizată de practicieni ca metodă de tratament pentru clienţii lor. În contrast cu societatea modernă competitivă şi materialistă, sistemul qi gong Tao Universal îi învaţă pe oameni să trăiască în armonie cu natura, şi nu să încerce să o cucerească. Lucrul cu energiile vitale ale corpului oferă modalităţi viabile de rezolvare a unor chestiuni aparent ireconciliabile şi a unor cicluri distructive din noi.

Abordarea EMDR

Protocolul EMDR prevede paşi şi etape. Mai întâi, consilierul explică cum funcţionează EMDR, ce i se cere pacientului să facă şi ce se întâmplă pe parcurs. Clientului îi sunt prezentate diversele tipuri de procesare bilaterală pentru a-şi alege metoda preferată. Apoi, clientul efectuează două exerciţii preliminare ca exemplu concret a ceea ce face EMDR şi care îl pregătesc pentru munca mai dificilă ce urmează.

În continuare, terapeutul pune opt întrebări specifice despre problema aleasă de client în vederea tratării. Răspunsurile clientului la cele opt întrebări furnizează informaţiile necesare pentru organizarea următoarelor trei etape ale tratamentului.

1. Prima etapă a tratamentului este desensibilizarea. În cadrul acesteia sunt eliminate sentimentele sau impulsurile negative legate de problema specifică aleasă de client pentru tratament.

2. A doua etapă a tratamentului este instalarea pozitivă, ce presupune formarea convingerilor pozitive pe care clientul vrea să le aibă în legătură cu problema aleasă.

3. A treia şi ultima etapă a tratamentului prin EMDR este scanarea corporală. Această etapă se axează pe înlăturarea eventualelor tensiuni, dureri sau senzaţii fizice neobişnuite care persistă după încheierea primelor două etape.

Sistemul Tao Universal

Mâncare bună, apă bună, inimă bună, minte bună, intenţii bune.

Grădina Tao, Thailanda

Sistemul qi gong Tao Universal este un set integrat de practici taoiste antice. Odinioară, aceste practici erau rezervate popoarelor orientale, însă acum sunt împărtăşite cu lumea occidentală. Într-o perioadă din istoria umanităţii când avem puterea de a ne distruge planeta, este mai important ca oricând să ne împărtăşim cunoştinţele despre vindecare. În sistemul Tao Universal există practici ce trebuie executate stând jos, altele implică poziţia în picioare şi mişcarea, pe când altele se efectuează din poziţia întins pe podea. Spre deosebire de multe alte sisteme, Tao Universal acceptă natura puternică şi sacră a energiei sexuale şi ne învaţă cum să o folosim în avantajul sănătăţii şi stării noastre de bine.

Sistemul Tao Universal oferă practici utile pentru

formarea unui stil de viaţă sănătos. Exerciţiile ne învaţă să ne îngrijim singuri în loc să ne bazăm pe un sistem guvernamental sau pe alte forţe exterioare. Exerciţiile includ relaxarea şi antrenarea concentrării. Practicarea qi gong-ului ne face să ne simţim bine, astfel încât este inclusă şi motivaţia de a continua practica şi de a deveni mai relaxaţi şi mai concentraţi. Aceste practici nu ne impun să ne retragem din societatea modernă ori să o refuzăm, ci ne însoţesc pur şi simplu.

Practicile Tao Universal ne învaţă cum să ne echilibrăm, să ne fortificăm şi să ne detoxifiem la toate nivelurile şi astfel să creăm un flux intern de energie care ne poate creşte şansele de a avea noroc. Când vorbim despre energie, lucrurile similare se atrag reciproc. Cultivarea energiei pozitive în noi înşine invită energia pozitivă în viaţa noastră. Efectuarea regulată a practicilor duce la o mai mare conştientizare de sine şi la mai multă autodisciplină. Automat, capacitatea de concentrare şi de relaxare se ameliorează.

Taoismul este un sistem filosofic care nu impune abandonarea propriului sistem de credinţe sau adoptarea unuia nou. Tao Universal aplică noţiunile taoiste în practici care creează în noi o energie echilibrată şi sănătoasă. Conceptele incluse în practici sunt relativ uşor de înţeles. Energia este un limbaj inteligibil pentru toţi. Oamenii fac referire adesea la starea propriei energii sau la energia pe care o simt din partea altei persoane sau a unui grup şi spun: „Mă simt secătuit”, „Discursul a fost electrizant” sau „Tipul ăla îmi transmite o stare negativă”. Pe scurt, Tao Universal este un sistem cuprinzător şi integrat de principii şi practici care pot furniza răspunsurile dorite celor care caută sănătatea şi vindecarea. Aceste practici ne oferă instrumentele necesare pentru a ne conecta la sursa propriei cunoaşteri şi existenţe; ne arată căile ce duc la sursă cât suntem încă în viaţă, precum şi după ce ne încetăm existenţa fizică.

„Dacă faci, înţelegi”

Spre deosebire de multe alte abordări psihologice şi

practici terapeutice, beneficiile practicilor Tao Universal sunt accesibile oricui, chiar dacă eşti sceptic în privinţa validităţii lor. Factorul crucial pentru a cunoaşte beneficiile acestui tip de qi gong nu este credinţa, ci practica. Cu timpul, te vei armoniza tot mai mult cu energia din tine şi din jurul tău şi o vei simţi mai intens în corp.

Aceste practici au fost dezvoltate şi rafinate prin observaţie sistematică pe parcursul a mai bine de cinci mii de ani. În prezent, metodele actuale de cercetare verifică valoarea lucrului cu energia vitală din corp. Pentru mai multe informaţii despre acest subiect, vezi volumul *The Energy Healing Experiments* scris de Gary E. Schwartz. În plus, Daniel J. Siegel a scris volumul *The Mindful Brain*, în care examinează legătura dintre conştientizare şi starea de bine. O altă resursă pentru cercetări despre beneficiile qi gong-ului este site-ul www.daoistcenter.org. Pentru informaţii mai amănunţite despre practicile fundamentale ale sistemului Tao Universal, vezi bibliografia de la sfârşitul cărţii de faţă.

Concepte fundamentale ale taoismului

Conceptele taoiste ne oferă un mod mai clar de a înţelege cum sunt conectate toate aspectele vieţii şi cum să operăm eficient cu ele. Toate nivelurile realităţii conţin şi reflectă aspectele naturii. Conform unei vechi expresii, „Cele de sus sunt precum cele de jos”.

Sursa

Pe parcursul a mii de ani, taoiştii au înţeles că la un moment dat nu exista decât nimicul (denumit *wu chi*), care conţinea în sine potenţialul de a crea totul. La fel ca în teoria Big Bang, s-a produs o explozie şi energia potenţială originară s-a divizat de nenumărate ori, începând prin a se divide în două, etapă ce se referă la polaritatea yin-yang, care împarte existenţa în lumină *versus* întuneric, bun *versus* rău, activ *versus* pasiv, masculin *versus* feminin şi aşa mai departe. A urmat divizarea în trei (numită Cei Trei Puri). La final au fost create cele cinci elemente: pământul, focul, apa, metalul şi lemnul. Fiecăruia dintre cele cinci elemente îi corespunde o culoare, un gust, un miros, un

sunet, o direcţie, un anotimp, un organ yin, un organ yang, un organ de simţ şi o planetă (figura 6.1).

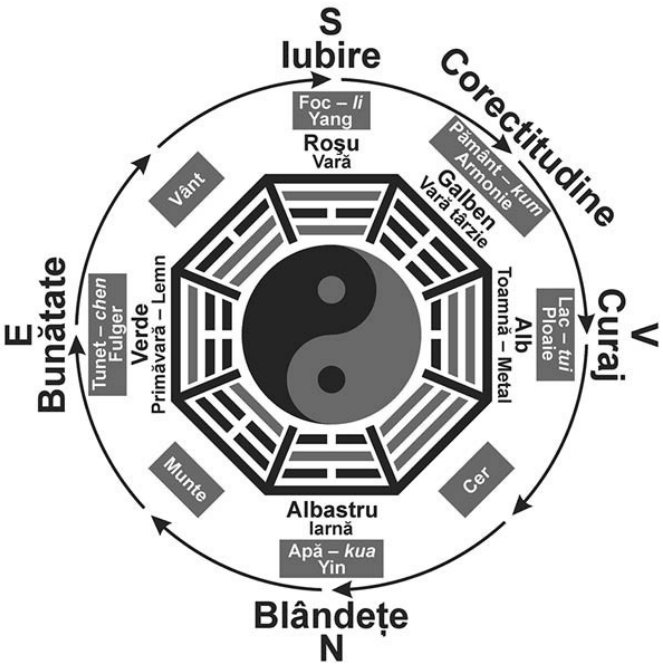

Figura 6.1. *Conexiunile dintre culori, sunete, organe, elemente, anotimpuri şi forţe*

Acest proces este descris de Lao Zi în capitolul 42:

Tao zămisleşte Unul, Unul zămisleşte Doiul, Doiul zămisleşte Treimea, iar Treimea zămisleşte „cele zece mii de fiinţe şi lucruri”.

„Cele zece mii de fiinţe şi lucruri” îl poartă în spinare pe yin şi îl îmbrăţişează pe yang; vidul şi suflul alcătuiesc armonia.

Ceea ce oamenii urăsc sunt numai şi numai pribegia, neînsemnătatea şi nevrednicia, însă cârmuitorii se slujesc de înţelesul lor pentru a se denumi pe ei înşişi. Iată de ce, între fiinţe, unele caută să descrească şi astfel sporesc, iar altele caută să sporească şi astfel descresc.

Ceea ce oamenii ne învaţă, şi eu am să povăţuiesc: „Un despot va pieri înainte de vreme”. Voi face din aceasta un început pentru învăţătura mea1.

Divizările au continuat până la crearea realităţii moderne, cu toate sunetele, mirosurile, gusturile, forţele, anotimpurile, personalităţile, direcţiile, culorile, texturile, plantele şi forţele pe care le cunoaştem acum (figura 6.2). Pe măsură ce divizările au continuat, s-au format anumite energii mai întunecate şi mai dense, dar care sunt tot energie. Totul este energie. Totul vibrează.

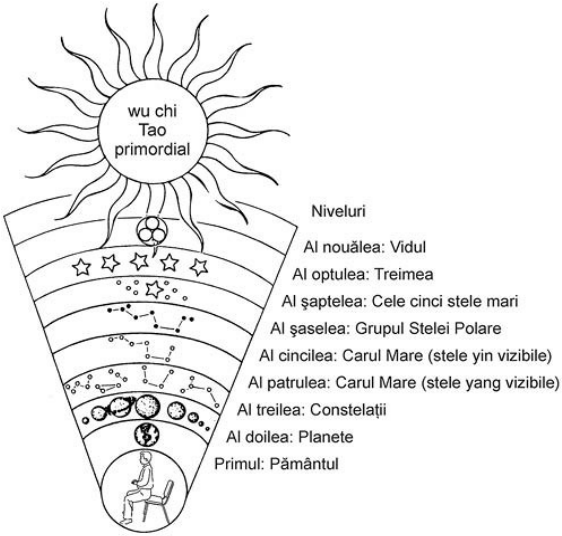

Figura 6.2. *Progresia de la* wu chi *la cele zece mii de lucruri*

Yin şi yang

Majoritatea oamenilor recunosc simbolul yin/yang din taoism, însă mulţi nu ştiu foarte bine ce înseamnă. În ansamblu, simbolul reprezintă dualitatea experienţei umane. Percepem viaţa ca fiind alcătuită din diverse perechi de contrarii: bărbaţi şi femei, adulţi şi copii, alb şi negru, activ şi pasiv, pozitiv şi negativ, dur şi moale, mare

şi mic sunt doar câteva exemple.

Observăm însă în simbol (figura 6.3) că în jumătatea neagră există un punct alb, iar în cea albă, un punct negru. Ele ne amintesc că existenţa nu este niciodată complet neagră sau albă. Nicio situaţie nu este complet bună sau complet rea.

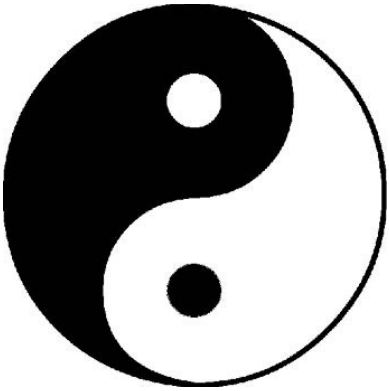

Figura 6.3. *Simbolul yin/yang*

De remarcat şi că cele două jumătăţi ale simbolului nu sunt separate printr-o linie dreaptă. Linia curbă reflectă modul în care funcţionează viaţa în timp ce ne îndreptăm în diverse direcţii. Pe măsură ce înţelegem mai bine una dintre laturile existenţei, ne putem da seama că nu mai suntem chiar atât de departe de cealaltă latură. De pildă, afirmăm adesea că diferenţa dintre genialitate şi nebunie este abia perceptibilă. Este important să nu uităm că linia dintre cele două jumătăţi reprezintă şi interacţiunea lor. În conversaţiile de fiecare zi facem referire adesea la „chimia” sau la „scânteile” dintre oameni.

Linia dintre yin şi yang ne aminteşte că acestea fac parte din viaţă şi că sunt necesare pentru a completa circuitul dintre noi şi celelalte persoane şi experienţe. Nu putem înţelege şi aprecia experienţele pozitive fără a înţelege contrariul lor: cele două tipuri de experienţă sunt necesare pentru a se completa reciproc. Latura întunecată nu este considerată o greşeală sau ceva care trebuie distrus. E acceptată ca parte a dualităţii naturii şi se

admite faptul că ambele aspecte ale dualităţii naturii vor exista mereu. În taoism încercăm să ne împrietenim cu latura întunecată şi să facem astfel încât cele două jumătăţi ale întregului să coopereze între ele.

De asemenea, este important că linia de contur a simbolului yin/yang formează un cerc. Acesta indică mişcarea circulară necontenită a vieţii. Viaţa nu se opreşte niciodată. Schimbarea este inevitabilă şi continuă. Forma circulară reflectă şi ciclicitatea vieţii. Interacţiunile dintre noi şi cele cu natura sunt dinamice. Toate elementele naturii reacţionează între ele. Încearcă să cufunzi batoane de orez expandat în bolul de cereale, să-i faci baie pisicii sau să prinzi un fluture pe deget şi vei vedea şi singur.

Să ne lăsăm purtaţi de val

Proprietăţile şi acţiunile apei sunt invocate adesea pentru a ne ajuta să înţelegem cum să aplicăm conceptele taoiste. Apa e moale, adaptabilă şi flexibilă, dar nu poate fi distrusă. Ia forma oricărui recipient care o conţine. Indiferent la ce element este expusă, îşi schimbă starea pentru a se adapta mediului. De exemplu, dacă se răceşte prea mult, devine gheaţă.

Oamenii sunt alcătuiţi în proporţie de aproximativ două treimi din apă, aşa că se cuvine să înţelegem cum să trecem prin viaţă asemenea apei: „să ne lăsăm purtaţi de val” sau, cum spune *Tao te qing* în capitolul 80:

Sub Cer, nimic nu este mai moale şi mai slab decât apa, însă ea învinge ceea ce este tare şi puternic, nefiindu-i nimeni mai presus. Nimic nu o va înlocui.

Prin urmare, ceea ce este moale învinge ceea ce este tare, iar ceea ce este slab învinge ceea ce este puternic; sub Cer nu-i nimeni să nu ştie acest lucru, însă nimănui nu îi este cu putinţă să îl înfăptuiască.

De aceea Omul Sfânt spune: „Cel care îndură umilinţele ţării, acela este cârmuitorul ţării, cel care îndură nenorocirile ţării, acela este Rege sub Cer”.

Vorbele drepte se aseamănă cu potrivnicele lor2.

Taoismul evidenţiază paradoxurile inerente şi ciclurile naturii, arătându-ne calea pentru a ne da seama cum să lucrăm cu ele în loc să luptăm împotriva lor. De-a lungul a mii de ani, taoiştii au observat îndeaproape natura, animalele şi copiii pentru a înţelege principiile energetice naturale ale universului şi modul în care trebuie să lucrăm cu ele. Animalele şi copiii acţionează într-o manieră mai puţin studiată. Nu se întreabă dacă ceea ce fac este „cool” sau potrivit. Fac în mod firesc ceea ce le place şi le convine. Această noţiune nu aparţine exclusiv taoismului. De exemplu, cei care urmează programe de recuperare în 12 paşi formulează acelaşi obiectiv în felul următor: „Trăim viaţa în condiţiile impuse de ea”.

Aşa cum între planete există forţe gravitaţionale, iar în râuri există curenţi care urmează anumite căi, în corpul uman există curenţi care, uneori, funcţionează în diverse puncte asemenea lacurilor, râurilor, pâraielor şi oceanelor. Uneori se înfundă din cauza tensiunii sau a toxinelor din corp. Sistemul Tao Universal furnizează instrumente utile pentru a absorbi energie din jur şi a o circula lin pe căile naturale ale corpului (numite „meridiane”). Divizările din interiorul nostru se dizolvă şi ne simţim mai înrădăcinaţi, mai conectaţi şi mai împăcaţi. De asemenea, ne simţim mai deschişi şi mai conectaţi la lumea exterioară. Experienţa fluxului lin, armonios ne permite să ne dăm seama când nu acţionăm în concordanţă cu această senzaţie în relaţiile cu alte persoane şi în situaţiile din afara noastră. În astfel de cazuri putem lua măsuri pentru a ne corecta atitudinile, convingerile şi acţiunile, astfel încât să nu ne mai blocăm într-o luptă de putere cu viaţa. Drept rezultat, energia din noi este mai uşoară, asemănându-se tot mai mult cu energia nedivizată, pură a Sursei, pe măsură ce continuăm să exersăm.

Energia densă devine mai uşoară – un proces interior

Cu toţii ştim că lumina violetă umple universul. Este mai concentrată în anumite zone. Steaua Polară are cea mai mare concentraţie din universul nostru (figura 6.4) . Lumina violetă este inteligentă. Conţine cunoaşterea universală. De asemenea, este programabilă.

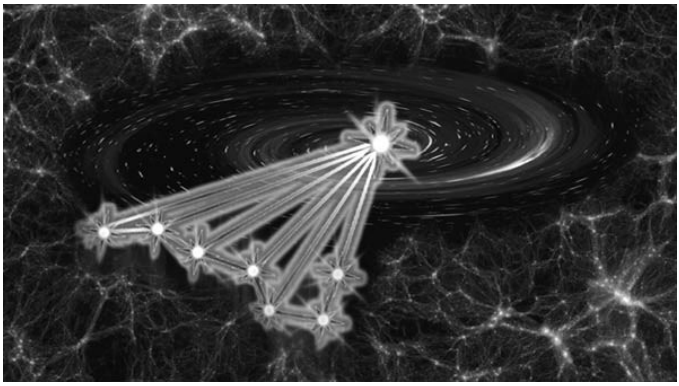

Figura 6.4. *Lumina violetă conţine cunoaştere universală.*

Când nu avem suficientă iubire în inimă, pierdem legătura invizibilă cu lumina violetă. Apoi pierdem legătura cu cunoaşterea universală. Avem nevoie de această conexiune pentru a multiplica energia bună din interiorul nostru. Fără ea, începem să ne rătăcim. Celulele noastre nu se mai pot vindeca aşa cum trebuie. Acest fapt poate duce la dependenţă şi la cancer. Trebuie să ne curăţăm sistemul energetic şi să păstrăm conectarea la energia violetă pentru a ne vindeca şi a fi sănătoşi (figura 6.5). Trebuie să transformăm energia sexuală, cea mai înaltă vibraţie a noastră, în energie sufletească violetă inteligentă. Această acţiune include transformarea energiei întunecate şi tulburi rămase din experienţele trecute pe care nu reuşim să le acceptăm.

Figura 6.5. *Purificarea sistemelor noastre energetice ne menţine conexiunea cu energia violetă.*

În Tao credem că, dacă îţi transformi şi îţi rafinezi energia, dacă te conectezi la energia violetă, dacă te dăruieşti şi te goleşti, universul te va umple de cunoaştere vindecătoare şi universală (figura 6.6). Dacă nu eşti purificat, nu poţi primi. Nu poţi să dai gunoi şi să primeşti în schimb energie.

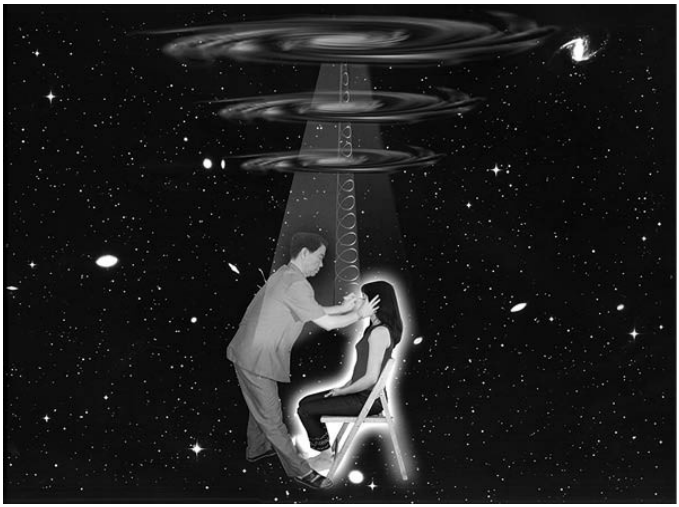

Figura 6.6. *În taoism credem că nu putem primi ceea ce vrem şi avem nevoie cât timp nu lucrăm pentru a ne rafina energia şi nu o utilizăm pentru a-i ajuta pe alţii.*

Practicienii învaţă modestia, deoarece practicile ne amintesc constant că suntem nişte picături minuscule într-un ocean de qi. Compasiunea creşte pe măsură ce aflăm cât de puţin ştie omul obişnuit despre cum să-şi gestioneze propria energie şi recunoaştem că, dacă judecăm pe cineva sau dacă îi purtăm pică, vom avea mai mult de lucru pentru a ne-o controla.

Avantajele noii abordări

Practicile Tao Universal ne arată cum să nu ne temem de părţile negative ale vieţii. Le putem accepta, transforma şi utiliza ca să creăm energie nouă şi sănătoasă pentru noi înşine. Putem primi în viaţa noastră energiile mai dense şi mai întunecate şi le putem modifica printr-un procedeu similar transformării cărbunelui în diamant. Într-un anumit sens, Tao Universal este un program antic de reciclare. Însă nu reciclăm numai hârtie, carton, metal şi plastic. Ne reciclăm şi emoţiile toxice. În loc să le lansăm prin cuvinte răutăcioase sau să le lăsăm să degenereze în mintea şi în corpul nostru, le transformăm şi le trimitem în pământ pentru a fi reciclate. Aşa cum inspirăm oxigen şi expirăm dioxid de carbon, iar pământul face opusul, ne

putem trimite toxinele în pământ, care le transformă în energie ce ne poate fi returnată.

Detoxifierea şi echilibrul nu sunt activităţi de făcut o dată la câţiva ani, ca un soi de revizie a maşinii. Cu cât ne păstrăm sistemul mai curat, mai echilibrat şi mai puternic, cu atât ne putem menţine conexiunea la energiile formatoare mai pure şi mai luminoase ale universului şi la cunoaşterea universală care ne înconjoară.

Persoanele care practică qi gong elimină toxine în diverse moduri: strănutul, eructaţiile, vânturile, plânsul, suflatul nasului, defecaţia, urinarea şi vărsăturile. Dintr-o perspectivă bazată pe energie, nu considerăm aceste acte dezgustătoare sau neadecvate (deşi nu facem tot posibilul să ignorăm sau să sfidăm tradiţiile culturale locale). Oare chiar este mai bine să îţi ţii toate toxinele în interior, ca să nu le elimini, făcând ceva considerat nepoliticos de alţii? Dacă nu eliminăm toxinele emoţionale şi pe cele cauzate de mediu, ele vor acţiona în corp asemenea ruginii. Slăbim şi îmbătrânim înainte de vreme. Când canalele care ne distribuie energia în corp se înfundă, încep să-şi facă apariţia ridurile, părul alb şi durerile.

Sistemul Tao Universal are capacitatea sistematică şi cuprinzătoare de a-i învăţa pe oameni cum să se vindece, mai întâi punând accent pe corp, apoi pe emoţii şi în cele din urmă concentrându-se mai mult asupra spiritului. Aşadar, combinarea practicilor Tao Universal cu EMDR constituie o metodă mai cuprinzătoare şi mai eficientă de a elimina problemele emoţionale adânc înrădăcinate din propriul sistem decât aplicarea tehnicii EMDR simple.

1. Noua abordare nu necesită multe explicaţii în vederea pregătirii clientului.

2. Spre deosebire de tehnica EMDR simplă, conexiunile neconştientizate la problema tratată nu revin des în minte pe parcursul procesului, dar sunt abordate. În multe cazuri, acest aspect face ca experienţa să fie mai puţin emoţională şi mai potrivită pentru a fi efectuată ca

autovindecare.

3. Pentru că organele interne sunt sursa sănătăţii mintale, emoţionale şi fizice, faptul că ne concentrăm mai mult asupra corpului şi în mod deosebit asupra organelor interne face ca efectele problemei să fie abordate fără a le identifica şi a le stabili ca obiectiv dinainte.

4. Te poţi concentra asupra problemei în orice mod vrei, în loc să alegi o imagine specifică din memorie. Nu toată lumea are amintiri vizuale legate de problema de tratat.

5. Abordarea se poate adapta cu uşurinţă pentru a fi utilizată în cadrul unui grup.

6. Construirea convingerilor pozitive – necesare abordării problemei dacă reapare – pare să se petreacă automat.

7. De obicei, nu oboseşti când efectuezi practicile.

8. Abordarea este suficient de simplă pentru ca, după o şedinţă sau două, majoritatea persoanelor să poată exersa singure ghidându-se după un rezumat scris.

9. Unele persoane care nu au reuşit să facă EMDR folosesc cu succes această practică combinată, deoarece conţine mai multe aspecte încorporate care le menţin calme pe parcurs.

10. Unele persoane simt că încărcătura din jurul problemei alese este eliminată după câteva seturi de procesare.

Elemente-cheie ale reciclării emoţionale taoiste

Descriem în continuare elementele esenţiale ale practicii care te pot ajuta să-ţi eliberezi şi să-ţi dizolvi sentimentele negative legate de întâmplări din viaţa ta şi peste care nu ai reuşit să treci singur.

Vizualizarea duce la actualizare

O veche zicală qi gong spune: „Mintea se mişcă şi qi-ul o urmează”. De asemenea, este adevărat şi că qi-ul se mişcă, iar sângele îl urmează. Qi-ul nu este o energie inteligentă, însă poate merge oriunde, străbătând ţesuturile, spaţiul şi timpul. Dacă ne concentrăm mintal şi ne conectăm la energia violetă, ne putem vindeca la toate

nivelurile.

Armonizarea cu propriile organe

În sistemul nostru, conform teoriei medicinei chineze, credem că sănătatea noastră mintală, fizică, emoţională şi spirituală se creează în organele interne. Unele organe interne sunt solide. Ele sunt numite organe yin. Transformă energia provenită din alimentaţia şi din mediul nostru. Atunci când sunt în echilibru, ele creează virtuţi şi sănătate la toate nivelurile. Când sunt în dezechilibru, generează toxine, gânduri negative, sentimente negative şi degradare fizică. Fiecare organ yin este asociat unui organ yang, unui organ de simţ, unei direcţii, unei culori, unui anotimp, unui sunet şi unui element.

Organele sunt transformatoarele care ne permit accesul la aceste dimensiuni. Organele au memorie. Amintirile noastre sunt stocate în organele interne. Pe acest subiect s-au scris tomuri întregi. Un exemplu este cartea lui Paul Pearsall *The Heart's Code*, ce oferă relatări fascinante despre pacienţi care, după un transplant de inimă, au dobândit sentimentele, preferinţele şi chiar amintirile donatorilor de cord. Volumul susţine ideea taoistă conform căreia sănătatea noastră pe toate planurile este creată prin intermediul organelor interne, care o şi stochează.

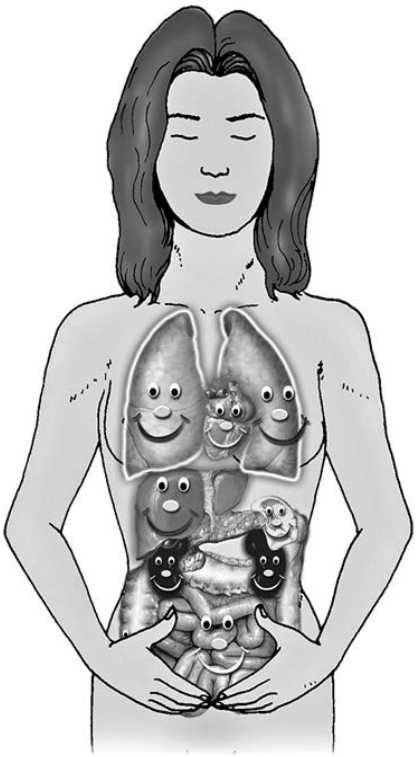

Figura 6.7. *Surâsul produce reacţii chimice care încălzesc energia din corp şi facilitează procesul de vindecare*.

Surâsul

Atunci când zâmbim, în corp pot avea loc o serie de reacţii uimitoare (figura 6.7). Când surâdem şi ne concentrăm asupra unui anumit organ intern, putem direcţiona beneficiile energiei surâzătoare spre organul respectiv. Dacă surâdem organelor interne în ordinea corectă, cunoscută sub denumirea „ciclu creativ”, atunci transformăm energia toxică din toate organele rând pe rând, creăm virtuţile în fiecare organ şi le combinăm într-o ordine în care se completează reciproc. Laolaltă, aceste virtuţi se combină creând compasiunea. Detalii despre ordinea corectă se găsesc în capitolul următor, în cadrul exerciţiului Surâsul Interior.

Concentrarea asupra culorilor

Culoarea este o frecvenţă a energiei. Concentrarea asupra culorii corecte în timp ce te axezi pe fiecare organ intern creează frecvenţa corectă a qi-ului în organul respectiv, astfel încât să se echilibreze şi să se vindece, revenind la starea sa sănătoasă naturală (figura 6.8).

Culoarea corectă pe care trebuie să o vizualizezi când te concentrezi asupra inimii este roşul.

Vizualizarea splinei galbene te ajută să reglezi energia acestui organ.

Albul este culoarea corectă pe care trebuie să o vizualizezi când te concentrezi asupra plămânilor.

Vizualizarea culorii albastre atunci când te concentrezi asupra rinichilor îi va detoxifia şi îi va energiza.

Pentru a duce tipul corect de qi în ficat, trebuie să vizualizezi culoarea verde în jurul lui.

Surâde şi concentrează-te asupra culorii corespunzătoare fiecărui organ şi priveşte-l până când culoarea din jurul lui devine clară şi strălucitoare. Atunci când este întunecată şi tulbure, în organul respectiv încă se creează emoţii toxice. Surâzând corect fiecărui organ, poţi să transformi energia toxică şi să cultivi virtuţile în el.

Figura 6.8. Concentrarea asupra culorii corecte corespunzătoare fiecărui organ te ajută să-l acordezi cu frecvenţa corectă a vibraţiei.

Utilizarea mişcărilor oculare pentru a degaja energia blocată

Numeroase tradiţii recunosc legătura dintre ochi şi spirit. Se spune că ochii sunt oglinda sufletului. Programarea neurolingvistică recunoaşte că ochii noştri se concentrează în direcţii diferite atunci când ne gândim la trecut, la prezent sau la viitor. Medicina tradiţională chineză acceptă că ochii sunt conectaţi energetic la întregul corp, astfel fiind capabili să-i afecteze starea de sănătate. Taoismul recunoaşte de mii de ani puterea ochilor de a direcţiona qi-ul.

Pentru a înlătura blocajele energetice formate în sistemul nostru din cauza unora sau a tuturor factorilor negativi enumeraţi anterior, trebuie să le depistăm şi să utilizăm mişcările oculare într-un mod nou, pentru a le elimina. În acest sens, sunt necesare concentrarea minţii asupra problemei, culorii şi punctului corecte din corp, apoi mişcarea ochilor astfel încât să dizolve blocajul. Accesul la cunoaşterea universală de la Sursă devine mai simplu pe măsură ce blocajele se dizolvă. Nu fi surprins de ceea ce gândeşti, de ceea ce simţi la nivel emoţional, de percepţiile tale fizice sau de ceea ce îţi imaginezi pe parcurs. Nu eşti ciudat sau ţicnit. De fapt, dacă experienţele tale pe parcursul exerciţiului sunt neaşteptate şi derutante, probabil că îl efectuezi corect.

Mişcările oculare în diverse direcţii te pot ajuta să circuli energia în corp şi să obţii beneficii specifice. Mişcarea corectă a ochilor atunci când te axezi pe o experienţă bulversantă te poate ajuta să finalizezi procesarea şi să transformi emoţiile din jurul evenimentului respectiv în energie virtuoasă.

••Mişcările oculare dintr-o parte în alta, privind la stânga şi la dreapta, pot şterge legătura cu amintirile din trecut. Ele creează un curent electric alternativ ce poate descompune energia interioară.

••Mişcările oculare spiralate însoţite de gânduri, sentimente şi senzaţii corporale pozitive, conectate la energia fiecărui organ intern solid, te pot ajuta să reciclezi şi să transformi energia emoţională legată de o problemă din trecut (figura 6.9).

Efectuarea acestor mişcări spiralate în sens invers acelor de ceasornic, realizând spirale tot mai mari, scoate experienţa la exterior (adesea intensificând-o); dacă efectuezi aceste mişcări în sens invers, spre interior, cercurile tot mai mici colectează energia.

••Mişcările oculare după tiparul unui 8 vertical te ajută să te conectezi la energia eternităţii.

••Mişcarea ochilor după tiparul unui 8 orizontal te ajută să te conectezi la energia infinitului.

••Dacă îţi roteşti ochii înapoi, descriind un cerc, circuli energia din partea din faţă a corpului (Canalul Concepţiei) spre partea din spate, în jos (Canalul Conducător), ca să te menţii calm.

••Mişcarea ochilor în jos în partea din faţă şi în sus în partea din spate stimulează fluxul energetic în cealaltă direcţie, ceea ce te ajută să te energizezi şi să-ţi măreşti concentrarea.

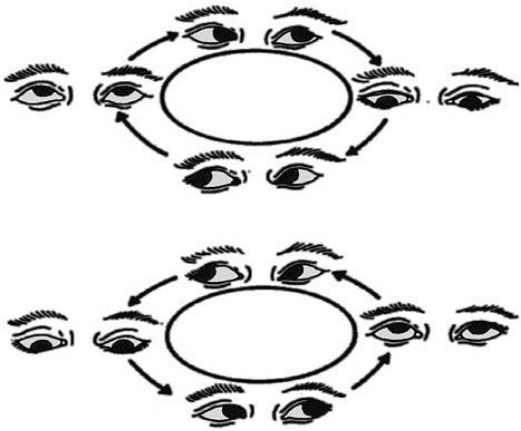

Figura 6.9. Taoiştii utilizează de mii de ani mişcările oculare pentru a circula energia în corp în moduri eficiente, ca să stimuleze vindecarea.

În această tehnică, procesarea utilizează în general multipli de nouă mişcări. Nouă este un număr important în taoism. Simbolizează reîntoarcerea. De exemplu, nouă ori doi este egal cu optsprezece. Unu plus opt ne readuce la nouă. Nouă ori trei este egal cu douăzeci şi şapte. Doi plus şapte ne readuce la nouă.

Putem face analogie cu un calculator pentru a înţelege cum transformă această metodă energia legată de o traumă, de un factor declanşator, de o fobie sau de o durere din trecut. Atunci când vrei să ştergi un fişier din calculator, mai întâi accesezi fişierul respectiv, apoi apeşi

butonul „şterge” şi îl trimiţi la coşul de gunoi, după care activezi funcţia „goleşte coşul de gunoi”, pentru a declanşa reciclarea şi procesul de transformare, creând astfel mai mult spaţiu. În practica descrisă, mişcările oculare înainte şi înapoi sunt folosite pentru ştergerea fişierului şi a legăturilor către acesta, iar mişcările în spirală şi de rotire – pentru reciclarea şi transformarea energiei, precum şi pentru crearea unei energii noi, pozitive.

1. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 46 (n. tr.).
2. Lao Zi, *Cartea despre Tao şi virtuţile sale*, ed. cit., p. 82 (n. tr.).

7
Practici taoiste fundamentale pentru purificarea organelor
Surâsul Interior, Orbita Microcosmică şi Cele Şase Sunete Vindecătoare

Organele interne sunt transformatoarele sănătăţii noastre fizice, mintale, emoţionale şi spirituale. Când echilibrăm, detoxifiem şi fortificăm qi-ul din organele interne, ne putem ameliora sănătatea şi starea de bine pe toate planurile. Dacă este prea toxic sau în dezechilibru, orice organ intern poate crea anumite emoţii negative. Dar, dacă este curat şi în echilibru, poate crea virtuţi specifice.

Atunci când este toxică sau în dezechilibru, inima creează grabă, nerăbdare, ură şi cruzime. Echilibrarea energiei sale creează virtuţile bucuriei, fericirii şi iubirii. Ne ajută să fim optimişti cu privire la viitor.

Dacă nu este sănătoasă, splina poate crea îngrijorare, gândire negativă şi prea multe gânduri. Când energia ei este purificată şi în echilibru, ne ajută să ne simţim

deschişi şi încrezători.

Atunci când sunt în echilibru, plămânii creează virtuţile curajului şi echităţii. Când se chinuie să funcţioneze, pot crea tristeţe, supărare şi depresie.

Frica, anxietatea, fobiile şi trauma se manifestă în rinichi, dacă aceştia sunt intoxicaţi. Blândeţea, calmul şi liniştea apar după înlăturarea sau după transformarea toxinelor. Rinichii sunt asociaţi cu emoţiile create de evenimente din trecut. Echilibrul în rinichi favorizează crearea sentimentelor de iertare şi pace interioară faţă de întâmplările din trecut.

Ficatul creează furie, frustrare, gelozie, invidie şi ruşine când energia sa este în dezechilibru. Generozitatea şi bunătatea apar atunci când i se echilibrează energia.

Surâsul Interior

Meditaţia Surâsului Interior, care aduce energie pozitivă în organele şi în glandele interne, este o practică taoistă de qi gong ce ne învaţă cum trebuie reinstalată corespunzător pacea în interiorul acestora. Ea deschide practica Orbitei Microcosmice, care asigură circulaţia sănătoasă a energiei în toate organele. În corp există două canale majore, Canalul Concepţiei şi Canalul Conducător. Canalul Concepţiei se află în partea din faţă a corpului, iar Canalul Conducător mai mult în partea din spate. Cele două canale sunt conectate, formând o orbită eliptică în jurul corpului. Punctele prezente de-a lungul orbitei se conectează cu celelalte canale de acupunctură din corp.

Meditaţia Surâsului Interior

Pentru a începe meditaţia Surâsului Interior, aşază-te pe marginea unui scaun, cu mâinile împreunate şi ochii închişi.

Partea din faţă: Canalul Concepţiei

1. Conştientizează energia cosmică surâzătoare din faţa ta şi inspir-o prin ochi.

2. Lasă energia surâzătoare să pătrundă prin punctul dintre sprâncene. Las-o să-ţi curgă în nas şi pe obraji şi să-ţi ridice colţurile gurii, în timp ce îţi duci limba în poziţie de repaus pe cerul gurii.

3. Surâde în jos spre gât, tiroidă, paratiroide şi timus.

4. Surâde în inimă, simţind că bucuria şi iubirea din ea se răspândesc la plămâni, ficat, splină, pancreas, rinichi şi organele genitale (figura 7.1).

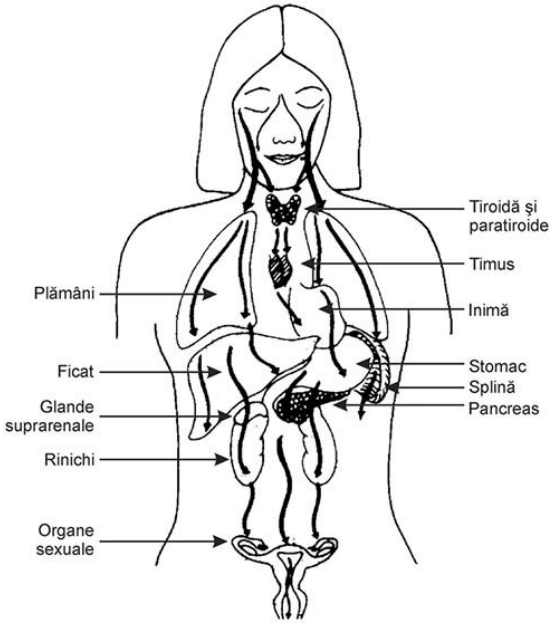

Figura 7.1. *Surâsul în partea din faţă: principalele organe vitale*

Partea mediană: tractul digestiv

1. Adu energie surâzătoare în ochi, apoi în jos, spre gură.

2. Înghite-ţi saliva în timp ce surâzi în jos stomacului, intestinului subţire (duoden, jejun şi ileon), intestinului gros (colonul ascendent, colonul transvers şi colonul descendent), rectului şi anusului (figura 7.2).

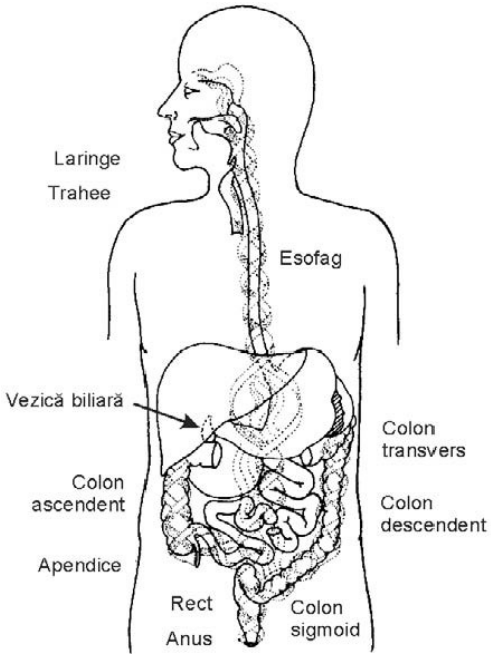

Figura 7.2. *Surâsul în partea mediană: tractul digestiv*

Partea din spate: Canalul Conducător

1. Surâde şi priveşte la aproximativ 7,5 cm în sus, spre punctul dintre sprâncene şi spre glanda pituitară (figura 7.3).

2. Direcţionează surâsul în cea de-a Treia Sală, o cavitate mică situată adânc în centrul creierului. Simte sala cum se extinde şi creşte datorită luminii aurii strălucitoare din creier.

3. Surâde în talamus, glanda pineală (Palatul de Cristal) şi în emisfera stângă şi în cea dreaptă ale creierului.

4. Surâde mezencefalului şi trunchiului cerebral, apoi bazei craniului.

5. Surâde în jos celor şapte vertebre cervicale, celor douăsprezece vertebre toracice, celor cinci vertebre lombare, apoi sacrumului şi coccisului.

6. Reîmprospătează energia surâzătoare iubitoare, liniştitoare din ochi, apoi surâde succesiv în jos spre partea

din faţă, spre partea mediană şi spre partea din spate. Acum surâde-le simultan, simţindu-te scăldat într-o cascadă răcoritoare sau într-o lumină strălucitoare de energie cosmică, surâsuri, bucurie şi iubire.

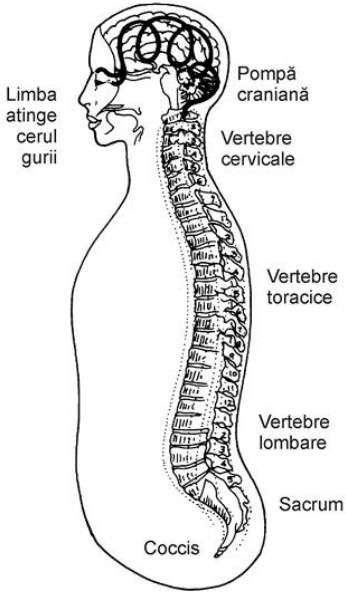

Figura 7.3. *Surâsul în partea din spate: Canalul Conducător*

Colectarea energiei în ombilic

1. Adună toată energia surâzătore în zona ombilicală – la aproximativ 4 cm în interiorul corpului. Roteşte această energie în spirală cu ajutorul minţii sau al mâinilor, din punctul central spre exterior. (Nu depăşi diafragma şi nici osul pubian.)

2. *Bărbaţi*: Du-ţi palmele deasupra ombilicului, stânga deasupra dreptei. Colectează energia şi roteşte-o mintal într-o spirală pornind de la ombilic spre exterior de 36 de ori în sensul acelor de ceasornic, apoi spre interior de 24 de ori în sens contrar acelor de ceasornic.

Femei: Du-ţi palmele deasupra ombilicului, dreapta deasupra stângii. Colectează energia şi roteşte-o mintal într-o spirală pornind de la ombilic spre exterior, de 36 de

ori în sens contrar acelor de ceasornic, apoi spre interior de 24 de ori în sensul acelor de ceasornic.

3. Încheie stocând energia în siguranţă în ombilic.

Orbita Microcosmică

Orbita Microcosmică este fundamentul practicilor qi gong. Practicarea regulată a acestei străvechi metode ezoterice elimină stresul şi tensiunea nervoasă, energizează organele interne, reface sănătatea ţesuturilor vătămate şi dă o senzaţie puternică de stare de bine. Meditaţia Orbitei Microcosmice fortifică qi-ul originar şi te învaţă elementele de bază ale circulării qi-ului. Permite deschiderea punctelor din palme, din tălpi, a punctului dintre sprâncene şi a celui din creştetul capului. Aceşti centri specifici sunt principalele puncte prin care energia poate fi absorbită, condensată şi transformată în forţă vitală proaspătă.

Meditaţia Orbitei Microcosmice trezeşte, circulă şi dirijează qi-ul prin Canalul Conducător, care urcă în partea din spate a corpului de la coccis până la cap, apoi coboară în partea din faţă prin spaţiul dintre baza nasului şi buza superioară şi de-a lungul Canalului Concepţiei (numit şi Canalul Funcţional), care urcă în partea din faţă a corpului de la perineu până la spaţiul dintre bărbie şi buza inferioară (figura 7.4).

Figura 7.4. *Orbita Microcosmică*

Deschiderea punctelor prezente pe Orbita Microcosmică şi circularea energiei de-a lungul ei îţi dau energie şi concentrare dacă dirijezi energia de jos în sus în partea din spate a corpului, apoi de sus în jos în partea din faţă. Vei obţine relaxare dacă dirijezi energia în direcţia opusă, adică de jos în sus în partea din faţă şi de sus în jos în partea din spate. Folosim Orbita Microcosmică în aceste exerciţii pentru a ne simţi echilibraţi.

Meditaţia Orbitei Microcosmice

1. Concentrează-te asupra *dan-tien*-ului inferior (zona în care este stocat qi-ul originar, situată între ombilic, rinichi şi organele sexuale). Simte pulsaţia în această zonă, observă dacă zona este tensionată sau relaxată, rece sau caldă, dacă se dilată sau dacă se contractă. Observă eventualele senzaţii de qi: furnicături, căldură, dilatare,

pulsaţii, senzaţii electrice sau magnetice. Lasă-le să crească şi să se extindă. Apoi lasă această energie să se reverse spre centrul ombilical.

2. Foloseşte-ţi intenţia (puterea minţii-ochilor-inimii) pentru a face o spirală în punctul ombilicului, ghidând şi mişcând qi-ul. Lasă energia să se reverse în jos, spre centrul sexual (Palatul Ovarian sau Spermal, ambele situate în osul pubian).

3. Circulă energia de la centrul sexual la perineu, apoi în jos, până la tălpi.

4. Atrage energia în sus, din tălpi spre perineu şi spre sacrum.

5. Atrage energia în sus, de la sacrum spre Poarta Vieţii (punctul de pe coloana vertebrală aflat în dreptul ombilicului).

6. Atrage energia în sus, spre punctul de la jumătatea coloanei vertebrale (vertebra T11).

7. Atrage energia în sus, spre baza craniului (Perna de Jad).

8. Atrage energia în sus, spre creştetul capului.

9. Dirijează energia în jos, din creştetul capului spre punctul dintre sprâncene.

10. Du-ţi vârful limbii spre cerul gurii, apasă şi relaxează de câteva ori; apoi atinge uşor cerul gurii, percepând senzaţia de electrizare sau de furnicături în vârful limbii. Dirijează energia în jos, de la punctul dintre sprâncene spre punctul de întâlnire dintre vârful limbii şi cerul gurii.

11. Dirijează energia în jos, din cerul gurii, prin limbă, spre centrul gâtului.

12. Dirijează energia în jos, din gât spre centrul inimii.

13. Du energia în jos, din inimă spre plexul solar, şi simte strălucirea unui mic soare.

14. Dirijează energia înapoi în jos, spre ombilic.

15. Dirijează energia prin toată această succesiune de puncte de cel puţin nouă ori. Odată deschise căile, îţi poţi lăsa energia să curgă continuu, ca un râu, fără a

trebui să te opreşti în fiecare punct.

16. Încheie când vrei, colectând energia în ombilic (vezi indicaţiile specifice pentru bărbaţi şi femei de la p. 135, la finalul meditaţiei Surâsului Interior).

Pentru mai multe amănunte despre această practică, vezi Mantak Chia, *Tao. Lumina care vindecă. Practici fundamentale pentru activarea energiei qi*[1].

Cele Şase Sunete Vindecătoare

Fiecare organ intern poate fi răcorit şi detoxifiat ulterior prin utilizarea unui sunet specific. Poţi emite aceste sunete pentru a rămâne cât mai calm cu putinţă în timp ce lucrezi pentru a-ţi rezolva problemele. În cadrul exerciţiilor cu sunete descrise mai jos poţi emite sunetele fără să mişti mâinile. Totuşi, dacă stăpâneşti deja meditaţia completă a celor Şase Sunete Vindecătoare, poţi face şi mişcări ale mâinilor.

Sunetul plămânilor: primul sunet cosmic vindecător

Sunetul plămânilor este metalic. Seamănă cu vibraţia unui clopot şi activează qi-ul plămânilor.

Caracteristici

Organ asociat: intestinul gros
Element: metal
Anotimp: toamna
Culoare: alb
Emoţii: mâhnire şi tristeţe
Virtuţi: curaj şi echitate
Simţuri asociate: olfactiv (nas) şi tactil (piele)
Gust: picant
Părţi ale corpului asociate: piept, partea interioară a braţelor, degetele mari
Sunet: sss-s-s-s-s-s (cu limba în spatele dinţilor) (figura 7.5)

Figura 7.5. *Poziţia gurii pentru sunetul plămânilor. Apropie maxilarele astfel încât dinţii să se atingă. Trage colţurile gurii spre spate*.

Postură şi exerciţiu

1. Stai aşezat, ţinând spatele drept, cu mâinile pe piept, în dreptul plămânilor, şi cu ochii închişi. Surâde plămânilor. Conştientizează calitatea energiei din plămâni (figura 7.7). Vizualizează o lumină albă, proaspătă şi pură ca energia munţilor, şi auzi sunetul metalic.

2. Inspiră adânc, deschide ochii şi întinde braţele înainte, cu palmele orientate spre plămâni (figura 7.7). Când mâinile ajung la nivelul ochilor, începe să roteşti palmele, ducându-le deasupra capului până când sunt orientate în sus şi spre exterior. Îndreaptă degetele de la mâini unele spre altele. Ţine coatele flexate şi răsucite spre exterior; nu îndrepta braţele (figura 7.8).

Apropie maxilarele astfel încât dinţii să se atingă uşor şi depărtează puţin buzele în timp ce expiri lent scoţând printre dinţi sunetul sss-s-s-s-s-s. La început poţi scoate sunetul plămânilor tare, dar în cele din urmă trebuie să îl exersezi muteşte. Simte că sunetul pune în mişcare qi-ul din plămâni şi că eventualele toxine şi exces de căldură sunt eliminate din plămâni în timp ce sacii care înconjoară plămânii se comprimă.

Figura 7.6. *Conştientizează-ţi plămânii.*

Figura 7.7. *Adună energia în plămâni.*

Figura 7.8. *Scoate sunetul plămânilor.*

Notă: *Muteşte* înseamnă că rosteşti atât de încet, încât doar tu poţi să auzi sunetul şi să simţi vibraţia în plămâni. Trebuie să expiri lent şi complet. De asemenea, termenul *saci* se referă la straturile de ţesut numit fascii, care înconjoară fiecare organ.

3. După ce ai expirat complet, roteşte palmele şi ia din lumina albă. Revarsă această lumină din creştetul capului în plămâni (figura 7.9). Lasă braţele în jos şi ţine palmele în dreptul plămânilor, radiind în ei lumina albă strălucitoare şi curajul.

4. Odihneşte-te, închide ochii şi conştientizează-ţi plămânii. Surâde-le şi imaginează-ţi că încă emiţi sunetul lor. Simte vibraţia sunetului cum mişcă şi curăţă energia din plămâni (figura 7.10). Respiră normal şi vizualizează-ţi plămânii radiind cu o lumină albă strălucitoare. Astfel îţi vei fortifica plămânii şi vei activa curajul din ei. Cu fiecare respiraţie, încearcă să simţi că energia metalică albă proaspătă înlocuieşte excesul de energie fierbinte, toxică şi deprimată.

5. Cultivă emoţiile bune. Aceasta este cea mai importantă parte a exerciţiului. Alocă tot timpul de care ai nevoie pentru a stabili o legătură cu organele. După ce te debarasezi de excesul de căldură şi laşi energia metalică

albă să ajungă în plămâni, calităţile emoţionale vor avea loc unde să se dezvolte. Concentrează-te asupra sentimentelor de echitate şi curaj în timp ce transformi eventualele sentimente de tristeţe sau de mâhnire. Ridică-te drept în picioare ca să simţi curajul şi încearcă să menţii senzaţia sunetului plămânilor tot mai mult după fiecare exerciţiu şi în viaţa de zi cu zi.

Repetă sunetul plămânilor de 3-6 ori. În caz de tristeţe, depresie, răceli, gripă, dureri de dinţi, astm, emfizem sau depresie, repetă acest exerciţiu de 6, 9, 12 sau 24 de ori.

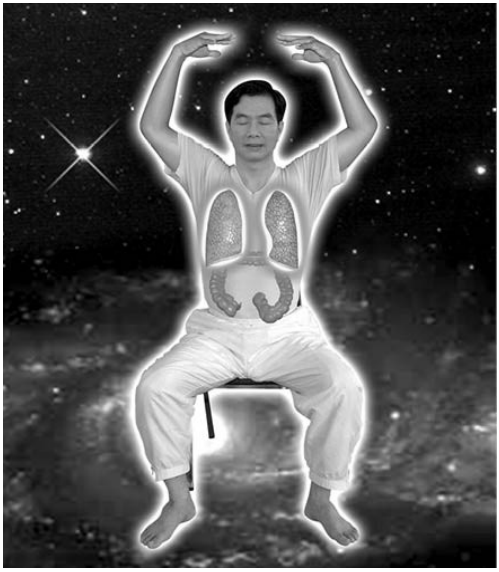

Figura 7.9. *Revarsă energia în plămâni.*

Figura 7.10. *Surâde plămânilor.*

Sunetul rinichilor: al doilea sunet cosmic vindecător

Sunetul rinichilor este un sunet de apă şi activează qi-ul rinichilor.

Caracteristici

Organ asociat: vezica urinară
Element: apă
Anotimp: iarnă
Culoare: albastru-închis
Emoţie: frică
Virtuţi: bunătate, calm şi linişte, vigilenţă
Părţi ale corpului: părţile laterale ale piciorului, interiorul coapselor, piept
Simţuri: auz (urechi), oase
Gust: sărat
Sunet: ciu-u-u-u-u (ca şi cum ai sufla într-o lumânare: buzele formează un „O”) (figura 7.11)

Figura 7.11. *Rotunjeşte buzele, scoţând sunetul făcut când stingi o lumânare.*

Postură şi exerciţiu

1. Aşază-te, ţine spatele drept, pune palmele deasupra rinichilor, închide ochii. Surâde rinichilor. Conştientizează calitatea energiei din rinichi. Imaginează-ţi o lumină albastră, soarele strălucind deasupra oceanului (figura 7.12).

2. Inspiră adânc, deschide ochii şi apropie picioarele, cu gleznele şi genunchii atingându-se. Apleacă-te în faţă şi împreunează degetele de la mâini în jurul genunchilor. Trage braţele întinse, aplecându-ţi trunchiul înainte (astfel, spatele se arcuieşte în zona rinichilor). Concomitent, ridică privirea înainte, continuând să tragi de braţe din partea inferioară a spatelui. Simte întinderea în coloana vertebrală. Rotunjeşte buzele şi expiră uşor scoţând sunetul ciu-u-u-u-u, ca şi cum ai stinge o lumânare (figura 7.13).

Figura 7.12. *Surâde rinichilor.*

Figura 7.13. *Scoate sunetul rinichilor.*

Concomitent, contractă-ţi abdomenul trăgându-l înspre rinichi. La început, poţi emite sunetul rinichilor tare, dar în cele din urmă trebuie să îl exersezi muteşte. Simte că sunetul pune în mişcare qi-ul din rinichi; eventualele toxine şi căldura în exces sunt eliminate din rinichi în timp ce sacii din jurul rinichilor se comprimă.

3. După ce expiri complet, stai drept, depărtează picioarele, du braţele deasupra creştetului şi ia cu mâinile din lumina albastră. Revarsă această lumină peste corp şi

în rinichi. Coboară braţele şi ţine palmele deasupra rinichilor. Radiază lumina albastră, blândeţea şi liniştea în rinichi.

4. Du din nou mâinile la rinichi. Odihneşte-te, închide ochii şi conştientizează-ţi rinichii. Ascultă-ţi rinichii. Surâde-le şi imaginează-ţi că încă emiţi sunetul rinichilor. Simte că vibraţia sunetului se mişcă şi curăţă energia din rinichi (figura 7.14).

Figura 7.14. *Du energia în jos, spre rinichi.*

Respiră normal şi priveşte-ţi rinichii cum radiază o lumină albastră, răcoroasă. Acest exerciţiu îţi fortifică rinichii şi activează blândeţea şi liniştea în ei. Cu fiecare respiraţie, încearcă să simţi că energia apei albastre strălucitoare înlocuieşte energia fierbinte, toxică şi frica în exces (figura 7.15).

5. Cultivă emoţiile bune. Aceasta este cea mai importantă parte a exerciţiului. Alocă tot timpul de care ai nevoie pentru a stabili o legătură cu rinichii. După ce te debarasezi de excesul de căldură şi laşi energia apei albastre răcoroase să ajungă în rinichi, calităţile emoţionale vor avea loc unde să se dezvolte.

Figura 7.15. *Adună energia în rinichi.*

Concentrează-te asupra sentimentelor de blândeţe, linişte şi vigilenţă, în timp ce-ţi transformi frica rămasă. De asemenea, simte că blândeţea relaxează partea inferioară a spatelui. Încearcă să menţii senzaţia acestei energii tot mai mult după fiecare exerciţiu şi în viaţa de zi cu zi.

Repetă aceşti paşi de 3-6 ori. Poţi repeta exerciţiul de mai multe ori pentru a atenua frica, extenuarea, ameţeala, tinitusul sau durerile de spate.

Sunetul ficatului: al treilea sunet cosmic vindecător

Sunetul ficatului este sunetul lemnului şi activează qi-ul ficatului.

Caracteristici

Organ asociat: vezica biliară
Element: lemn
Anotimp: primăvara
Culoare: verde
Emoţie: furie
Virtute: bunătate

Părţi ale corpului: interiorul coapselor, zona inghinală, diafragmă, coaste

Simţuri: văz (ochii), lacrimi

Gust: acru

Sunet: ş-ş-ş-ş-ş-ş (limba în apropierea cerului gurii) (figura 7.16)

Figura 7.16. *Pentru a scoate sunetul ş-ş-ş-ş-ş-ş-ş, expiră ţinând limba în apropierea cerului gurii.*

Postură şi exerciţiu

1. Aşază-te confortabil, cu spatele drept, mâinile stau relaxate deasupra ficatului, ochii închişi. Surâde ficatului până simţi că intri în contact cu el (figura 7.17). Conştientizează calitatea energiei din ficat. Imaginează-ţi o pădure mare şi verde. Priveşte soarele strălucind peste pădure, creând forţă vitală şi lumină verde.

2. Inspiră adânc, deschide ochii şi întinde braţele de o parte şi de alta a corpului, cu palmele orientate în sus. Ridică lent braţele din lateral spre creştetul capului, urmărind gestul cu ochii. Încrucişează degetele de la mâini şi roteşte mâinile împreunate astfel încât palmele să fie orientate în sus. Împinge palmele în sus şi întinde braţele din umeri; coatele ar trebui să împingă spre spate.

Figura 7.17. *Surâde ficatului.*

Înclină-te puţin spre stânga, trăgând uşor de ficat. Deschide ochii mai bine, deoarece ei sunt deschiderea ficatului. Expiră lent sunetul ş-ş-ş-ş-ş-ş tare, iar în cele din urmă muteşte (figura 7.18). Simte că sunetul pune în mişcare energia din ficat şi că toate toxinele şi căldura în exces sunt eliminate din ficat, în timp ce sacul din jurul lui se comprimă.

Figura 7.18. *Scoate sunetul ficatului.*

3. După ce expiri complet, stai drept, desparte mâinile şi ia din energia verde. Revarsă această lumină peste corp şi în ficat (figura 7.19). Coboară lent braţele, cu palmele orientate spre exterior, ia din nou lumină verde şi du ambele mâini în dreptul ficatului. Radiază lumina verde, energia pădurii şi bunătatea în ficat.

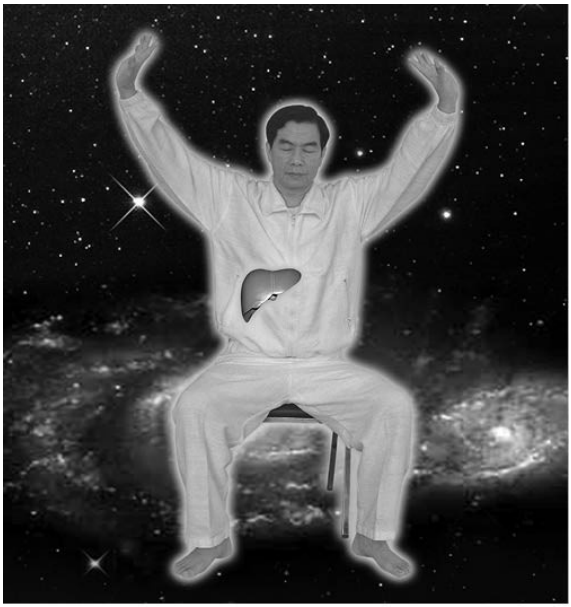

Figura 7.19. *Ia lumină verde şi revars-o în ficat.*

4. Du din nou mâinile la ficat. Închide ochii şi conştientizează-l. Surâde, priveşte în ficat şi imaginează-ţi că emiţi în continuare sunetul ficatului. Simte că vibraţia sunetului mişcă şi curăţă energia din ficat (figura 7.20).

Respiră normal şi priveşte-ţi ficatul strălucind cu lumina verde care îl reface. Astfel, îţi fortifici ficatul şi activezi bunătatea în el. Cu fiecare respiraţie, încearcă să simţi că energia strălucitoare a lemnului verde înlocuieşte energia fierbinte, toxică în exces, agresivitatea şi frustrarea.

5. Cultivă emoţiile bune. Aceasta este cea mai importantă parte a exerciţiului. Dedică tot timpul de care ai nevoie pentru a stabili o legătură cu ficatul. După ce te debarasezi de excesul de căldură şi laşi energia caldă, umedă şi verde a lemnului să ajungă în ficat, bunătatea va avea loc unde să se dezvolte. Concentrează-te pe virtutea bunătăţii şi a iertării în timp ce transformi furia şi agresivitatea rămase. Simte-te încălzit şi energic şi menţine această senzaţie cât mai mult după încheierea exerciţiului.

Figura 7.20. *Adună energia în ficat.*

Repetă aceşti paşi de 3-6 ori. Exersează mai mult pentru a elimina furia, pentru a limpezi ochii roşii sau înlăcrimaţi, pentru a înlătura un gust acru sau amar şi a detoxifia ficatul.

Sunetul inimii: al patrulea sunet cosmic vindecător

Sunetul inimii este sunetul focului şi activează energia inimii.

Caracteristici

Organ asociat: intestinul subţire
Element: foc
Anotimp: vara
Culoare: roşu
Emoţii: grabă, aroganţă, cruzime
Virtuţi: bucurie, onoare, sinceritate
Părţi ale corpului: axile, partea interioară a braţelor
Simţuri: limbă, vorbire
Gust: amar

Sunet: ho-o-o-o-o-o (cu gura larg deschisă) (figura 7.21)

Figura 7.21. *Sunetul ho-o-o-o-o-o*

Postură şi exerciţiu

1. Aşază-te confortabil, ţine spatele drept, mâinile relaxate în dreptul inimii, ochii închişi. Surâde în jos inimii până când simţi că eşti în contact cu ea (figura 7.22). Conştientizează calitatea energiei din inimă. Imaginează-ţi un apus pe ocean, o lumină roşie.

2. Inspiră adânc, deschide ochii şi adoptă aceeaşi postură ca în cazul sunetului ficatului. Totuşi, spre deosebire de exerciţiul anterior, te apleci puţin spre dreapta, pentru a trage uşor de inimă, situată imediat la stânga de centrul pieptului.

Figura 7.22. *Surâde în inimă.*

Concentrează-te asupra inimii şi simte legătura dintre limbă şi gura deschisă, rotunjeşte buzele şi expiră lent scoţând sunetul ho-o-o-o-o-o tare, iar în cele din urmă muteşte. Simte că sunetul pune în mişcare energia din inimă şi că excesul de căldură şi de toxine este eliminat din inimă, în timp ce sacul din jurul ei se comprimă (figura 7.23).

3. După ce expiri complet, stai drept, desfă mâinile şi ia lumină roşie. Revarsă această lumină peste corp şi în inimă (figura 7.24). Coboară lent braţele, cu palmele orientate spre exterior. Ia din nou lumină şi ţine ambele mâini în dreptul inimii. Radiază lumina roşie, iubirea şi bucuria interioară în inimă.

Figura 7.23. *Scoate sunetul inimii.*

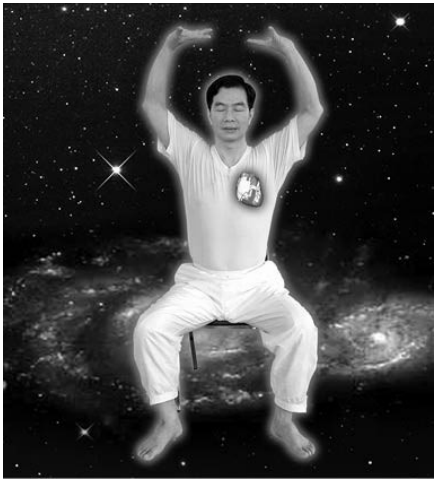

Figura 7.24. *Adună energie în inimă.*

4. Adu din nou mâinile în dreptul inimii. Odihneşte-te, închide ochii şi conştientizează-ţi inima. Surâde inimii şi imaginează-ţi că emiţi în continuare sunetul inimii. Simte vibraţia sunetului mişcând şi curăţând energia în inimă. Respiră normal şi priveşte-ţi inima cum străluceşte cu o lumină roşie ca focul.

Astfel, îţi fortifici inima şi activezi iubirea, bucuria interioară şi sinceritatea în inimă. Cu fiecare respiraţie,

încearcă să simţi că lumina caldă roşie înlocuieşte energia fierbinte şi toxică în exces, precum şi graba, aroganţa şi ura din inimă (figura 7.25).

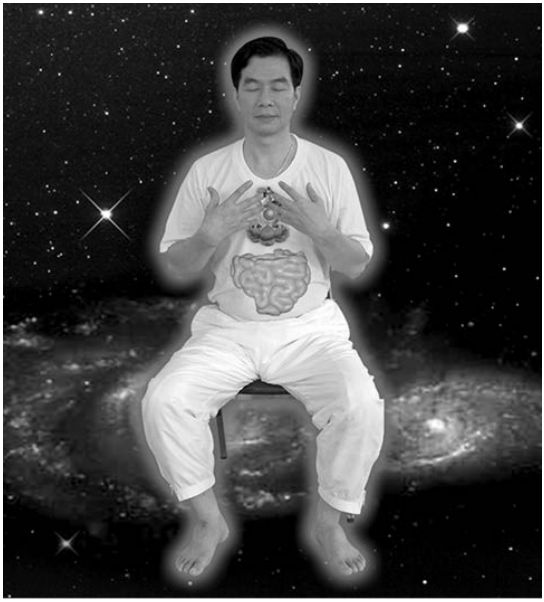

Figura 7.25. *Orientează-ţi simţurile spre inimă.*

5. Cultivă emoţiile bune. Aceasta este cea mai importantă parte a exerciţiului. Alocă tot timpul de care ai nevoie pentru a intra în contact cu inima (figura 7.26).

Figura 7.26. *Energia iubitoare creşte în inimă.*

După ce elimini excesul de căldură şi laşi energia roşie ca focul să se răspândească în inimă, calităţile emoţionale vor avea loc să se dezvolte. Simte cum iubirea, bucuria, onoarea şi respectul radiază spre exterior (figura 7.27).

Simte că ura, aroganţa sau nerăbdarea rămase se transformă în energie iubitoare în timp ce sinceritatea, onoarea şi respectul îţi cresc în inimă. Încearcă să menţii senzaţia sunetului inimii cât mai mult după încheierea exerciţiului.

Figura 7.27. *Atunci când se uşurează de încărcătura şi stresul zilnice, toate organele zâmbesc.*

Repetă aceşti paşi de 3-6 ori. Exersează mai mult pentru a atenua inflamaţiile gâtului, herpesul, gingiile sau limba umflate, nervozitatea, toanele şi afecţiunile cardiace.

Sunetul splinei: al cincilea sunet cosmic vindecător

Sunetul splinei este sunetul pământului şi activează energia stomacului, a pancreasului şi a splinei.

Caracteristici

Organe asociate: pancreas, stomac
Element: pământ
Anotimp: vară târzie
Culoare: galben
Emoţii: îngrijorare
Virtuţi: corectitudine, deschidere
Părţi ale corpului: buze, gură
Simţuri: gust
Gust: dulce, neutru
Sunet: hu-u-u-u-u-u (din gât, gutural) (figura 7.28)

Figura 7.28. *Expiră emiţând sunetul hu-u-u-u-u-u.*

Postură şi exerciţiu

1. Aşază-te confortabil, cu spatele drept, cu mâinile relaxate deasupra splinei şi cu ochii închişi. Surâde stomacului şi splinei până când simţi că eşti în contact cu ele. Conştientizează calitatea energiei din stomac şi din splină. Imaginează-ţi o lumină galbenă, lumina aurie saturată a verii târzii, o lumină stabilă (figura 7.29).

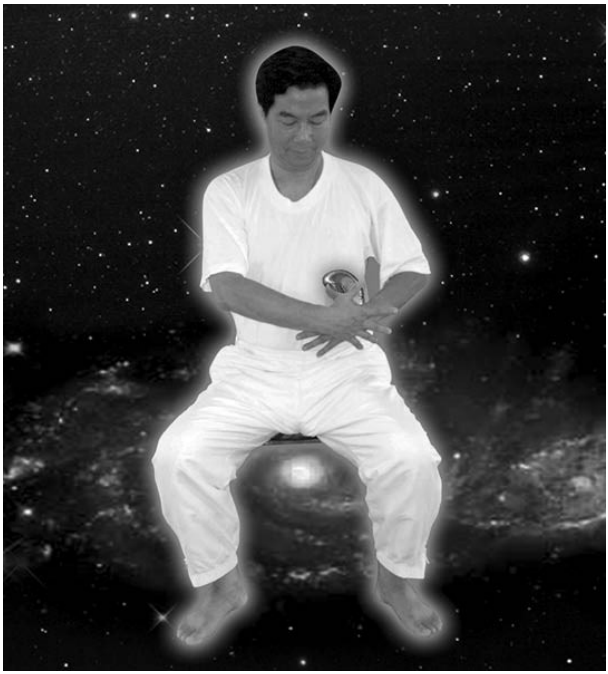

Figura 7.29. *Surâde splinei.*

2. Inspiră adânc, deschide ochii, du braţele în partea din faţă a corpului şi du cele trei degete din mijloc de la ambele mâini imediat sub stern, în partea stângă a cutiei toracice (figura 7.30).

Priveşte în sus şi apasă delicat cu degetele sub cutia toracică, împingând stomacul sau splina spre spate şi spre partea mediană a spatelui, spre exterior, în timp ce expiri, mai întâi rostind tare, apoi mutează sunetul hu-u-u-u-u-u. Acesta este un sunet mai gutural, „mai din gât” decât sunetul rinichilor. Spre deosebire de sunetul scos când stingem o lumânare, acesta porneşte din piept, şi nu din gură.

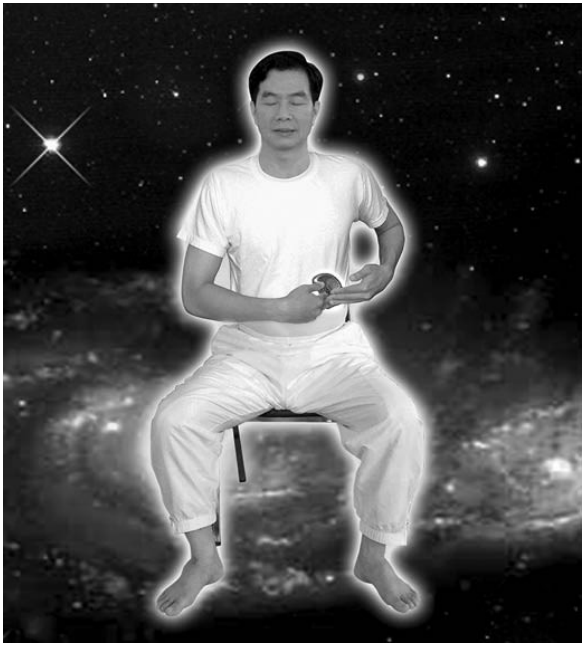

Figura 7.30. *Degetele plasate sub cutia toracică, în partea stângă, pregătindu-se să apese pe splină, pe pancreas şi pe stomac.*

Simte că sunetul splinei face să vibreze corzile vocale (figura 7.31). Simte că sunetul pune în mişcare energia din stomac şi din splină şi că toxinele şi căldura în exces sunt

eliminate din stomac şi din splină în timp ce sacul din jurul acestora se comprimă.

3. După ce ai expirat complet, du braţele spre înainte, îmbrăţişând pământul, şi ia din lumina galbenă. Revarsă această lumină în stomac şi în splină. Du braţele şi mâinile la stomac sau la splină. Radiază lumină galbenă, corectitudine, deschidere şi stabilitate în stomac şi în splină (vezi figura 7.32 de la p. 163).

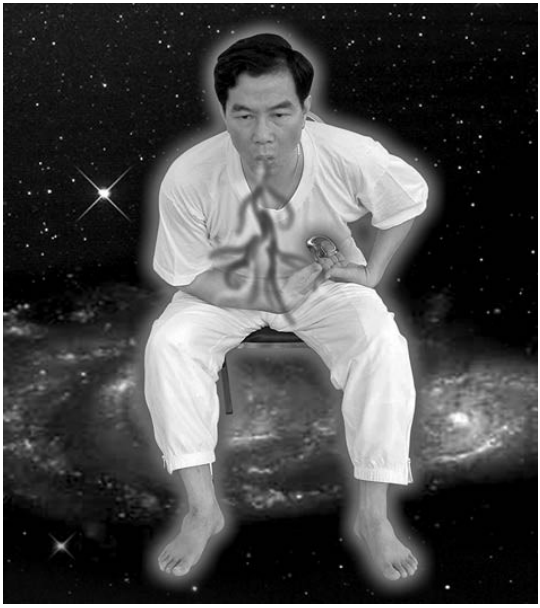

Figura 7.31. *Simte sunetul splinei vibrând.*

4. Odihneşte-te, închide ochii şi conştientizează-ţi stomacul şi splina. Surâde-le şi imaginează-ţi că emiţi în continuare sunetul splinei. Simte că vibraţia sunetului mişcă şi curăţă energia din stomac şi din splină.

Respiră normal şi priveşte-ţi stomacul şi splina strălucind cu o lumină galbenă. Astfel, se fortifică cele două organe şi se activează deschiderea, corectitudinea şi stabilitatea în stomac şi în splină. La fiecare respiraţie, încearcă să simţi cum lumina galbenă şi caldă înlocuieşte energia fierbinte, toxică în exces şi grijile rămase în cele două organe.

5. Cultivă emoţiile bune. Aceasta este cea mai importantă parte a exerciţiului. Dedică tot timpul de care ai nevoie pentru a stabili o legătură cu stomacul şi cu splina. Atunci când elimini excesul de căldură şi laşi energia galbenă a pământului să ajungă în stomac şi în splină, calităţile emoţionale au loc unde să se dezvolte. Simte corectitudinea, deschiderea, echilibrul şi armonia crescând în aceste organe, transformând grijile rămase în ele. Încearcă să menţii senzaţia sunetului splinei cât mai mult după încheierea exerciţiului.

Figura 7.32. *Deschiderea şi corectitudinea se dezvoltă în splină.*

Repetă aceşti paşi de 3-6 ori. Efectuează exerciţiul de mai multe ori pentru a elimina indigestia, starea de greaţă şi diareea.

Sunetul Triplului Arzător: al şaselea sunet cosmic vindecător

Sintagma Triplul Arzător se referă la cei trei centri energetici ai corpului: partea superioară (creier, inimă şi plămâni) este fierbinte; partea mediană (ficat, rinichi, stomac, pancreas şi splină) este caldă; iar partea inferioară (intestinele gros şi subţire, vezica urinară şi organele sexuale) este rece.

Sunetul hi-i-i-i-i-i (figura 7.33) echilibrează temperatura celor trei niveluri, ducând energia fierbinte în centrul inferior şi energia rece în sus, spre centrul superior. Mai precis, energia fierbinte din zona inimii este dirijată spre zona sexuală mai rece, iar energia rece din abdomenul inferior este dirijată în sus, spre zona inimii.

Figura 7.33. *Rosteşte sunetul hi-i-i-i-i-i în timp ce expiri.*

Postură şi exerciţiu

1. Întinde-te pe spate sau lasă-te pe spate în scaun (figura 7.34). Surâde, du braţele în sus pentru a colecta qi-ul (figura 7.35), apoi du braţele şi mâinile în dreptul feţei. În timp ce rosteşti sunetul hi-i-i-i-i-i expirând, du braţele lent în jos de-a lungul corpului, dirijând energia din creştetul capului spre picioare (figura 7.36).

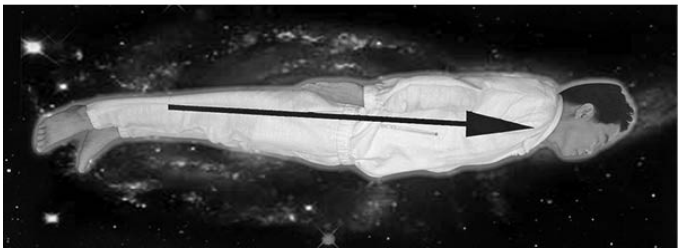

Figura 7.34. *Odihneşte-te respirând normal şi concentrează-te asupra sunetului Triplului Arzător.*

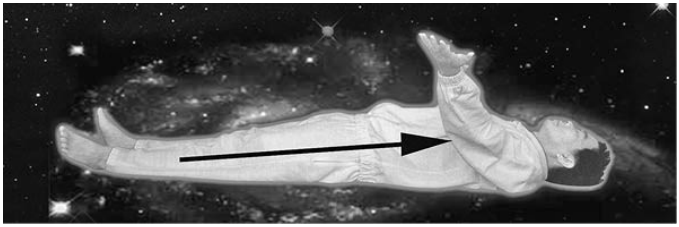

Figura 7.35. *Adună energia.*

2. Inspiră adânc în toate cele trei cavităţi: piept, plexul solar şi abdomenul inferior, apoi expiră complet. Expiră emiţând sunetul hi-i-i-i-i-i muteşte, mai întâi aplatizând pieptul, apoi plexul solar şi în final abdomenul inferior. Imaginează-ţi un cilindru mare care te presează scoţându-ţi aerul din plămâni şi dirijează energia fierbinte în jos, în timp ce braţele se mişcă de lângă cap în jos, până la *dan-tien*-ul inferior (figurile 7.37-7.39).

Figura 7.36. *Excesul de căldură se scurge în pământ prin vârfurile degetelor de la mâini şi de la picioare.*

Figura 7.37. *Nivelul superior*

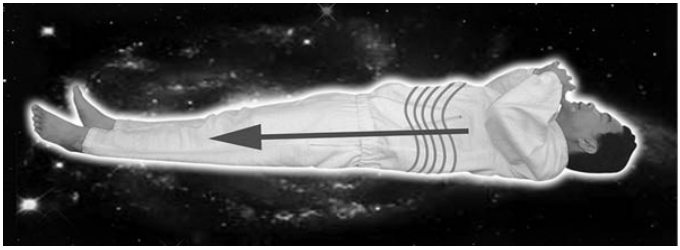

Figura 7.38. *Nivelul de mijloc*

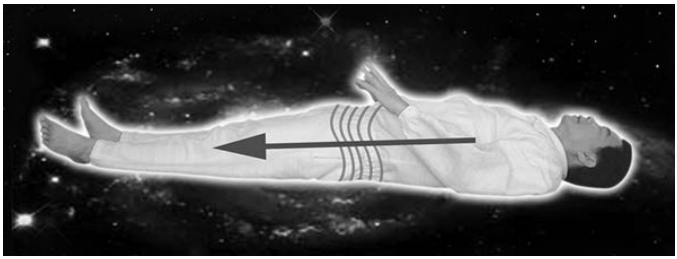

Figura 7.39. *Nivelul inferior*

3. Odihneşte-te şi concentrează-te (figura 7.40). După ce expiri complet, concentrează-te asupra întregului tract digestiv.

Repetă aceşti paşi de 3-6 ori. Exersează de mai multe ori pentru a atenua insomnia şi stresul. De remarcat că poţi emite sunetul Triplului Arzător în poziţia culcat, pentru a adormi mai uşor.

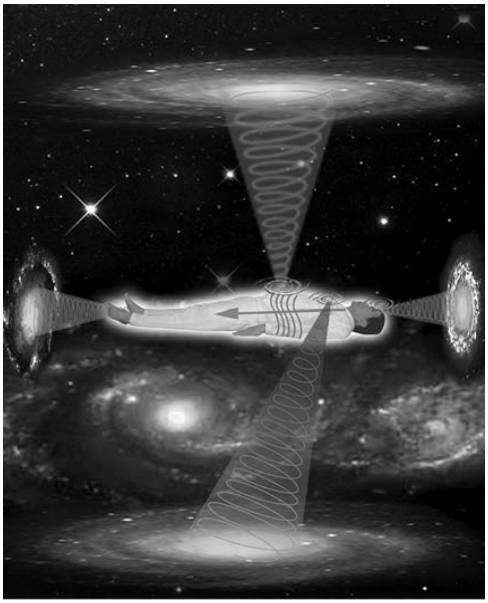

Figura 7.40. *Odihneşte-te şi absoarbe forţele cosmice.*

1. Trad. rom. Polirom, Iaşi, 2016 (n. r.).

8
Reciclarea emoţională taoistă

Exerciţii

Alege-ţi tema

Dacă aceasta este prima oară când încerci să exersezi, îţi recomandăm să parcurgi întregul proces fără să te gândeşti la o temă anume. De fapt, poţi folosi această tehnică de multe ori fără să te concentrezi întotdeauna intenţionat asupra unei anumite chestiuni. Poţi aştepta să vezi pur şi simplu ce apare pe parcurs şi, prin urmare, să lucrezi atât preventiv, cât şi pentru a trata. Te poţi folosi de exerciţii pentru a preveni supraîncărcarea ce duce la depresie, anxietate şi dependenţă.

Altminteri, gândeşte-te la o temă de abordat pentru început. Nu uita că, chiar dacă alegi o temă aparent inofensivă sau minoră, nu poţi şti dinainte câte alte teme cu încărcătură emoţională sunt legate de problema aleasă şi îşi vor face apariţia pe parcurs. Dacă îţi este greu să alegi dintre mai multe teme, este posibil ca unele sau toate să fie legate între ele, motiv pentru care nu este atât de important pe care o tratezi mai întâi. De asemenea, este important să înţelegi că toate problemele pot fi tratate în cele din urmă, aşa că prima nu trebuie să fie neapărat mai important decât altele.

Dacă tot nu reuşeşti să-ţi alegi o temă, parcurge setul de întrebări din subcapitolul „Întrebări deschise” din capitolul următor.

Alege de unde vrei să începi

Pentru a ajunge la problemă şi la echivalentul ei energetic din sistemul tău, trebuie să selectezi un aspect al problemei mai pregnant pentru tine; te vei axa pe acesta ca punct de plecare. Acesta poate fi o imagine care se evidenţiază sau, dacă nu ţi-e uşor să vizualizezi, un

sentiment care te-a încercat la momentul respectiv, un gând despre tine pe care-l ai de când a apărut problema sau un sunet ori un miros pe care ţi-l aminteşti. „Mintea se mişcă şi qi-ul o urmează”, deci, indiferent ce alegi drept obiect al concentrării tale, energia va ajunge acolo, iar acesta este începutul procesului de transformare a experienţei respective în ceva mai plăcut.

Asigură-te că ai experimentat tu însuţi aspectul pe care alegi să te axezi şi că nu este o amintire despre incidentul respectiv, pe care nu ai trăit-o efectiv. De exemplu, dacă te poţi vedea în imaginea aleasă, înseamnă că nu este imaginea potrivită. Nu aveai cum să te vezi decât dacă te uitai în oglindă. Nu sări peste paşi şi nu încerca să accelerezi procesul. Este posibil să zăboveşti mult timp asupra anumitor zone ale corpului. Dacă problema este stocată în principal într-o singură zonă sau în câteva, nu are rost să te grăbeşti când treci prin zona respectivă. Acordă acelei părţi a corpului tău atenţia pe care o merită, ca să se poată vindeca.

Pregătirea

Pentru a fi pregătit să procesezi experienţele nerezolvate stocate în sistemul tău, trebuie să fii dedicat, relaxat şi detoxifiat. Deprinderea şi exersarea elementelor taoiste de bază descrise în capitolul anterior – Surâsul Interior, Orbita Microcosmică şi cele Şase Sunete Vindecătoare – garantează deschiderea principalelor căi energetice şi un nivel de qi suficient de puternic pentru a culege roadele acestor exerciţii. De asemenea, este recomandabil să ţii o piatră de împământare (de exemplu, obsidian negru) în mâna receptoare (opusul mâinii cu care scrii) pentru a fi calm pe parcurs şi pentru a-ţi menţine un nivel de energie suficient de ridicat ca să duci procesul la bun sfârşit.

Angajamentul

Cel mai eficient tip de angajament faţă de acest proces este cel neşovăielnic, fără rezerve. A vrea sau a spera că lucrurile se vor ameliora sau a-ţi spune că trebuie să parcurgi acest proces nu este la fel de eficient ca a te

hotărî să faci orice pentru a garanta rezolvarea problemelor perturbatoare din viaţa ta. Mintea şi trupul tău sunt conectate. Când îţi iei acest tip de angajament, îţi pregăteşti deja energia blocată pentru a fi deconstruită.

Atitudinea potrivită

Ia-ţi angajamentul conştient de a fi pregătit să te detaşezi de problemă, chiar dacă emoţiile ivite pe parcurs sunt supărătoare. Convinge-te că nu trebuie să te agăţi de sentimentele negative asociate cu problema ta pentru a fi unic. Este posibil să ai emoţii negative imediat ce începi procesarea. De fapt, ele sunt un semn bun. De multe ori, emoţiile trebuie să iasă la suprafaţă înainte de a putea fi eliminate. Detaşarea nu este doar un proces emoţional. Se poate realiza şi fizic, prin lacrimi, căscat, eructaţii, flatulenţă şi prin orice alt proces care elimină reziduurile din corp.

Totuşi, impune-ţi să faci o pauză sau să te opreşti şi să cauţi îndrumarea unui expert dacă devii depăşit de situaţie pe parcurs. Acest proces poate fi neplăcut, dar ar trebui să ducă la vindecare, nu la distrugere. Scopul acestei tehnici este să te ajute să te debarasezi de sentimentele supărătoare, şi nu să îţi creeze mai multe. Dacă eşti sceptic că acest proces te va ajuta, lasă pur şi simplu scepticismul deoparte pe durata exerciţiului, ca să poţi crea cel mai bună atmosferă în care procesul să dea randament maxim. Fii gata să te laşi purtat într-o călătorie care nu va avea întotdeauna sens. Fii gata să treci prin acest proces, indiferent unde vei ajunge.

Detoxifierea

Stresul şi frica vin din rinichi, dacă aceste organe nu sunt în echilibru. Fricţionează delicat partea din spate a corpului în dreptul rinichilor, cu pumnii strânşi lejer, aproximativ 30 de secunde (figura 8.1). Bea apă pentru a-ţi curăţa rinichii şi a-i ajuta să se relaxeze. Clismele efectuate de un profesionist pot fi foarte utile. Elimină pe cât posibil din stilul tău de viaţă stimulente ca ţigările, cofeina şi substanţele ilegale, astfel încât sistemul tău să fie cât mai calm înainte de începerea procesului. Astfel,

rişti mai puţin să fii copleşit de proces.

Figura 8.1. *Fricţionează-ţi delicat rinichii pentru a favoriza detoxifierea.*

Lumini, arome şi sunet

Pe durata exerciţiului, luminează slab încăperea sau stinge lumina. Dacă îţi face plăcere, utilizează aromaterapia pentru a-ţi menţine relaxarea. Aromele precum lămâiţa şi menta au efect calmant. Tămâia se potriveşte într-o zonă ventilată, însă fumul pe care îl produce te poate distrage dacă te afli într-un spaţiu mic, închis. Nu utiliza sunete pentru a te relaxa, cu excepţia sunetelor domoale din natură. Muzica poate fi relaxantă în alte momente, însă pe durata acestui exerciţiu ar putea îngreuna concentrarea minţii asupra amintirilor pe care încerci să le abordezi.

Dacă eşti instruit în practica taoistă a vindecării cosmice şi în qi nei tsang, poţi pregăti încăperea la fel ca pentru aceste practici, pentru a fi sigur de prezenţa forţelor vindecătoare şi că te afli într-un cerc ocrotit.

Încetineşte ritmul şi relaxează-te

Acordă-ţi suficient timp pentru a te linişti şi a-ţi destinde corpul înainte de a trece la paşii următori. Cu cât

eşti mai calm înainte de a începe procesarea experienţelor trecute, cu atât mai mult spaţiu de procesare vei avea în interior. Dacă eşti pe punctul de a exploda de nervi înainte de a începe, va fi nevoie de foarte puţin pentru a te destabiliza. Relaxarea corpului înainte de a începe îţi creşte şansele de a reuşi să elimini toxinele închise în tine, conectate la tema pe care o abordezi. În cazul în care corpul îţi este încordat, te agăţi de problemă şi-ţi va ieşi mai greu din sistem.

Pentru a intra în starea potrivită pentru lucru, alege mai întâi un loc liniştit în care să stai, unde te simţi confortabil şi nu eşti întrerupt. Asigură-te că nu ai obligaţii sociale programate imediat după exerciţiu. Este posibil ca ulterior să te simţi obosit şi, probabil, te vei simţi mai în formă pentru a te dedica exerciţiului dacă ştii că este singurul lucru pe care îl ai de făcut o vreme lângă alte persoane. Respiră în abdomenul inferior. Respiră lent, lin şi delicat, dar profund. Inspiră şi expiră pe nas. Nu te forţa. Lasă-ţi pur şi simplu abdomenul să se umple şi să se golească de tot, aşa cum face un prunc abia venit pe lume. În timp ce respiri, îţi desfunzi sistemul şi îi transmiţi mesajul că totul este în regulă.

Postura şezând, de început

1. Stai pe marginea unui scaun, cu tălpile pe podea. Astfel, nu pierzi energie prin picioare; poţi trage energie din pământ şi o parte mai mică din corp va fi izolată de energia pământului.

2. Împreunează lejer mâinile în poală. Astfel, nu pierzi energie prin mâini (figura 8.2a).

3. Du uşor vârful limbii pe cerul gurii, în adâncitura din spatele gingiilor (figura 8.2b) şi ţine gura închisă. Astfel, uneşti energetic cele două jumătăţi ale maxilarului şi cele două canale din Orbita Microcosmică. Acum, corpul tău formează un singur mare circuit conectat cu pământul şi cu energia acestuia.

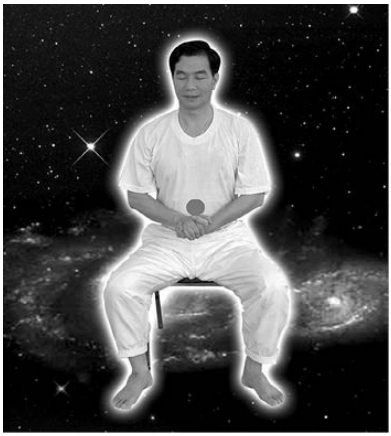

Figura 8.2. *Postura şezând, de început, cu limba pe cerul gurii*

Încălzeşte-ţi *dan-tien*-ul inferior şi rinichii

Pentru a-ţi proteja, a-ţi pregăti şi a-ţi vindeca rinichii, precum şi pentru a opri spirala descendentă de energie, trebuie să ai grijă ca rinichii şi intestinele să fie calde şi moi.

1. Pune mâinile în partea inferioară a abdomenului, ţinând o palmă deasupra celeilalte.
2. Roteşte palmele în spirală: bărbaţii în direcţia acelor de ceasornic şi femeile invers, descriind cercuri mici care se măresc progresiv. Continuă până când îţi simţi abdomenul şi rinichii plăcute, calde şi moi.
3. Roteşte o spirală de energie în *dan-tien*-ul inferior pentru a-l încălzi şi a-l pregăti pentru munca ce urmează.

Dacă vrei o metodă de relaxare mai cuprinzătoare şi mai sistematică, încearcă exerciţiul următor.

Trei minţi în una singură

1. Alege un loc confortabil şi liniştit în care să te aşezi. Stai cu toată talpa pe podea. Respiră delicat, dar adânc, în abdomenul inferior. Surâde asemenea Mona Lisei. Ridică puţin colţurile gurii şi ale ochilor.

2. Atinge-ţi uşor mijlocul frunţii (nu între sprâncene) cu vârfurile degetelor. Surâde, respiră şi concentrează-te asupra punctului în care se află degetele. Lasă această senzaţie să crească, să se extindă, ori să se concentreze. Degetele tale ating prima minte, Centrul Fericirii.

3. Apoi du lent degetele în jos, spre centrul feţei, urmărindu-le cu mintea. Astfel, degetele poartă cu ele o parte din energia din prima minte. Trece-ţi degetele peste nas, buze şi bărbie.

4. Du-le în jos, de-a lungul gâtului, apoi la stânga şi mai jos, spre inimă. Ţine vârfurile degetelor aici câteva clipe, în timp ce surâzi, respiri şi te concentrezi asupra inimii. Astfel, amesteci energia din prima minte cu energia din a doua minte, sacul din jurul inimii, Centrul Păcii (figura 8.3). Simte-ţi inima caldă şi înmuindu-se. Numim acest lucru „topirea gheţii”.

5. Acum, du degetele de la inimă spre linia mediană a corpului. Apoi du lent degetele în jos, de-a lungul corpului, urmărindu-le din nou cu mintea. Continuă să surâzi şi să respiri pe măsură ce înaintezi. Opreşte-te când ajungi cu degetele la aproximativ 4 cm sub ombilic. Aici se află a treia minte, Centrul Controlului. Acum amesteci energia din primele două minţi cu cea de-a treia minte.

6. Du mâinile, ţinând o palmă peste alta, deasupra celei de-a treia minţi. Surâde, respiră şi gândeşte-te la locul în care se găsesc mâinile tale. Lasă senzaţia să se răspândească. Observă că mâinile ţi se încălzesc repede.

Figura 8.3. *Trei minţi*

Stabilirea unor limite sănătoase pentru tratamentul tău

De regulă, o oră sau o oră şi jumătate este durata maximă de procesare recomandată unei persoane pentru o singură şedinţă. Nu uita că, dacă exersezi singur, te poţi opri oricând vrei, deci şedinţa de tratament poate dura şi numai zece minute dacă doar atât timp sau energie ai. Dar nu uita să rosteşti sunetul vindecător adecvat la sfârşitul sesiunii, ca să poţi încheia exerciţiul simţindu-te cât mai calm. Dacă foloseşti mişcări oculare în tratament, iar ochii te dor sau obosesc de la mişcări, închide ochii şi fricţionează delicat deasupra şi în jurul globilor oculari între seturile de tratament. Nu te obosi prea tare. Chiar dacă intenţiile tale de a te elibera de problemă sunt bune, este important să-ţi respecţi limitele. Altminteri, te poţi epuiza şi vei simţi că nu mai vrei să continui o lungă perioadă, poate mai lungă decât dacă ai fi abordat problema într-un ritm pe care să-l poţi susţine.

Înainte de a trece la următoarea parte a corpului, asigură-te că nu mai apare niciun sentiment negativ atunci când te gândeşti la imaginea de început. Dacă după procesare simţi mişcarea energiei, dar sentimentul nu este negativ, e bine. Poţi trece la următoarea activitate.

Dacă după încercări repetate nu poţi elimina complet sentimentele negative, probabil trebuie să cauţi în minte un eveniment anterior sau diferit, dar legat de primul, pe care să-l procesezi după ce faci tot ce poţi pentru a-l trata pe cel asupra căruia te concentrezi în prezent. Uneori, amintirile unor evenimente legate între ele par să fie stocate în locuri sau în moduri diferite, aşa că trebuie să le tratezi separat.

Lucruri de luat în considerare înainte de a începe procesarea problemei

Nu toată lumea se simte bine când efectuează mişcări oculare. Dacă le poţi efectua, dar constaţi că te dor ochii la începutul exerciţiului sau periodic pe parcursul tratamentului, din când în când te poţi opri ca să închizi ochii şi să fricţionezi uşor globii oculari pentru a destinde muşchii care fac mişcările oculare. Dacă nu le poţi efectua din cauza ameţelii sau a altor afecţiuni, pune palmele, una deasupra celeilalte, pe fiecare parte a corpului şi mişcă-le în direcţiile în care ai fi mişcat ochii. Nu trebuie să-ţi apeşi mâinile pe corp, însă trebuie să-l atingi. Cei instruiţi în vindecarea cosmică taoistă pot încerca să rotească energia în spirală, fără a atinge corpul. Dacă poţi, mişcă ochii şi palmele împreună. Astfel, te poţi concentra din două unghiuri senzoriale asupra materialului pe care încerci să-l neutralizezi.

Nu uita că fiecare individ are reacţii unice la acest exerciţiu. Se poate ca în timpul procesării să nu observi nimic deosebit. Asta nu înseamnă că exerciţiul nu funcţionează. Nu fi surprins dacă, în timp ce-l efectuezi, apar şi alte probleme. Noile probleme pot fi legate clar de punctul de plecare sau pot să nu aibă, aparent, nicio legătură. Tot ce se iveşte pe parcurs este procesat, aşa că bucură-te că apare.

Uneori, vei observa că imaginea asupra căreia te-ai concentrat la început se înceţoşează sau se estompează cu timpul. Acesta este un semn bun.

De asemenea, nu te îngrijora dacă nu poţi să menţii imaginea de început sau dacă nu te poţi concentra

încontinuu asupra părţii corpului şi asupra punctului de plecare. Concentrarea la început este importantă pentru a pregăti terenul pentru vindecare, însă odată ce începi mişcările mâinilor sau ale ochilor procesul decurge de la sine. Nu-l opri.

Mişcările ochilor şi ale mâinilor pot părea dificile la început. Pe lângă faptul că acest proces este nou pentru tine, mişcările sunt dificile fiindcă problema este încă întunecată, densă şi grea. Pe măsură ce lucrezi pe problema aleasă, o vei simţi mai clară, mai uşoară şi mai moale, iar astfel, mişcările mâinilor şi ale ochilor vor deveni mai simple.

În sfârşit, nu te concentra prea mult asupra numărului de seturi sau de repetiţii ale fiecărei părţi a exerciţiului. Dacă te axezi prea mult pe numărat, îţi scade capacitatea de a te concentra asupra problemei şi astfel ai putea limita beneficiile exerciţiului. Numărul exact al mişcărilor nu este crucial pentru succesul sau pentru eşecul acestei metode. Gândeşte-te, de exemplu, că ai încerca să mişti mâna în apa dintr-o chiuvetă. De câte ori trebuie să o treci prin apă înainte şi înapoi înainte ca aceasta să se mişte singură? Nu există un număr exact sau magic pentru aşa ceva. Acelaşi tip de gândire se aplică şi atunci când roteşti ochii şi mâinile în spirală. Aşa că, mai ales în timpul primelor exersări, încearcă să nu te concentrezi prea mult asupra detaliilor tehnice. Lasă pur şi simplu exerciţiul să curgă.

Procesarea în Centrul Fericirii

Atunci când faci acest exerciţiu de reciclare emoţională taoistă, ochii se mişcă la stânga şi la dreapta şi în spirală, în sincronie cu mişcările în spirală ale mâinilor. În timp ce mişti ochii şi roteşti mâinile în spirală, este important să-ţi laşi mintea şi corpul să facă ce vor, fără a încerca să-ţi dirijezi reacţiile spre ceva ce are sens pentru tine. Nu contează nici măcar dacă reacţiile sau amintirile declanşate de exerciţiu sunt exacte. Ai încredere că mintea şi corpul tău ştiu cum să gestioneze cel mai bine situaţia.

Fii atent la ce gândeşti, la ce simţi, la ce îţi imaginezi

sau la ce percepi în corp pe măsură ce continui exerciţiul. Dacă nu observi nimic sau dacă ameţeşti, probabil că faci spiralele prea rapid.

După fiecare serie de mişcări oculare, fă pauză, până te simţi suficient de calm pentru a continua, însă nu-ţi lăsa mintea să hoinărească prea departe de ce ai trăit în timpul mişcărilor oculare pe care tocmai le-ai încheiat.

Deschide-te în faţa problemei

1. Respiră în abdomenul inferior. Surâde. Ridică colţurile ochilor şi gurii la fel ca Mona Lisa.

2. Gândeşte-te la aspectul problemei asupra căreia ai ales să te concentrezi pentru a începe. Adu-l în memorie cât de viu poţi. Foloseşte-ţi simţurile interioare pentru a-l vedea, a-l auzi, a-l mirosi, a-l atinge şi a-l gusta.

3. Surâde inimii. Simte energia mişcându-se deasupra capului. Aşa vei şti că cei nouă munţi energetici de deasupra capului sunt deschişi şi conectaţi cu lumina violetă.

Procesează-ţi problema

1. Închide ochii, concentrează-te asupra mijlocului frunţii şi pune-ţi acolo, mintal, ce vrei să procesezi din problemă. Dacă foloseşti mâinile, aşază-le una peste alta, cu palmele orientate spre frunte.

2. Mişcă ochii şi/sau mâinile la stânga şi la dreapta, privind la stânga şi la dreapta în sus, în creier. Efectuează aproximativ 18 seturi. Mişcările ochilor la stânga şi la dreapta, câte o dată în fiecare direcţie, alcătuiesc un set.

3. Ţinând în continuare ochii închişi, roteşte lent în spirală ochii şi/sau mâinile, continuând să te concentrezi asupra problemei în mijlocul frunţii. Fă cercuri mici care se lărgesc, rotind în sens contrar acelor de ceasornic (figura 8.4), adică direcţia este ascendentă la stânga şi descendentă la dreapta. Ideal ar fi să faci 36 de rotiri, dar funcţionează orice multiplu de 9. Mişcă ochii şi/sau mâinile foarte lent. Fiecare rotire a spiralei ar trebui să dureze câteva secunde.

4. Inversează apoi direcţia spiralei, descriind cercuri care se micşorează progresiv (maximum 24 de rotiri).

Funcţionează orice multiplu de 6.

Figura 8.4. *Procesarea problemei în Centrul Fericirii*

5. Odihneşte-te un minut. Ia-ţi mintea de la problemă. Apoi repetă mişcările stânga-dreapta şi în spirală. La începutul fiecărui set te poţi concentra tot asupra punctului iniţial sau asupra gândului, imaginii, sentimentului sau senzaţiei corporale cu care ai încheiat setul anterior.

6. Odihneşte-te. Continuă repetiţiile până când nu mai simţi nicio reacţie negativă în mijlocul frunţii atunci când te concentrezi asupra imaginii, sentimentului sau sunetului de început. Dacă după încheierea unui set de mişcări oculare şi/sau ale mâinilor crezi că este posibil ca problema să se fi neutralizat în frunte, închide ochii şi concentrează-te asupra punctului de plecare. Dacă mintea sau corpul nu au reacţii la punctul de plecare, poţi trece la următoarea zonă corporală de procesat.

7. Verifică dacă mai ai convingeri negative despre tine – ca „Sunt rău”, „Sunt nevrednic” sau „Nu-mi pot lua apărarea” – când te gândeşti la problemă. Dacă mai ai, concentrează-te asupra convingerii respective şi a punctului de plecare de la începutul exerciţiului şi

efectuează mai multe seturi de mişcări la stânga şi la dreapta şi apoi în spirală, la fel ca înainte, până când convingerea nu ţi se mai pare valabilă.

Odată ce sentimentele negative dispar, vei observa probabil că începi să ai automat sentimente pozitive. Acest pas te ajută să te asiguri că problema respectivă nu îţi mai zdruncină încrederea în tine.

Dacă ai prea multe emoţii sau simţi prea multă căldură în creier în timpul exerciţiului, opreşte-te şi emite sunetul plămânilor (sss-s-s-s-s-s) încet. Inspiră lent şi adânc şi emite sunetul în timp ce expiri complet. Apoi aşteaptă. Apoi emite-l din nou. Repetă de câteva ori până când te răcoreşti şi te calmezi. De asemenea, emite sunetul din nou înainte de a trece la următoarea parte a tratamentului.

Activează-ţi şi transformă-ţi Centrul Păcii

Chiar dacă nu percepi supărare, tensiune sau durere în corp după ce transformi energia în Centrul Fericirii, trebuie să duci totuşi exerciţiul până la capăt. În timp ce lucrezi cu organele individuale interne, vei observa probabil că mai multe emoţii negative conectate la problema aleasă s-au stocat în organe, însă nu le vei simţi până când nu te concentrezi corect asupra lor.

1. Concentrează-te asupra aceluiaşi punct de plecare pe care l-ai folosit când ai eliminat emoţia din Centrul Fericirii.

2. Surâde şi concentrează-te asupra inimii. Vizualizeaz-o în corp. Vezi culoarea roşie din jurul inimii. La început, culoarea roşie poate fi întunecată, înceţoşată sau tulbure. Continuând să surâzi şi să te concentrezi asupra inimii, culoarea va deveni de un roşu mai deschis şi mai strălucitor. Întunericul din culoarea roşie este energie toxică. Când surâzi, o transformi în energie sănătoasă, virtuoasă. Transformi graba, nerăbdarea, ura şi cruzimea

în bucurie, fericire şi iubire.

3. Continuă să surâzi în inimă până când culoarea roşie nu se mai deschide sau nu străluceşte şi mai tare (figura 8.5).

4. Pune o palmă deasupra celeilalte şi du-le în dreptul inimii. Gândeşte-te la aspectul problemei alese şi du-l mintal în inimă sau deasupra ei.

5. În timp ce te concentrezi asupra chestiunii din inimă, închide ochii şi mişcă-i lent şi/sau mişcă mâinile dintr-o parte în alta, de la stânga la dreapta, efectuând aproximativ 18 seturi.

Figura 8.5. *Activează-ţi şi transformă-ţi Centrul Păcii.*

6. Ţinând ochii închişi şi continuând să te concentrezi asupra problemei în inimă, roteşte lent ochii şi/sau mâinile în spirală, făcând cercuri mici care se lărgesc progresiv, în sens invers acelor de ceasornic, adică faci mişcări ascendente pe partea stângă şi descendente pe dreapta. Ideal ar fi să faci 36 de rotaţii, dar funcţionează orice multiplu de 9. Mişcă ochii şi/sau mâinile foarte lent.

Fiecare rotaţie a spiralei ar trebui să dureze câteva secunde.

7. Apoi inversează direcţia spiralei, descriind cercuri care se micşorează progresiv, realizând maximum 24 de rotaţii. Funcţionează orice multiplu de 6.

8. Odihneşte-te un minut. Ia-ţi mintea de la problemă. Apoi repetă mişcările stânga-dreapta şi în spirală. La începutul fiecărui set te poţi concentra tot asupra punctului iniţial sau asupra gândului, imaginii, sentimentului sau senzaţiei corporale cu care ai încheiat setul anterior.

9. Odihneşte-te. Continuă repetiţiile până când nu mai simţi nicio reacţie negativă în minte sau în inimă atunci când te concentrezi asupra imaginii, sentimentului sau sunetului de plecare. Dacă după încheierea unui set de mişcări ale ochilor şi/sau mâinilor crezi că este posibil ca problema să se fi neutralizat în inimă, închide ochii şi concentrează-te asupra punctului de plecare. Dacă mintea sau corpul nu au reacţii în acest punct, poţi trece la următoarea zonă corporală de procesat.

10. Verifică dacă mai ai convingeri negative despre tine – ca „Sunt rău”, „Sunt nevrednic” sau „Nu-mi pot lua apărarea” – când te gândeşti la problemă. Dacă mai ai, concentrează-te asupra convingerii respective şi a punctului de plecare de la începutul exerciţiului şi efectuează mai multe seturi de mişcări la stânga şi la dreapta şi apoi în spirală, la fel ca înainte, până când convingerea nu ţi se mai pare valabilă.

Odată ce sentimentele negative dispar, vei observa probabil că începi să ai sentimente pozitive.

Ori de câte ori simţi că devii supărat în timpul exerciţiului, emite sunetul vindecător corespunzător inimii (ho-o-o-o-o-o) pentru a-ţi răcori inima şi a-ţi păstra calmul. Emite-l de câteva ori după încheierea mişcărilor în spirală din acest exerciţiu.

Rupe legătura dintre Centrul Păcii şi Centrul Fericirii

Pe lângă neutralizarea energiei emoţionale a

problemei alese în zona inimii, vrem să ne asigurăm că legăturile rămase între problemă şi inimă sunt eliminate. Să ne gândim din nou la un calculator. Acum vrem să facem ceva similar cu ruperea legăturii dintre hardware (mintea, care controlează accesul la programe) şi software (organele, care procesează şi transformă materialul în forme noi). În cazul de faţă, software-ul este inima.

Întoarce-te la frunte şi încheie exerciţiul concentrându-te din nou asupra Centrului Fericirii. Astfel se elimină legătura dintre creier şi inimă. De obicei, pentru asta este nevoie de un singur set de mişcări ale mâinilor şi/sau ochilor.

Neutralizarea problemei în splină

1. Acum du mâinile în partea stângă, sub coaste. Acolo se află splina. Pune palmele una peste cealaltă, apoi du mâinile în dreptul splinei. Surâde şi concentrează-te asupra splinei. Priveşte înăuntru şi vizualizeaz-o.

2. Vizualizează culoarea galbenă în jurul splinei. În timp ce surâzi splinei, transformi energia toxică în energie virtuoasă. Transformi gândurile negative, gândurile în exces şi grijile în deschidere şi încredere. Faptul că surâzi splinei permite culorii închise şi tulburi din acest organ să devină mai deschisă şi mai strălucitoare.

3. Continuă să surâzi splinei până când culoarea galbenă devine curată (figura 8.6). Apoi, du-ţi cu mintea problema în splină sau deasupra ei.

4. Acum închide ochii, mişcă ochii şi/sau mâinile la stânga şi la dreapta, aproximativ 18 seturi, în timp ce te concentrezi asupra problemei în splină. Odihneşte-te.

Figura 8.6. *Neutralizează problema în splină*.

5. Ţinând ochii închişi, roteşte lent în spirală ochii şi/sau mâinile, continuând să te concentrezi asupra problemei din splină. Fă cercuri mici care se lărgesc progresiv, rotind în sens contrar acelor de ceasornic, ascendent pe stânga şi descendent pe dreapta. Ideal ar fi să faci 36 de rotiri, însă funcţionează orice multiplu de 9. Mişcă ochii şi/sau mâinile foarte lent. Fiecare rotaţie a spiralei ar trebui să dureze câteva secunde.

6. Apoi inversează direcţia spiralei, descriind cercuri care se micşorează progresiv, realizând maximum 24 de rotaţii. Funcţionează orice multiplu de 6.

7. Odihneşte-te un minut. Ia-ţi mintea de la problemă. Apoi repetă mişcările stânga-dreapta şi în spirală. La începutul fiecărui set te poţi concentra tot asupra punctului iniţial sau asupra gândului, imaginii, sentimentului sau senzaţiei corporale cu care ai încheiat setul anterior.

8. Odihneşte-te. Continuă repetiţiile până când nu mai simţi nicio reacţie negativă în splină atunci când te concentrezi asupra imaginii, sentimentului sau sunetului de plecare. Dacă după încheierea unui set de mişcări ale

ochilor şi/sau mâinilor crezi că este posibil ca problema să se fi neutralizat în splină, închide ochii şi concentrează-te asupra punctului de plecare. Dacă mintea sau corpul nu au reacţii aici, poţi trece la următoarea zonă corporală de procesat.

9. Verifică dacă mai ai convingeri negative despre tine – ca „Sunt rău”, „Sunt nevrednic” sau „Nu-mi pot lua apărarea” – când te gândeşti la problemă. Dacă mai ai, concentrează-te asupra convingerii respective şi a punctului de plecare de la începutul exerciţiului şi efectuează mai multe seturi de mişcări la stânga şi la dreapta şi apoi în spirală, la fel ca înainte, până când convingerea nu ţi se mai pare valabilă.

Odată ce sentimentele negative dispar, vei observa probabil că începi să ai sentimente pozitive.

Foloseşte sunetul vindecător corespunzător splinei (hu-u-u-u-u-u) pentru a o calma şi a o răci în timp ce lucrezi pe ea. Emite sunetul inimii de câteva ori după încheierea mişcărilor în spirală din acest exerciţiu înainte să treci la următorul.

Rupe legătura dintre Centrul Fericirii şi splină

Acum revino asupra frunţii şi foloseşte mişcările la stânga şi la dreapta şi cele în spirală pentru a elimina eventualele reacţii apărute de când ai început să lucrezi cu splina. Astfel, rupi legătura dintre splină şi creier corespunzătoare acestei probleme.

Transformarea problemei la nivelul plămânilor

1. Du o palmă în dreptul fiecărui plămân. Surâde plămânilor. Priveşte în corp şi vizualizează plămânii. Vizualizează culoarea albă în jurul plămânilor. Nu te alarma dacă albul are un aspect întunecat, înceţoşat sau tulbure. Aceste nuanţe sunt doar energie toxică pe care o poţi transforma în energie virtuoasă. Surâzând plămânilor, vei reuşi să transformi toxinele şi să preschimbi emoţiile toxice ca mâhnirea, tristeţea, pierderea şi depresia în virtuţile curajului şi echităţii (figura 8.7).

Figura 8.7. *Transformă problema la nivelul plămânilor*.

2. După ce transformi cât mai mult din această energie cu puterea energiei surâzătoare concentrate, axează-te pe aspectul problemei alese şi du-l mintal înăuntrul sau deasupra unuia dintre plămâni.

3. Închide ochii, mişcă ochii şi/sau mâinile la stânga şi la dreapta; fă aproximativ 18 seturi.

4. Tot cu ochii închişi şi continuând să te concentrezi asupra problemei în plămâni, roteşte lent, în spirală ochii şi/sau mâinile, făcând cercuri mici care se lărgesc progresiv, în sens contrar acelor de ceasornic, ascendent pe partea stângă şi descendent pe partea dreaptă. Ideal ar fi să efectuezi 36 de rotaţii, însă funcţionează orice multiplu de 9. Mişcă ochii şi/sau mâinile foarte lent. Fiecare rotaţie a spiralei ar trebui să dureze câteva secunde.

5. Apoi inversează sensul spiralei, făcând cercuri ce se reduc progresiv, efectuând maximum 24 de rotaţii. Funcţionează orice multiplu de 6.

6. Odihneşte-te un minut. Ia-ţi mintea de la problemă. Apoi repetă mişcările stânga-dreapta şi în spirală. La începutul fiecărui set te poţi concentra tot asupra punctului iniţial sau asupra gândului, imaginii, sentimentului sau senzaţiei corporale cu care ai încheiat setul anterior.

7. Odihneşte-te. Continuă repetiţiile până când nu mai simţi nicio reacţie negativă în plămânul în care ai plasat problema atunci când te concentrezi asupra imaginii, sentimentului sau sunetului de plecare. Dacă după încheierea unui set de mişcări ale ochilor şi/sau mâinilor crezi că este posibil ca problema să se fi neutralizat în plămâni, închide ochii şi concentrează-te asupra punctului de plecare în exerciţiu. Dacă mintea sau corpul nu au reacţii în acest punct, poţi trece la următoarea zonă corporală de procesat.

8. Verifică dacă mai ai convingeri negative despre tine – ca „Sunt rău”, „Sunt nevrednic” sau „Nu-mi pot lua apărarea” – când te gândeşti la problemă. Dacă mai ai, concentrează-te asupra convingerii respective şi a punctului de plecare de la începutul exerciţiului şi efectuează mai multe seturi de mişcări la stânga şi la dreapta şi apoi în spirală, la fel ca înainte, până când convingerea nu ţi se mai pare valabilă.

Odată ce sentimentele negative dispar, vei observa probabil că începi să ai sentimente pozitive.

Pentru a-ţi menţine plămânii reci şi pentru a-ţi păstra calmul, în timpul exerciţiului emite sunetul vindecător corespunzător plămânilor (sss-s-s-s-s-s), între seturile de mişcări în spirală. Emite sunetul de cel puţin câteva ori la finalul acestei secţiuni înainte de a trece la următoarea.

Rupe legătura dintre Centrul Fericirii şi plămâni

Revino încă o dată asupra frunţii şi elimină problema din această zonă, aşa cum ai făcut şi anterior. Astfel, rupi legătura dintre creier şi plămâni aferentă problemei.

Eliminarea emoţiilor negative din rinichi

1. Surâde şi concentrează-te asupra rinichilor. Du o palmă pe fiecare rinichi pentru a stabili un contact cu ei. Priveşte rinichii în interiorul corpului. Vizualizează o culoare albastră în jurul rinichilor. Este posibil ca la început culoarea albastră să nu fie deschisă şi strălucitoare, dar se va lumina pe măsură ce surâzi rinichilor.

2. După ce culoarea s-a luminat prin puterea surâsului interior, concentrează-te asupra aspectului pe care l-ai ales din problemă şi du-l mintal în/pe unul dintre rinichi (vezi figura 8.8).

3. Închide ochii, mişcă ochii şi/sau mâinile la stânga şi la dreapta, efectuând aproximativ 18 seturi, în timp ce priveşti în interiorul rinichiului la partea din problema aleasă.

4. Menţine ochii închişi. Roteşte lent în spirală ochii şi/sau mâinile, continuând să te concentrezi asupra problemei din rinichi. Fă cercuri mici care se lărgesc progresiv, rotind în sens contrar acelor de ceasornic, ascendent pe partea stângă a corpului şi descendent pe partea dreaptă. Ideal ar fi să faci 36 de rotaţii, însă funcţionează orice multiplu de 9. Mişcă ochii şi/sau mâinile foarte lent. Fiecare rotaţie a spiralei ar trebui să dureze câteva secunde.

Figura 8.8. *Elimină emoţiile negative din rinichi.*

5. Apoi inversează sensul spiralei, făcând cercuri care se micşorează progresiv, efectuând maximum 24 de rotaţii. Funcţionează orice multiplu de 6.

6. Odihneşte-te un minut. Ia-ţi mintea de la problemă. Apoi repetă mişcările stânga-dreapta şi în spirală. La începutul fiecărui set te poţi concentra tot asupra punctului iniţial sau asupra gândului, imaginii, sentimentului sau senzaţiei corporale cu care ai încheiat setul anterior.

7. Odihneşte-te. Continuă repetiţiile până când nu mai simţi nicio reacţie negativă în minte sau în rinichiul unde ai plasat problema atunci când te concentrezi asupra imaginii, sentimentului sau sunetului de plecare. Dacă după încheierea unui set de mişcări ale ochilor şi/sau mâinilor crezi că este posibil ca problema să se fi neutralizat în rinichi, închide ochii şi concentrează-te asupra punctului de plecare. Dacă mintea sau corpul nu au reacţii în acest punct, poţi trece la următoarea zonă

corporală de procesat.

8. Verifică dacă mai ai convingeri negative despre tine – ca „Sunt rău”, „Sunt nevrednic” sau „Nu-mi pot lua apărarea” – când te gândeşti la problemă. Dacă mai ai, concentrează-te asupra convingerii respective şi a punctului de plecare de la începutul exerciţiului şi efectuează mai multe seturi de mişcări la stânga şi la dreapta şi apoi în spirală, la fel ca înainte, până când convingerea nu ţi se mai pare valabilă.

Odată ce sentimentele negative dispar, vei observa probabil că începi să ai sentimente pozitive.

Îţi vei menţine calmul şi rinichii reci pe durata procesării în acest exerciţiu emiţând sunetul vindecător corespunzător rinichilor (ciu-u-u-u-u-u). Emite sunetul de cel puţin câteva ori la finalul exerciţiului.

Rupe legătura dintre rinichi şi Centrul Fericirii

Revino asupra frunţii şi elimină problema din această zonă, la fel cum ai procedat şi anterior. Astfel, rupi legătura dintre creier şi rinichi, conectată la problemă.

Reechilibrarea şi purificarea energiei din organele sexuale

1. Pune o palmă peste cealaltă şi du mâinile în dreptul organelor sexuale. Surâde organelor sexuale. Vizualizează-le înconjurate de o culoare roz. Culoarea roz va deveni tot mai deschisă şi mai strălucitoare pe măsură ce surâzi organelor, deoarece toxinele se transformă în virtuţile emanate de acestea. Astfel, anumite traume pot fi transformate, iar vitalitatea generală refăcută.

2. Odată ce culoarea roz a devenit cât se poate de deschisă şi de strălucitoare datorită surâsului către organele sexuale, poţi duce mintal în ele aspectul ales din problema ta (figura 8.9). Vizualizează-l sau simte-l în interiorul sau deasupra organelor sexuale. Nu te îngrijora dacă problema pe care lucrezi nu este de natură sexuală. Lucrăm în această zonă deoarece dorim să neutralizăm conţinutul emoţional afectat de problemă rămas în

organele sexuale.

Figura 8.9. *Reechilibrarea şi purificarea energiei în organele sexuale.*

3. Acum închide ochii şi mişcă ochii şi/sau mâinile spre stânga şi spre dreapta, efectuând aproximativ 18 seturi. Observă ce se petrece înăuntrul tău.

4. Ţinând în continuare ochii închişi, roteşte lent în spirală ochii şi/sau mâinile, concentrându-te asupra problemei din organele sexuale. Fă cercuri mici care se lărgesc progresiv, rotind în sens contrar acelor de ceasornic, ascendent pe partea stângă a corpului şi descendent pe partea dreaptă. Ideal ar fi să faci 36 de rotiri, însă funcţionează orice multiplu de 9. Mişcă ochii şi/sau mâinile foarte lent. Fiecare rotaţie a spiralei ar trebui să dureze câteva secunde.

5. Apoi inversează sensul spiralei, făcând cercuri ce se reduc progresiv, realizând maximum 24 de rotaţii. Funcţionează orice multiplu de 6.

6. Odihneşte-te un minut. Ia-ţi mintea de la problemă. Apoi repetă mişcările stânga-dreapta şi în spirală. La începutul fiecărui set te poţi concentra tot asupra punctului iniţial sau asupra gândului, imaginii, sentimentului sau senzaţiei corporale cu care ai încheiat

setul anterior.

7. Odihneşte-te. Continuă repetările până când nu mai simţi nicio reacţie negativă în minte sau în organele sexuale când te concentrezi asupra imaginii, sentimentului sau sunetului de plecare. Dacă după încheierea unui set de mişcări ale ochilor şi/sau mâinilor crezi că este posibil ca problema să se fi neutralizat în organele sexuale, închide ochii şi concentrează-te asupra punctului de plecare. Dacă în acest punct nu există reacţii ale minţii sau ale corpului, poţi trece la următoarea zonă corporală de procesat.

8. Verifică dacă mai ai convingeri negative despre tine – ca „Sunt rău”, „Sunt nevrednic” sau „Nu-mi pot lua apărarea” – când te gândeşti la problemă. Dacă mai ai, concentrează-te asupra convingerii respective şi a punctului de plecare de la începutul exerciţiului şi efectuează mai multe seturi de mişcări la stânga şi la dreapta şi apoi în spirală, la fel ca înainte, până când convingerea nu ţi se mai pare valabilă.

Odată ce sentimentele negative dispar, vei observa probabil că începi să ai sentimente pozitive.

Nu există un sunet vindecător special pentru organele sexuale, însă poţi emite sunetul Triplului Arzător (hi-i-i-i-i-i), care acţionează asupra întregului corp, pentru a nu te încălzi şi a nu te tulbura prea tare în timpul exerciţiului. Dacă nu este necesar să-l emiţi în timpul exerciţiului, emite-l cel puţin de câteva ori la final, astfel încât să fii cât mai pregătit pentru a trece mai departe.

Rupe legătura dintre organele sexuale şi Centrul Fericirii

Revino asupra frunţii şi procesează din nou problema în această zonă, la fel cum ai făcut şi anterior în acest exerciţiu. Astfel, rupi legătura dintre organele sexuale şi creier corespunzătoare problemei.

Digerarea şi reciclarea energiei negative în ficat

1. Ficatul este un organ mare, de formă triunghiulară, situat în partea dreaptă a corpului, sub

coaste. Pune palmele una peste alta şi du-le în dreptul ficatului. Surâde ficatului. Vizualizează-l în interiorul corpului. Vizualizează în jurul lui o culoare verde. În timp ce surâzi ficatului, transformi energia toxică din el. Transformi furia, frustrarea, gelozia şi invidia în generozitate şi în bunătate. Surâde ficatului şi priveşte culoarea verde cum devine cât se poate de strălucitoare şi de deschisă (figura 8.10).

2. Concentrează-te asupra aspectului ales din problema ta şi du-l mintal în ficat sau deasupra lui.

3. Acum închide ochii, mişcă ochii şi/sau mâinile spre stânga şi spre dreapta, efectuând aproximativ 18 seturi. Observă ce se petrece.

4. Ţine în continuare ochii închişi şi concentrează-te asupra problemei din ficat, roteşte lent în spirală ochii şi/sau mâinile, făcând cercuri mici care se lărgesc treptat în sens contrar acelor de ceasornic, ascendent pe partea stângă a corpului şi descendent pe partea dreaptă. Ideal ar fi să faci 36 de rotaţii, însă funcţionează orice multiplu de 9. Mişcă ochii şi/sau mâinile foarte lent. Fiecare rotire a spiralei ar trebui să dureze câteva secunde.

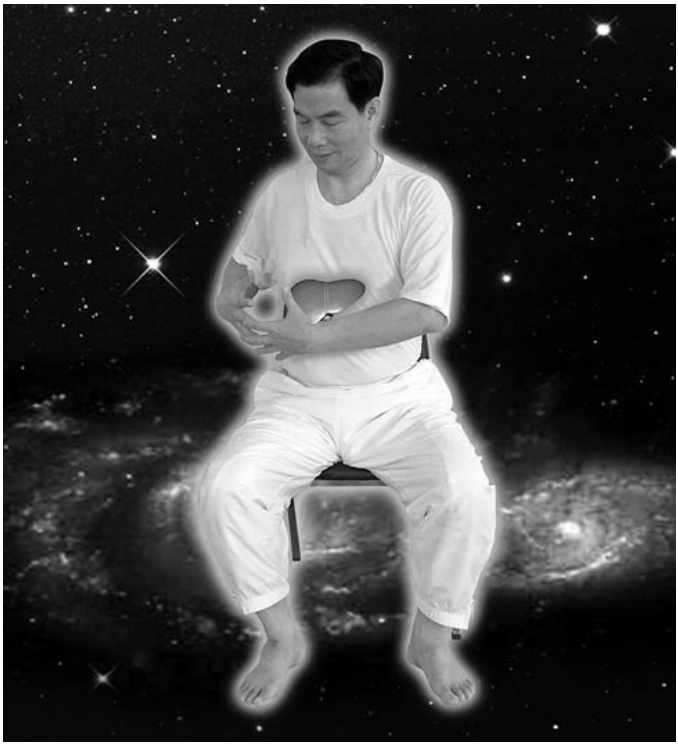

Figura 8.10. *Digeră şi reciclează energia negativă din ficat.*

5. Apoi inversează sensul spiralei, făcând cercuri care se micşorează progresiv, efectuând maximum 24 de rotaţii. Funcţionează orice multiplu de 6.

6. Odihneşte-te un minut. Ia-ţi mintea de la problemă. Apoi repetă mişcările stânga-dreapta şi în spirală. La începutul fiecărui set te poţi concentra tot asupra punctului iniţial sau asupra gândului, imaginii, sentimentului sau senzaţiei corporale cu care ai încheiat setul anterior.

7. Odihneşte-te. Continuă repetiţiile până când nu mai simţi nicio reacţie negativă în minte sau în ficat atunci când te concentrezi asupra imaginii, sentimentului sau sunetului de plecare. Dacă după încheierea unui set de mişcări ale ochilor şi/sau mâinilor crezi că este posibil ca problema să se fi neutralizat în ficat, închide ochii şi

concentrează-te asupra punctului de plecare în exerciţiu. Dacă mintea sau corpul nu au reacţii la acest punct, poţi trece la următoarea zonă corporală de procesat.

8. Verifică dacă mai ai convingeri negative despre tine – ca „Sunt rău”, „Sunt nevrednic” sau „Nu-mi pot lua apărarea” – când te gândeşti la problemă. Dacă mai ai, concentrează-te asupra convingerii respective şi a punctului de plecare de la începutul exerciţiului şi efectuează mai multe seturi de mişcări la stânga şi la dreapta şi apoi în spirală, la fel ca înainte, până când convingerea nu ţi se mai pare valabilă.

Odată ce sentimentele negative dispar, vei observa probabil că începi să ai sentimente pozitive.

Emite sunetul vindecător corespunzător ficatului (ş-ş-ş-ş-ş-ş) de câteva ori la sfârşitul exerciţiului, după ce închei mişcările în spirală. De asemenea, îl poţi emite pe parcursul exerciţiului dacă devii prea tulburat.

Rupe legătura dintre ficat şi Centrul Fericirii

Revino asupra frunţii şi şterge, reciclează şi transformă din nou în această zonă, la fel cum ai procedat anterior. Astfel, rupi legătura dintre creier şi ficat corespunzătoare problemei pe care ai tratat-o.

Curăţă restul corpului

1. Acum gândeşte-te la problema pe care o tratezi şi verifică-ţi întregul corp. Oriunde simţi încă ceva negativ, du palmele deasupra punctului respectiv şi elimină energia nedigerată, aşa cum ai procedat cu toate organele.

2. După neutralizarea punctului ce reacţionează în continuare la problemă, gândeşte-te din nou la aceasta şi verifică încă o dată corpul pentru a vedea dacă o nouă zonă reacţionează la ea.

3. Dacă percepi o zonă de disconfort, du palmele deasupra locului respectiv şi elimină energia nedigerată, la fel cum ai procedat pentru toate organele.

4. Parcurge aceşti paşi până când nu mai simţi nicio zonă tensionată, neplăcută sau dureroasă atunci când te

gândeşti la problemă. Dacă faci exerciţiul cu mâinile, este posibil să ai nevoie de o persoană care să le rotească în spirală în locul tău în cazul în care disconfortul se mută în partea din spate a corpului, în zone la care nu poţi ajunge. Încearcă să pui palmele pe sacrum şi pe ceafă, chiar dacă nu simţi niciun fel de disconfort acolo. Aceste zone tind să stocheze emoţii legate de evenimente din trecut.

Orbita Microcosmică

1. Foloseşte meditaţia Orbitei Microcosmice descrisă în capitolul 7 pentru a circula energia transformată (vezi figura 8.11). Trimite energia de-a lungul orbitei pentru a hrăni toate canelele şi a răspândi vindecarea în tot corpul.

2. Pentru a te energiza, dirijează energia în sus pe partea din spate a corpului şi în jos pe partea din faţă; dacă eşti obosit, dirijeaz-o în sens invers.

3. Pentru a te relaxa, vizualizează un 8 vertical între jumătatea superioară şi cea inferioară a corpului tău, pentru a te conecta cu eternitatea, iar pentru a te conecta cu infinitul vizualizează un 8 orizontal, pornind din centrul corpului. Nu face nimic altceva decât să-ţi concentrezi mintea şi să mişti energia lent de-a lungul traseului ales.

Figura 8.11. *Poţi folosi Orbita Microcosmică pentru a dirija în tot corpul energia sănătoasă pe care ai creat-o şi pentru a te conecta cu energia din jurul tău.*

Roteşte în spirală pentru a transforma şi a stoca energia virtuoasă în Centrul Controlului

1. Du palmele deasupra *dan-tien*-ului inferior, la aproximativ 4 cm mai jos de ombilic (figura 8.12).

2. *Bărbaţi*: Acoperă ombilicul cu ambele palme, cu stânga deasupra dreptei. Masează făcând o mişcare în spirală în jos, spre dreapta (în sensul acelor de ceasornic), de 36 de ori (figura 8.13).

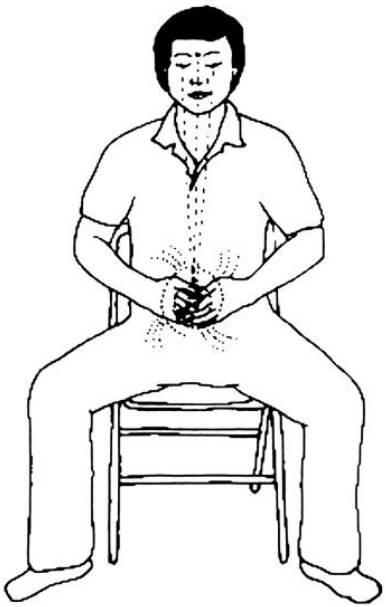

Figura 8.12. *Colectarea şi stocarea energiei*

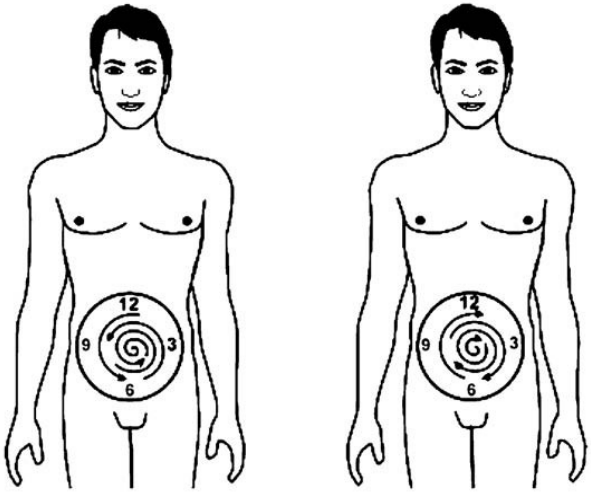

Bărbaţii colectează energia rotind o spirală de la ombilic spre exterior de 36 de ori în sensul acelor de ceasornic.

Apoi rotesc o spirală spre interior de 24 de ori în sens contrar acelor de ceasornic, încheind la ombilic.

Figura 8.13. *Cum colectează bărbaţii energia*

Femei: Acoperă ombilicul cu ambele palme, cu dreapta deasupra stângii. Masează făcând o mişcare în spirală în jos, spre stânga (în sens contrar acelor de ceasornic), de 36 de ori (figura 8.14).

Bărbaţi şi femei: Inversează sensul şi roteşte înapoi spre ombilic în spirală de 24 de ori. (Bărbaţii rotesc spirala în sens contrar acelor de ceasornic; femeile rotesc spirala în sensul acelor de ceasornic). Cu fiecare cerc, apropie-te de ombilic.

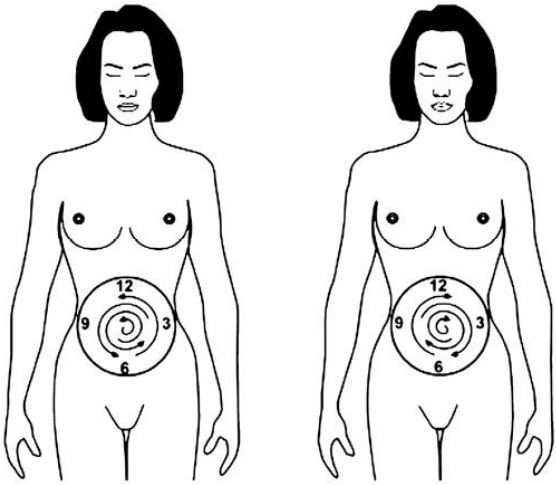

Femeile colectează energia rotind o spirală de la ombilic spre exterior de 36 de ori în sens contrar acelor de ceasornic.

Apoi rotesc o spirală spre interior de 24 de ori în sensul acelor de ceasornic, încheind la ombilic.

Figura 8.14. *Cum colectează femeile energia*

Odihneşte-te şi refă-ţi forţele

După ce ai încheiat exerciţiul sau după ce ai terminat cât poţi face într-o singură zi, nu te agita în restul zilei. Este posibil ca exerciţile să te epuizeze. Te vei simţi bine a doua zi dacă te odihneşti cum trebuie. Poţi continua să

foloseşti Orbita Microcosmică pentru a facilita reechilibrarea energiei.

9
Cum îi ajutăm pe alţii

Dacă finalizezi instructajul şi obţii un atestat în această tehnică, poţi urma aceleaşi proceduri pentru a-i îndruma pe alţii să facă paşii spre vindecare. Respectă întru totul procedurile. Nu sări peste niciun pas. Toţi sunt importanţi.

Practicile qi gong Tao Universal au fost rafinate şi modificate de-a lungul a mii de ani. Nu este nimic greşit în a experimenta noi modalităţi de a face anumite lucruri, cu condiţia ca experimentul să se desfăşoare într-un mod responsabil. Dacă vrei să modifici exerciţiile, discută mai întâi cu persoana sau cu persoanele care te-au instruit. Comunică-le clienţilor că vrei să încerci ceva nou cu ei, dar numai dacă îşi dau consimţământul formal în acest sens.

În continuare facem o serie de recomandări de care trebuie să ţii cont dacă intenţionezi să-i ajuţi pe alţii cu această abordare.

Vindecă-te mai întâi pe tine

Odată ce îşi dau seama cum pot vindeca, mulţi oameni vor să-i ajute pe alţii. Totuşi, pentru a ajuta pe cineva cât mai eficient, este important ca cei care acordă ajutor să se vindece mai întâi pe ei înşişi. Unul dintre motive ar fi faptul că energia celui care ajută va afecta persoana supusă procedurii. Dacă în cel care ajută există energie toxică, ea va afecta câmpul din jurul persoanei pe care încearcă să o vindece.

Un alt motiv ar fi acela că problemele nerezolvate ale celui care ajută i-ar putea afecta negativ perspectiva asupra modului în care trebuie să se vindece suferindul şi l-ar putea face să ofere îndrumare nepotrivită. De exemplu, dacă cineva care are probleme nerezolvate legate de abuz încearcă să ajute pe altcineva care încearcă să se vindece de acelaşi tip de probleme, este posibil ca cel

dintâi să aibă o viziune diferită asupra iertării decât cineva fără un asemenea istoric sau răni emoţionale. Acest fapt l-ar putea face pe cel care ajută să îndepărteze persoana de iertare sau să pună întregul proces de vindecare sub semnul întrebării.

Lasă-ţi mândria personală deoparte

Oricine încearcă să ofere îndrumare altora în acest proces trebuie să se asigure că o face din motivele corecte. Dacă ghidul vrea să-l impresioneze pe client cu cât de deştept sau de puternic este, va ascunde faptul că puterea acestei abordări stă în proces, nu în persoană. De asemenea, în acest caz este afectat câmpul energetic ce înconjoară persoana care încearcă să vindece şi, în consecinţă, procesul de vindecare poate fi împiedicat.

Alege-ţi cu grijă cuvintele

Un aspect important al tratării eficiente a reziduurilor energetice din trecutul nostru constă în a înţelege cum ajungem în cercuri vicioase şi în situaţii paradoxale. Totuşi, dispoziţia şi capacitatea oamenilor de a recunoaşte contribuţia acestor factori la starea lor variază. Prin urmare, în calitate de îndrumător, este important să-ţi formulezi observaţiile, teoriile şi sugestiile ca pe nişte propuneri.

În primul rând, chiar dacă cineva pare că ţi-a cerut părerea în legătură cu propria situaţie, este util să întrebi dacă-i poţi oferi feedback înainte de a-l rosti. Când ţi se răspunde „nu”, respectă răspunsul. Dovedeşte prin comportamentul tău că intenţionezi să ajuţi, şi nu să arăţi câtă dreptate ai. Dacă ţi se răspunde „da”, atunci interlocutorul tău va fi mai deschis, indiferent ce ai de spus, în virtutea faptului că răspunsul lui a făcut loc feedbackului. Cu alte cuvinte, dacă eşti de acord să primeşti feedback, îl accepţi mai uşor.

De asemenea, este important să laşi loc îndoielilor. Chiar dacă eşti convins că ai dreptate, asta nu înseamnă că şi ai. În plus, receptorului îi va fi mai uşor să-ţi ia în considerare feedbackul dacă îl oferi ca pe o sugestie. Feedbackul nu sună ca o acuzaţie, ci ca o simplă

observaţie supusă luării în considerare. Dacă începi feedbackul cu formule ca „S-ar părea că…” „Se zice că…” şi „Mă întreb dacă…”, va suna ca o invitaţie la discuţie, şi nu ca o afirmaţie ce nu poate fi contestată. Nu uita că nu este obligatoriu ca ceea ce a funcţionat în cazul tău să funcţioneze şi în cazul altcuiva.

Pregăteşte-te pentru posibilitatea ca în primele şedinţe cu persoanele care vin la tine pentru ajutor doar să discutaţi. Nu poţi fi sigur că toţi cei pe care îi întâlneşti vor fi gata să se încreadă suficient de mult în procesul de tratament pentru a-l începe imediat.

Întrebări deschise

Pentru a-i ajuta pe oameni să aleagă problema şi aspectele problemei asupra cărora să se concentreze în exerciţiu, este util să folosim întrebări deschise. Întrebările închise sunt cele de tipul la care se răspunde uşor cu „da” sau „nu”. Exemple de întrebări închise sunt „Vrei să te concentrezi asupra copilăriei?” sau „Tatăl tău ţi-a făcut asta?”. După cum poţi ghici probabil, acest tip de întrebări te poate face să te simţi restricţionat în privinţa lucrurilor la care ai voie să te gândeşti şi chiar poate da impresia că faci sugestii, în loc să pui întrebări.

Întrebările deschise sunt cele la care este mai greu de răspuns cu un simplu „da” sau „nu” şi încep în general cu „cine”, „ce”, „când” şi „unde”. „De ce” nu se foloseşte în mod obişnuit, întrucât adesea te face să intri în defensivă. Exemple de întrebări deschise pe care le-ai putea folosi pentru a ajuta pe cineva să aleagă tema asupra căreia să se concentreze în acest exerciţiu sunt:

Care dintre experienţele tale încă te mai supără şi ai vrea să nu te mai deranjeze?

Ce-ţi vine în minte când te gândeşti la acea problemă?

Ce concluzii negative ai tras despre tine din cauza problemei respective?

Cât de mult te afectează (încă) problema când te

gândeşti la ea acum?

În ce parte a corpului simţi o reacţie atunci când te gândeşti la ea?

Abilităţi reflexive

De multe ori, oamenii se tem că vor fi judecaţi sau înţeleşi greşit dacă dezvăluie experienţe negative din trecutul propriu. Utilizarea abilităţilor reflexive te poate ajuta să-i asiguri că îi înţelegi şi că nu le judeci istoricul. Când cineva te întreabă „ştii ce vreau să zic?”, acesta este un indiciu că trebuie să începi să foloseşti acest tip de abilitate de comunicare. Abilităţile reflexive pot fi divizate în trei părţi:

1. Spune cu cuvintele tale ce ţi-a spus interlocutorul.
2. Spune de ce crezi că interlocutorul a adus în discuţie respectivul subiect sau aspect al unui subiect.
3. Întreabă: „Aşa este?”.

De exemplu, o persoană pe care o ajuţi ţi-ar putea spune: „Sunt un idiot pentru că am lăsat să mi se întâmple aşa ceva”. Utilizând abilităţile reflexive, vei rezista tentaţiei de a reacţiona la această afirmaţie şi vei spune, în schimb, ceva de genul: „Te învinovăţeşti deoarece crezi că exista ceva ce ai fi putut face ca să nu se întâmple aşa ceva. Aşa este?”.

Cu ajutorul structurii tripartite a abilităţilor reflexive te asiguri că îi transmiţi interlocutorului mesajul că nu tragi niciun fel de concluzii certe despre el înainte de a vă verifica împreună percepţiile. Nu te descuraja dacă este nevoie să foloseşti de câteva ori abilităţile reflexive înainte ca interlocutorul să afirme că îl înţelegi complet. Faptul că faci încercări sincere dovedeşte că eşti hotărât să înţelegi fără a judeca şi fără a te pripi să tragi concluzii.

Câteva sfaturi privitoare la procedură: verificarea

1. Între seturile de exerciţii, întreabă-ţi clientul ce s-a

întâmplat.

2. Ascultă şi observă dacă clientul suferă de dureri de ochi, dacă devine prea obosit sau prea tulburat.

3. Încurajează-l să-ţi împărtăşească orice disconfort şi ia toate măsurile necesare pentru a face procesul realizabil.

4. Întreabă-ţi periodic clientul dacă vrea să-l îndrumi în legătură cu începerea şi cu încheierea fiecărui tip de mişcare oculară. După o vreme, unele persoane vor să ia singure această decizie.

5. Validează şi normalizează reacţiile clientului în timp ce efectuează procesarea. Liniştеşte-l spunându-i că este firesc să aibă gânduri, imagini, sentimente şi reacţii corporale derutante.

6. Evită să vorbeşti mult pentru a explica reacţiile clientului în timpul tratamentului. Lasă acest tip de discuţie pentru sfârşitul şedinţei. Altfel, poţi ajunge să pierzi timp vorbind şi dând informaţii, în loc să-ţi laşi clientul să se vindece.

Dacă clientul se blochează sau se simte depăşit de situaţie

Dacă clientul se simte depăşit de situaţie pe parcurs, fă o pauză şi îndrumă-l în meditaţiile Surâsului Interior, Orbitei Microcosmice şi celor Şase Sunete Vindecătoare pentru a-l ajuta să se calmeze şi să se stabilizeze.

Dacă după câteva încercări clientul nu se poate detaşa de sentimentele negative legate de chestiunea tratată, atunci ai trei posibilităţi:

1. Să readuci clientul la prima imagine utilizată pentru a accesa problema şi să începeţi din nou procesarea din acel punct.

2. Să te concentrezi asupra senzaţiilor corporale şi să încerci să le procesezi înainte de a reveni la imaginile şi la convingerile legate de problemă.

3. Să oferi un alt mod de a privi situaţia şi să-i ceri clientului să se concentreze asupra lui atunci când începeţi

următoarea rundă de procesare.

Utilizarea altor practici Tao Universal

Conectarea vindecătoare cosmică

Persoanele instruite în vindecarea cosmică taoistă pot aduce energie vitală suplimentară în procesul de vindecare. De asemenea, poţi să loveşti uşor cu degetele sau cu palmele picioarele clientului pentru a facilita procesarea, însă nu uita că energia ta va interacţiona cu cel pe care încerci să-l ajuţi. Energia ta trebuie să fie curată şi puternică înainte de a încerca să ajuţi pe cineva în acest fel. În timp ce aplici loviturile uşoare, dă-i clientului din energia ta prin intermediul palmelor (figura 9.1).

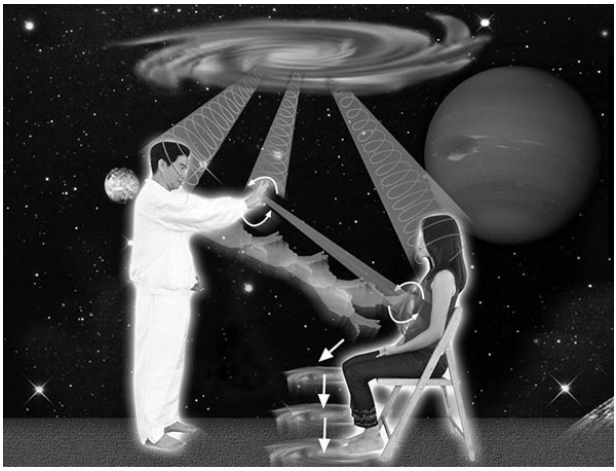

Figura 9.1. *Combinarea reciclării emoţionale taoiste cu vindecarea cosmică taoistă*

Qi nei tsang şi diagnosticarea corpului

Dacă eşti practician atestat de qi nei tsang, abilităţile tale de diagnosticare te pot ajuta în acest tratament. Le poţi utiliza pentru a-ţi ajuta clienţii să-şi dea seama asupra a ce trebuie să se concentreze în ultima parte a exerciţiului, când se elimină reziduurile de energie negativă stocată în corp. Poţi să verifici limba, ochii, pielea, părul, unghiile şi ombilicul clientului. De asemenea,

poţi căuta semne de căldură sau de energie toxică ce emană din corp, poţi să-i iei pulsul la încheietura mâinii şi să verifici celelalte pulsuri ale corpului.

Această tehnică şi qi nei tsang se completează. Poţi alterna cele două metode pentru a obţine maximum de beneficii pentru clienţi. De exemplu, poţi ajuta un client să transforme energia negativă din jurul unei chestiuni, apoi să lucrezi manual pe sistemul său energetic utilizând qi nei tsang, în timp ce clientul se concentrează asupra problemei. Apoi revii la metoda descrisă în cartea de faţă pentru a te asigura că nu mai există emoţii, convingeri sau disconfort fizic reziduale apărute după ce ai aplicat qi nei tsang.

Anexa 1
Aplicaţii pentru afecţiuni specifice

Neglijarea

Poate fi complicat să decizi pe care dintre aspecte să te axezi când problema aleasă are legătură cu neglijarea, deoarece neglijarea presupune absenţa a ceva. O poţi face, totuşi. Încearcă să te concentrezi asupra locului în care s-a petrecut neglijarea. De exemplu, dacă ai impresia că părinţii te-au neglijat, poţi începe vizualizând o încăpere din casa familiei tale.

Hiperactivitatea

Diafragma se află deasupra majorităţii organelor interne. Când suntem stresaţi, acest muşchi tinde să se încordeze şi nu se destinde întotdeauna după ce stresul a trecut. Dacă diafragma rămâne încordată, poate să restricţioneze toate organele interne şi, prin urmare, să-ţi afecteze starea emoţională. Poate duce şi la blocarea unei cantităţi mari de căldură în jumătatea superioară a trunchiului, ceea ce poate agrava hiperactivitatea.

Concentrează-te asupra muşchiului diafragmei după ce ai reechilibrat pe rând toate organele interne.

Adicţiile

1. Identifică persoanele, locurile şi situaţiile (numite

de obicei „factori declanşatori”) care par să te împingă spre utilizarea a ceva ce dă dependenţă. Este posibil ca pe parcurs să iasă la suprafaţă mai mulţi factori declanşatori, fapt ce poate accelera procesul de vindecare. Foloseşte fiecare factor declanşator drept temă distinctă de tratat cu ajutorul exerciţiilor.

2. Dacă ai sentimente de ruşine sau de vinovăţie din cauza unei adicţii, acestea trebuie considerate factori declanşatori specifici.

3. Factorii declanşatori pot fi şi pozitivi. Axează-te pe cele mai plăcute experienţe din trecut legate de adicţia ta, pentru a le anula puterea de a te face să revii la obiceiurile care dau dependenţă.

Fobiile

1. Alcătuieşte o listă cu toate versiunile obiectului sau situaţiei de care îţi este frică. Clasifică-le de la cea mai puţin înspăimântătoare la cea mai înspăimântătoare.

2. Apoi tratează pe rând fiecare versiune cu ajutorul procedurii, începând de la cea mai puţin înspăimântătoare şi lucrând sistematic până la cel mai înspăimântător scenariu.

Durerea

Multe dureri fizice sunt provocate sau agravate de stările emoţionale.

1. Alcătuieşte o listă cu toate situaţiile în care durerea se agravează.

2. Apoi clasifică-le de la cele care provoacă cea mai mică intensificare a durerii până la cea care o înrăutăţeşte cel mai tare.

3. Concentrează-te asupra fiecărei situaţii şi parcurge întreaga procedură, începând cu situaţia care provoacă cea mai mică intensificare a durerii şi procesând sistematic până la situaţia care îţi creează cea mai mare durere.

4. De asemenea, poţi să te concentrezi direct pe zona dureroasă şi să efectuezi procesarea.

Anexa 2
Mărturii

Mă numesc Orlando Canages. Am 54 de ani. Am crescut în El Salvador. Trăiesc de 24 de ani în provincia canadiană Columbia Britanică. Am fugit din El Salvador pentru a scăpa de presiunea de a alege o tabără şi de a mă alătura războiului de 12 ani din ţara mea. Totuşi, după ce m-am mutat în Canada, am constatat că cele întâmplate în jurul meu pe când eram în ţara natală continuau să mă afecteze. Aveam amintiri şi coşmaruri despre război. Uneori reacţionam la zgomotele puternice de parcă urma să fiu atacat. Îmi amintesc că odată mă plimbam pe o stradă şi o maşină a dat un rateu. M-am trântit la pământ. Credeam că cineva trage cu pistolul în mine. Lumea din jur s-a oprit şi mă privea. Am început să consum alcool ca să-mi uit trecutul. La un moment dat ajunsesem să dau gata o sticlă de alcool de 800 de grame în fiecare seară.

Mulţi mi-au sugerat să merg la consiliere psihologică, însă nu voiam. Mulţi dintre prietenii mei făcuseră consiliere pentru aceleaşi probleme; unii se duseseră ani la rând, dar nu păreau să se schimbe în bine. Când Doug mi-a descris reciclarea emoţională taoistă, nu ştiam la ce să mă aştept, însă am constatat repede că această metodă este foarte diferită. Când am început procesarea emoţiilor concentrându-mă asupra frunţii, am simţit că emoţiile dispar repede. După câteva seturi mă simţeam total relaxat. Mă simţeam de parcă urma să merg la culcare. Nu am lucrat decât o jumătate de oră, însă mă simţeam deja mult mai bine. Doug m-a învăţat cum să continui să lucrez singur până la următoarea şedinţă. Am încercat de câteva ori şi am reuşit să scap complet de sentimentele legate de acea problemă. Simţeam că problema se îndepărta tot mai mult de mine de fiecare dată când lucram pe ea.

La următoarea şedinţă, Doug mi-a explicat că urma să începem lucrul pe organele interne şi de ce era important să facem asta. Nu ştiam la ce să mă aştept. Am

lucrat pe inimă şi pe splină şi n-am avut cine ştie ce reacţii, în afară de o senzaţie tot mai puternică de pace interioară. Cu lucrul pe plămâni a fost altă poveste. La primul exerciţiu pentru plămâni am avut o reacţie emoţională atât de puternică de tristeţe şi de mâhnire, încât nu o puteam opri să se reverse în afară. Era ca o explozie. Am discutat despre faptul că ceea ce se întâmpla era explicabil, dat fiind că plămânii sunt asociaţi cu mâhnirea şi cu tristeţea. N-a mai fost nevoie decât de două seturi de exerciţii pentru a elimina complet emoţia respectivă. Apoi am trecut la rinichi. Am simţit din nou o reacţie emoţională puternică în timpul procesării, dar nu la fel de intensă ca la plămâni. Doug mi-a explicat că rinichii sunt asociaţi cu frica şi cu neliniştea şi am priceput de ce am avut o altă reacţie tocmai în acea zonă. Sunt foarte uimit de cât de repede şi de bine funcţionează această tehnică. Sunt recunoscător că beneficiez de ea.

Din clipa în care i-am trecut pragul lui Doug Hilton căutând ajutor pentru problemele care mă măcinau, viaţa mi s-a schimbat pentru totdeauna. Am consultat numeroşi profesionişti din toate domeniile ce ţin de sănătatea mintală şi niciodată n-am obţinut rezultatele dobândite după ce m-a consultat Doug. După câteva şedinţe, Doug mi-a sugerat o concepţie şi o metodă foarte diferite pentru a mă ajuta să depăşesc obstacolele care îmi afectaseră serios calitatea vieţii.

Doug a reuşit să-mi explice teoria şi procesul într-un mod cu adevărat interesant şi intrigant. Deşi nu ştiam la ce să mă aştept sau cum ar fi putut să funcţioneze, aveam deja încredere în Doug. Aşa că după câteva întrebări foarte simple Doug a creat un plan pentru punerea în practică a acestui proces uluitor şi l-am început. Procesul a fost foarte simplu şi uşor de realizat. Ne-am concentrat asupra problemei, începând cu inima. Trecând prin diferite organe, puteam simţi diferenţa în ceea ce priveşte impactul asupra corpului meu. În unele organe era foarte

intens, iar în altele mai slab. Unele reacţii au fost surprinzătoare. Utilizarea anterioară a EMDR fusese foarte utilă, însă de această dată straturile parcă dispăreau unul câte unul, iar cu mişcarea circulară a ochilor percepeam parcă eliminarea sentimentelor toxice pe o conductă. Am observat, de asemenea, că nu eram epuizată după fiecare şedinţă, aşa cum mă simţeam după EMDR. Ca să fiu sinceră, a fost atât de uşor, încât în timp ce utilizam tehnica nici nu eram sigură că se întâmplă ceva. Am încheiat şedinţa şi Doug m-a instruit cum să exersez singură, ceea ce mi-a fost de mare ajutor, fiindcă m-am putut ocupa de probleme aşa cum le simţeam sau mi le aminteam. Am plecat plină de speranţă, dar şi cu o oarecare doză de scepticism.

Acum nu mai sunt sceptică! De când fac aceste şedinţe, am remarcat că problemele de durată pe care am lucrat şi sentimentele puternice legate de ele s-au redus aproape la zero. Asta nu înseamnă că m-am simţit amorţită, că am uitat experienţa sau lucrurile învăţate din evenimentele traumatice; toate astea au devenit mai degrabă gânduri pe care le controlez şi la care reflectez. Aceste amintiri nu-mi mai provoacă atacuri de panică, căderi şi incapacitatea de a-mi continua treburile. Singurul lucru care-mi mai umple ochii de lacrimi este recunoştinţa faţă de Doug, fiindcă m-a ajutat şi mi-a arătat cum să mă eliberez din „închisoarea” în care am trăit în fiecare zi din viaţa mea. Oricui caută o abordare nouă şi un avânt nou îi recomand sincer să încerce terapia prin tehnica reciclării emoţionale taoiste.

Dena Esary

Am făcut EMDR cu Doug în trecut şi de aceea credeam că ştiu ce mă aşteaptă când s-a oferit să-mi prezinte reciclarea emoţională taoistă. Experienţa a fost totuşi diferită faţă de ceea ce observasem când făcusem EMDR. De această dată, Doug mi-a dat o explicaţie scurtă şi a lămurit pe parcurs alte aspecte ale modului în care

funcţionează tehnica. Când am făcut EMDR, a existat o explicaţie lungă la început. Nu au fost nici exerciţii preliminare şi niciun set de întrebări la care să răspund înainte. La fel ca EMDR, procesul a avut efect. După ce am terminat, nu am mai simţit niciun fel de emoţie legată de problemă. Totuşi, procesul a fost mai rapid. În total, ne-a luat vreo oră să parcurgem toţi paşii noii tehnici. Când i-am făcut, nu m-am simţit asaltată de o grămadă de alte amintiri sau senzaţii ca atunci când foloseam EMDR, însă celelalte amintiri legate de problemă păreau oricum să se fi rezolvat. La sfârşitul procesului nu m-am simţit obosită, ca atunci când am făcut EMDR. După şedinţă m-am dus direct la muncă şi m-am simţit bine. Singura reacţie observată şi care mi s-a părut neobişnuită a fost că, la un moment dat, am transpirat mult pe spate.

Problema pe care am lucrat este una în desfăşurare. Există încă în viaţa mea. Însă, după ce am tratat-o cu ajutorul tehnicii, nu mă mai simt atât de furioasă când îşi face apariţia. Experienţele pe care le-am tratat folosind reciclarea emoţională taoistă nu au mai revenit după ce am lucrat cu ele. La sfârşitul şedinţei, Doug m-a învăţat cum să aplic singură tehnica. Am reuşit să fac asta deja de câteva ori şi am încredere că o pot aplica şi la alte probleme din viaţa mea.

Tina Wong

Mă numesc Selina Su. N-am mai făcut niciun tip de consiliere înainte. Când Doug mi-a recomandat să încerc reciclarea emoţională taoistă, nu ştiam ce se va întâmpla. Mi-a explicat procesul în câteva minute. Părea să aibă o logică. Mi-a spus să aleg un subiect asupra căruia să mă concentrez, ceva din trecut care mă deranjează încă. Am ales o problemă care mă deranja de câţiva ani. Dintr-un motiv sau altul, problema mă deranja în continuare mult, deşi persoana implicată nu mai este în viaţa mea.

Când am parcurs paşii tehnicii, procesul mi s-a părut lung, dar nu complicat. La sfârşitul orei, problema nu mă

mai deranja deloc. Eram calmă şi aveam energie. În seara aceea m-am dus acasă şi m-am uitat la fotografiile persoanei asupra căreia mă concentrasem când am făcut tratamentul. De-abia dacă m-au mai afectat în vreun fel. Nici măcar nu mă concentrasem asupra respectivelor fotografii în timpul exerciţiului. Doug m-a învăţat cum să aplic singură tehnica şi mi-a sugerat să mă concentrez asupra fotografiilor respective sau asupra oricăror altor aspecte legate de problema pe care lucrasem şi care nu se rezolvaseră complet din prima încercare. Acum ştiu cum să aplic tehnica şi o voi face dacă am nevoie, însă până în momentul de faţă nu mi se pare necesar.

Doug s-a oferit să ne arate mie şi soţului meu o tehnică nouă pentru a scăpa de sentimentele negative legate de lucruri întâmplate în trecut. Am vrut să vedem despre ce este vorba.

Doug ne-a făcut o scurtă introducere în ceea ce urma să facem, apoi am trecut repede la lucru, ocupându-ne de problema pe care o aleseserăm. Am ales aceeaşi problemă deoarece ne supăra pe amândoi. Am început procesarea pe frunte, iar emoţia din jurul problemei respective a dispărut repede. Eu (Miranda) am simţit o uşoară durere de cap. Doug mi-a dat nişte apă şi mi-a explicat că uneori, la început, căldura creată de mişcarea energiei provoacă dureri de cap. Durerea de cap a dispărut. Apoi am lucrat pe inimă, ceea ce mi s-a părut destul de uşor. Amândoi ne-am simţit împăcaţi şi bine după ce am lucrat acea zonă. Când am lucrat pe splină a fost cu totul altă poveste. Amândoi am reacţionat. Doug a explicat că splina poate fi asociată cu grija, cu îngândurarea şi cu gândirea negativă. Eu tind să mă gândesc prea mult, iar Robert tinde să se îngrijoreze, aşa că e explicabil de ce am avut o reacţie mai intensă când am lucrat acolo.

La sfârşitul şedinţei, Doug ne-a învăţat cum să efectuăm singuri exerciţiile pe care ni le arătase. A părut destul de simplu. Vom încerca dacă ne va supăra ceva pe

viitor.

Miranda şi Robert Doig

Bibliografie

Chia, Mantak, *Chi Nei Tsang*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2007.

Chia, Mantak, *Chi Self-Massage*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2006.

Chia, Mantak, *Cosmic Detox*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2011.

Chia, Mantak, *Healing Light of the Tao*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2008 [*Tao. Lumina care vindecă. Practici fundamentale pentru activarea energiei qi*, Editura Polirom, Iaşi, 2016].

Chia, Mantak, *Healing Love through the Tao*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2005.

Chia, Mantak, *The Inner Smile*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2008.

Chia, Mantak, *Sexual Reflexology*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2003.

Chia, Mantak, *The Six Healing Sounds*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2009.

Chia, Mantak, *Tan Tien Chi Kung*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2004.

Chia, Mantak, *Taoist Cosmic Healing*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2003.

Chia, Mantak şi Lee Holden, *Simple Chi Kung*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2011.

Chia, Mantak şi Tao Huang, *The Secret Teachings of the Tao Te Ching*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2005.

Chia, Mantak şi William U. Wei, *Chi Kung for Prostate Health and Sexual Vitality*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2013.

Chia, Mantak şi William U. Wei, *Chi Kung for Women's Health and Sexual Vitality*, Destiny Books, Rochester, Vermont, 2014.

Davis, Ronald D., *The Gift of Dyslexia*, Ability Workshop Press, San Francisco, 1994.

Emoto, Masaru, *The Miracle of Water*, Atria Books, New York, 2007.

Hilton, Doug V., „Polarities, Gestalts and Metapsychology”, teză de masterat, Universitatea Calgary, 1994.

Lerner, Harriet, *The Dance of Deception*, HarperCollins, New York, 1993.

Lipton, Bruce, *The Biology of Belief*, Hay House, Carlsbad, California, 2008.

Miller, Robert, „The Feeling-State Theory of Behavioral and Substance Addictions and the Feeling-State Addiction Protocol”, 2011, www.psychinnovations.com/EMDRSD/Miller_Feeling_State_Addiction. pdf [accesat pe 13 iulie 2013].

Mitchell, Stephen, trad. *Tao Te Ching*, Harper Perennial, New York, 1991.

Pearsal, Paul, *The Heart’s Code*, Random House, New York, 1998.

Schwartz, Gary E. şi William L. Simon, *The Energy Healing Experiments*, Atria Books, New York, 2007.

Siegel, Daniel J., *The Mindful Brain*, W.W. Norton & Company, 2007.

What the Bleep Do We Know?! DVD. Regizat de W. Arntz, B. Chasse şi M. Vicente Fox, Roadside Attractions, Los Angeles, 2004.

Despre autori

Mantak Chia

Mantak Chia a studiat viziunea taoistă asupra vieţii încă din copilărie. Stăpânirea acestor cunoştinţe străvechi, desăvârşită de studierea altor

discipline, a dus la elaborarea sistemului Tao Universal, predat în prezent peste tot în lume.

Mantak Chia s-a născut în 1944 în Thailanda, din părinţi chinezi. La vârsta de şase ani a învăţat de la călugării budişti cum „să liniştească mintea”. În timpul liceului a învăţat box thailandez tradiţional şi în scurt timp a atins un nivel considerabil de măiestrie în aikido, yoga şi tai chi. În perioada studenţiei, în Hong Kong, a început să aprofundeze studiile despre stilul de viaţă taoist, ajungând în cele din urmă să stăpânească diverse discipline ezoterice, sub îndrumarea mai multor maeştri, printre care I Yun, Meugi, Cheng Yao Lun şi Pan Yu. Pentru a înţelege mai bine mecanismele aflate în spatele energiei vindecătoare, a studiat de asemenea anatomia şi ştiinţele medicale occidentale.

Maestrul Chia şi-a predat sistemul de vindecare şi de practici energizante câtorva zeci de mii de studenţi şi a pregătit peste două mii de instructori şi practicieni în toată lumea. A înfiinţat centre de studii taoiste în multe ţări. În iunie 1990 a primit în cadrul Congresului Internaţional de Medicină şi Qi Gong titlul de Maestrul Qi Gong al Anului.

Doug Hilton

Doug Hilton este instructor şi practicant Tao Universal. De asemenea, lucrează ca psihoterapeut într-un cabinet privat din Burnaby, Columbia Britanică, Canada. În cariera sa de peste douăzeci de ani ca terapeut, Doug a lucrat cu copii, cu adolescenţi, cu adulţi şi cu vârstnici cu afecţiuni psihiatrice, traume şi dependenţe. Dacă vrei să afli mai multe despre serviciile lui Doug, vizitează pagina lui web: www.fullcirclehealing.ca.

Sistemul şi centrul de instruire Tao Universal

Sistemul Tao Universal

Scopul ultim al practicii taoiste este transcenderea limitelor fizice prin dezvoltarea sufletului şi spiritului omenesc. Acesta este şi principiul călăuzitor în Tao Universal, un sistem practic de autodezvoltare care le permite oamenilor să-şi desăvârşească evoluţia armonioasă a corpului fizic, a celui mental şi a celui spiritual. Printr-o serie de exerciţii chineze antice de meditaţie şi ale energiei interne, practicantul învaţă cum să-şi sporească energia fizică, să elibereze tensiunea, să-şi amelioreze sănătatea, să practice autoapărarea şi să dobândească abilitatea de a se vindeca pe sine sau pe alţii. În timp ce îşi face o bază solidă pentru sănătate şi bunăstare în corpul fizic, practicantul creează totodată baza pentru dezvoltarea propriului potenţial spiritual, învăţând să utilizeze energiile naturale ale Soarelui, Lunii, Pământului, stelelor şi ale altor forţe din natură.

Practicile Tao Universal derivă din tehnici străvechi înrădăcinate în procesele naturii. Au fost colectate şi integrate într-un sistem coerent şi accesibil pentru bunăstare ce lucrează direct cu forţa vieţii, qi-ul, care circulă prin sistemul de meridiane al corpului.

Maestrul Chia a petrecut ani la rând elaborând şi perfecţionând tehnici de predare a acestor practici tradiţionale pentru studenţi din toată lumea prin intermediul cursurilor, atelierelor, instrucţiei private şi şedinţelor de vindecare, dar şi al cărţilor, înregistrărilor video şi audio. Mai multe informaţii se găsesc pe www.universal-tao.com.

Centrul de instruire Tao Universal

Grădina şi Centrul de instruire Tao din nordul Thailandei sunt casa maestrului Chia şi sediul global al activităţilor Vindecare Universală prin Tao. Acest centru integrat pentru bunăstare, sănătate holistică şi instruire se întinde pe 32 de hectare, înconjurate de dealuri pitoreşti, în apropierea fortăreţei istorice Chiang Mai. Aici sunt grădini cu flori şi plante medicinale ideale pentru meditaţii, pavilioane în aer liber pentru a practica qi gong

şi un centru pentru sănătate şi fitness.

Centrul oferă cursuri pe toată durata anului şi posibilitatea de retragere vara şi iarna. Poate găzdui două sute de practicaţi şi sunt disponibile oferte de grup. Pentru informaţii despre cursurile din toată lumea, cărţi, produse şi alte resurse, vezi datele de mai jos.

Universal Healing Tao Center
274 Moo 7, Luang Nua, Doi Saket, Chiang Mai, 50220 Thailanda
Tel: (66)(53) 495-596 Fax: (66)(53) 495-852
E-mail: universaltao@universal-tao.com
Website: www.universal-tao.com

Pentru informaţii despre sejururi şi despre centrul de sănătate:
Tao Garden Health Spa & Resort
E-mail: info@tao-garden.com, taogarden@hotmail.com
Web: www.tao-garden.com

Index*

Numerele de pagină în *italice* fac trimitere la ilustraţii.

A
a ajunge în punctul cel mai scăzut 83-87
a fi depăşit de situaţie 20, 53, 58
a te lăsa purtat de val 116-118
abilităţi reflexive 206-207
abuz 75
abuz sexual 75
acru 148
activarea şi transformarea Centrului Păcii 182-183, *183*
actualizare 123
acţiuni repetitive 83
acupunctură 16

adaptare 44
agresiune 32
al doilea creier 60-62
alb (culoarea plămânilor) 125, 139
albastru (culoarea rinichilor) 125, 143
alcool 45, 47-48, 79, 93-94
alegerea atentă a cuvintelor 204-205
amar 153
analgezice 79
anxietate 17, 58, 79, 82-83, 105-106
apă 75-78, 116-118
apă (element) 112
armonie 15-16
aroganţă 153
arome 173
asertivitate 32
ataşament 26-27
atitudine 171-172
autodisciplină 20, 48-49, 111
autohipnoză 67
autoritate 89-90
autosuficienţă 54
auz 143
axarea pe viitor 30-31
B
bagaj emoţional 77-78
bani 26, 42, 59
Big Bang (teoria) 112
birocraţie 104
blocaje 85-87, 108-109
bucurie 153
bunătate 143, 148
bunuri 42, 59
bunuri cu defecte 78
burnout 39, 60-61
buze 159
C
cafea 79

calm 143
Canalul Concepţiei 135
Canalul Conducător 135
cancer 105, 119
căutarea sensului 19-34
detaşarea 29-30
procesul firesc al schimbării 29-30
rătăcirea 19-23
recunoştinţa 31
societatea competitivă 26
societatea soluţiilor rapide 24
strategii 32-34
Cei Trei Puri 112
Cele Şase Sunete Vindecătoare 138-168
al ficatului 148-152, *149-152*
al inimii 153-158, *154-158*
al plămânilor 138-143, *140-143*
al rinichilor 143-148, *145-147*
al splinei 158-163, *160-163*
al Triplului Arzător 164-168, *165-168*
Centrul Controlului 200-202, *200*
Centrul Fericirii 179-182
Centrul Păcii 182-185
cercetare 100-101
cercetări calitative 100
cercetări cantitative 100-101
Chia, Mantak 12-15, *18*
ciclu creativ 125
cinci elemente 112
ciu-u-u-u (sunetul vindecător al rinichilor) 144
cocaină 66, 79
codependenţă 87-88
cofeină 44
cogniţii negative 85
comparaţii 76-77
compasiune 106-107, 123-124
compulsii 83
concentrare 110-111

conectarea vindecătoare cosmică 208
conflict 37-39
conştientizare de sine 111
conştientizarea propriului corp 42
control 88
control emoţional 19
convingeri pozitive 122
copii 25
corectitudine 21, 159
corp 98-99, *98*
corp-minte 15-16
credinţe 24
creier 60-62
crimă 22
cruzime 81, 153
cuceriri 42
culori asociate cu organele 125-126, *126*
alb (plămâni) 125, 139
albastru (rinichi) 125, 144
galben (splină) 125, 159
roşu (inimă) 125, 153
verde (ficat) 125, 148
cumpărături 49
cunoaştere 20, 51-52, 96-98, 118-119
cunoaştere universală 118-119
curaj 142
curăţarea corpului 198-202
D
dan-tien-ul inferior 137, 165
Davis, Ronald 66
declanşatori 86, 212
defecaţie 121
degetele mari de la mână 139
dependenţă 12, 17, 22, 46, 66, 105-107, 212
dinamica 87-94
interacţiunea cu trauma 79-87
prăbuşirea 83-87
recuperarea 26-27

secătuirea corpului 80-83
sprijin pentru persoane cu adicţii 106-107
tratarea ciclurilor 94
depresie 17, 58, 79, 81, 105-106
deschidere 159
descurcăreţ 59
desensibilizare 12, 109
detaşare 15-16, 26-27, 29-30, 171
detoxifiere 91-92, 121, 172
devalorizare 29-30
dezbină şi cucereşte 95
deziluzie 21
diagnostic 102-103
digerarea şi reciclarea energiei negative din ficat 195-197, *196*
dislexie 66
dopamină 51-52
dorinţă 35-36
droguri 23, 47
dualitate 115-116
dulce 159
durere 121, 212
durere cronică 99, 105-106, 212
E
echilibru 111, 121
echitate 142
Einstein, Albert 15, 95
eliminarea emoţiilor negative din rinichi 190-192, *191*
EMDR 12-15, 108-109
cum funcţionează 13
etapele 109-110
stabilirea unor conexiuni dinamice 13-14
vezi şi reciclarea emoţională taoistă
Emoto, Masaru 75-78
emoţii negative 81
energie 80-83
energie densă 118-120, *118-120*

energie negativă 79
energie virtuoasă 200-202, *200-202*
eructaţie 171
exces alimentar 51
extreme 27-28
acţiunea împotriva firii 44-47
imaterialul devine material 47-49
stimularea 49-52
şi căutarea fericirii 35-42
trăim prea acaparaţi de simţuri 42-44
F
fast-food 79
feng shui 16
fericire 19, 35-42
ficat 148-152, *149-152*, 195-197
fizică 95-96
fizică cuantică 95-96
fobii 81, 212
foc (element) 112, 159
frică 20, 29, 82, 143
frustrare 21, 101
fumat 24
furie 20, 148
furt 22
G
galben (culoarea splinei) 125, 159
gândire în alb şi negru 56-58
gândire în exces 81
gândire liniară 28, 53-58
gândire negativă 58, 62-63, 81
gânduri 76-77
gânduri obsesive 28, 83
gelozie 81
genetica energiei 93-94
genetică 93-94
„Gică contra” 88-89
glande suprarenale 80
golire 45-46

grabă 36-37, 81, 153
Grădina Tao 13-14
greşeli 28
gură 159
gust 159
H
heroină 79
hi-i-i-i-i-i-i-i (sunetul vindecător al Triplului Arzător) 164
Hilton, Doug 11-15, *18*
hiperactivitate 211
hipnoză 67-68
ho-o-o-o-o-o (sunetul vindecător al inimii) 153
hu-u-u-u-u-u (sunetul vindecător al splinei) 159
I
I Ching 16
iarnă 143
imaterial 47-48, 78
inconştient colectiv 60
inerţie 62
inimă 81, 153-158, *154-158*
instalarea pozitivă 13-14, 110
instinct 61-62, 108
intestinul subţire 153
intestinul gros 138
iubire 118-119
izolare 98
Î
încălzire 38-39
încălzirea *dan-tien*-ului inferior şi a rinichilor 175
încărcare cu emoţiile altora 11-12
încordare 40-41
încredere 29
încredere în sine 85
îngrijorare 21, 81, 159
întrebări deschise 205-206
înţelepciune 59
învăţare dependentă de stare 37-38

J
„joaca cu focul” 90
jocuri de noroc 21-22, 47, 49, 51, 65-66, 79, 90, 93
judecată 84-85, 120
Jung, Carl 60
L
Lao Zi 15-16, 27, 34, 40-42, 57-60, 68-69, 72, 76, 81, 102, 104, 113-114, 117
lectură 21
lemn (element) 113, 148
Lerner, Harriet Goldhor 58
limbă 153
linişte 143
Lipton, Bruce 93
logică 23, 106
lumină violetă 118-120, *118-119*
lumini 173
luptă sau fugi 45
lupte de putere 53-54
exemplul cutiei de şerveţele 54-56
M
manipulare 87-88
mass-media 21-22, 50
material 47-49, 77-78
mărturii 214-218
mâhnire 81, 139
mândrie personală 204
medicină occidentală 16
memorie 14-15
meridiane 117
metal (element) 112, 139
minte 60-62, 98-99, *98*
mişcări în formă de 8 128
mişcări oculare 12-13, 127-129
Mitchell, Stephen 15
modestie 70, 120
muteşte 141
N

narcisism 68-70
narcisişti 101
natură 46, 104, 117
natură umană 44-47
negare 63-65, 89
negarea New Age 64
neglijare 211
„neliniştit, iritabil şi nemulţumit” 92
nerăbdare 81
neutralizarea problemei în splină 185-187, *186*
neutru 159
nicotină 79
nouă (semnificaţia în taoism) 129
O
obiceiuri 24
obiective 28
oboseală 47
observaţie 100
observaţie sistematică 100
Occident 99-100
ochi 148
odihnă 202
onoare 153
Orbita Microcosmică 135-138, *136*, 198-199, *199*
organe armonizarea 123-124
şi emoţiile 81-83, *82*
organe sexuale 80-81, 193-195
Orient 99-100
otravă 80
P
pace interioară 19
Palatul Ovarian 137
Palatul Spermal 137
pancreas 159
pantă alunecoasă 94
parenting 25
partea interioară a braţelor 139
pământ (element) 112, 159

păr alb 121
Pearsall, Paul 124
perfecţionism 28, 70-72
Perna de Jad 137
piatră de împământare 170
picant 139
piept 139
pierdere 81
plămâni 81, 138-142, *140-143*, 188-190
plâns 121
pocnit din degete 13
polarităţi 76-77
practici de vindecare alternative 19
practici fundamentale 130-168
Cele Şase Sunete Vindecătoare 138-168
Orbita Microcosmică 135-138, *136*
Surâsul Interior 131-135, *132-134*
prăbuşire 83-87
pregătire pentru reciclarea emoţională taoistă 170-176, *172*, *174*, *176*
prezent 30-31
primăvară 148
procesarea în Centrul Fericirii 179-182, *181*
procese inconştiente 62-63
programare neurolingvistică 127
programe în 12 paşi 46
psihoterapie 14, 77
Q
qi 15-16
qi gong 15-16, 108-109. *Vezi şi* reciclarea emoţională taoistă qi nei tsang 209
qi originar 137
R
rătăcire 19-23
război 22
reacţie 89
realitate 42, 62-64, 95-101
reciclarea emoţională taoistă 15-16, 108-109

activarea şi transformarea Centrului Păcii 182-185, *183*
alegerea temei 169-170
armonizarea cu propriile organe 123-124
avantajele 121-123
curăţarea restului corpului 198-202
digerarea şi reciclarea energiei negative în ficat 195-197, *196*
eliminarea emoţiilor negative din rinichi 190-192, *191*
lucrurile de luat în considerare în prealabil 178-179
mişcări oculare 127-129, *128*
neutralizarea problemei în splină 185-187, *186*
pregătirea pentru 170-176, *172*, *174*, *176*
procesarea în Centrul Fericirii 179-182, *181*
reechilibrarea şi purificarea energiei din organele sexuale 193-195, *194*
stabilirea unor limite sănătoase 177
şi surâsul 125, *124*
transformarea problemei în plămâni 188-190, *188*
vizualizarea 123
recunoştinţă 31
reechilibrarea şi purificarea energiei din organele sexuale 193-195, *193*
relaxare 16, 40-41, 110-111
religie 19
resentiment 20, 25, 32, 63, 88-90, 101
riduri 121
rinichi 80-81, 143-148, *145-147*, 190-192, *191*
roşu (culoarea inimii) 125, 153
rotire în spirală 127-128
ruminare 28
ruşine 72, 75
S
sacrificiu de sine 45-46
satisfacţie 19
sănătate 19, 68-70
sărat 144

sărăcie 23
scanare corporală 13-15, 110
schimbare (proces) 27-28
Schwartz, Gary E. 112
sedative 79
sentimente 76-77
senzualitate 42-44
servicii guvernamentale 102
sex şi sexualitate 51, 119-120
Siegel, Daniel J. 112
simptome 17, 105-106
simţ olfactiv 139
simţ tactil 13, 139
sinceritate 153
sindrom de sevraj postacut 91-92
sine concret 76-77
sine ideal 76-77
sisteme de apărare 33-34
societate competitivă 26
societate a soluţiilor rapide 24, 79
soluţii 103-106
soluţii ineficiente 101-106
soluţii liniare 103-106
somn 38-39
spirit 98-99, *98*
spiritualitate 96-98, *97*
splină 81, 158-163, *160-163*
sprijin 106-107
sss-s-s-s-s-s (sunetul vindecător al plămânilor) 139
statut 42
Steaua Polară 118
stimă de sine 71
stimă de sine scăzută 71
stimulare senzorială 43-44
stimulente 46-47, 49-50, 79, 85
strategii de coping 37
strănut 121
stres 37

studii de caz 100
succes 28
succes material 31, 42
sunet 173
surâs 125, *124*
Surâsul Interior 131-135, *132-134*
sursă 112-114, *113-114*
Ş
ş-ş-ş-ş-ş-ş-ş (sunetul vindecător al ficatului) 148
ştiinţă 19, 96-98
T
tai chi 16
Tan Tien Chi Kung 62
Tao te qing 15-16, 27, 34, 40-42, 57-60, 68-69, 72, 76, 81, 102, 104, 113-114, 117
Tao Universal 13, 33, 61, 110-111
taoism 15-16, 112-120
tapotare 13
tehnologie 103
tensiune 40
terapeuţi 11-12
terapie cognitiv-comportamentală 77
teroare 23
The Biology of Belief 93
The Dance of Deception 58
The Energy Healing Experiments 112
The Gift of Dyslexia 66
The Heart's Code 124
The Mindful Brain 112
toamnă 139
toxine 47-48, 77-78, 85-86, 105
transă 67-68
transformarea problemei în plămâni 188-190, *188*
tratament special 90
traumă 17-18, 22, 73-74, 82
cum abordăm ciclurile 94
şi dependenţa 79-87
Trei minţi în una singură 175-176, *176*

Triplul Arzător 164-168, *165-168*
tristeţe 81, 139
tulburări alimentare 12
Ţ
ţigări 44
U
umplere 45-46
unicitate 89-90
unicitate cronică 89-90
ură 81
urinare 121
V
vară 153
vară târzie 159
vărsături 121
vânturi 121
verde (culoarea ficatului) 125, 148
verificare 207
vezică biliară 148
vezică urinară 143
vindecare abilităţile de comunicare pentru terapeuţi 204-207
importanţa sinelui vindecător 203-204
vinovăţie 73-75
visare cu ochii deschişi 68
vizualizare 65-66, 123
voinţă 20-22, *23*, 32-33
vorbire 153
W
What the Bleep Do We Know? 96
wu chi 112, *114*
Y
yin şi yang 76-77, 115-116, *115*

Error! Hyperlink reference not valid. Numărul paginilor se referă la ediţia tipărită a cărţii şi la ediţia digitală în format PDF.

Table of Contents

Mulţumiri
Cum punem în practică reciclarea emoţională taoistă
Introducere. Elaborarea unei psihologii integrate a energiei
1. Căutarea sensului şi a sănătăţii în lumea modernă
2. Extremele te pot dezechilibra
3. Când îţi foloseşti prea mult capul, îţi poţi ieşi din minţi
4. Trauma şi adicţia nu lasă oamenii „să trăiască bine”
5. O perspectivă fragmentată asupra naturii duce la rezolvarea ineficientă a problemelor
6. Combinarea tehnicii EDMR cu qi gong-ul. O nouă abordare holistă pentru rezolvarea problemelor emoţionale
7. Practici taoiste fundamentale pentru purificarea organelor. Surâsul Interior, Orbita Microcosmică şi Cele Şase Sunete Vindecătoare
8. Reciclarea emoţională taoistă Exerciţii
9. Cum îi ajutăm pe alţii
Anexa 1. Aplicaţii pentru afecţiuni specifice
Anexa 2. Mărturii
Bibliografie
Despre autori
Sistemul şi centrul de instruire Tao Universal
Index